

Onsdag den 9. november 2011 (D)

1

8. møde

Onsdag den 9. november 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren i forbindelse med sikkerhedsgodkendelsen af Henrik Sass Larsen fulgte den hidtidige praksis?

(Spm. nr. S 285, skr. begr. (omtrykt)).

2) Til statsministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Finder statsministeren det acceptabelt, at flere af hendes ministre, f.eks. udenrigsministeren, skatteministeren og forsvarsministeren, har ansat særlige rådgivere, før ansøgningsfristen i stillingsopslagene var udløbet, og finder statsministeren ikke, at det er at holde potentielle ansøgere for nar at slå stillinger op, som reelt allerede er besat af personer fra Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis partiapparat, og finder statsministeren ikke, at regeringens medlemmer er pligtige at overholde gældende regler for jobopslag i staten?

(Spm. nr. S 308 (omtrykt)).

3) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil statsministeren afgive et løfte om, at såfremt der sker ændringer i Lissabontraktaten eller i beføjelser til EU-Domstolen, så spørges det danske folk herom gennem en folkeafstemning?

(Spm. nr. S 387, skr. begr.).

4) Til statsministeren af:

Sophie Løhde (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren har udstedt et valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg?

(Spm. nr. S 428).

5) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvad er det specifikt for et retsgrundlag, som statsministeren henholder sig til, når hun gentagne gange siger, at hun ikke »kan« oplyse procedurerne i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af kommende ministre?

(Spm. nr. S 569, skr. begr.).

6) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren enig i, at de dyre valgløfter, der blev afgivet under valgkampen af S og SF, var helt uforenelige med de krav, som regeringen selv stiller til dansk økonomi, og at løfterne derfor førte vælgerne bag lyset, idet de økonomiske vilkår jo var kendt, allerede før valget blev udskrevet?

(Spm. nr. S 452, skr. begr.).

7) Til statsministeren af:

Sophie Løhde (V):

Vil statsministeren instruere sin regering i at arbejde for at opfylde det valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg, som bl.a. statsministeren, udenrigsministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter selv udstedte i valgkampen?

(Spm. nr. S 429).

8) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte Henrik Sass Larsens beskrivelse af hændelsesforløbet, jf. det notat, han fremlagde i Weekendavisen omkring den manglende sikkerhedsgodkendelse?

(Spm. nr. S 572).

9) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan ministeren forklare, hvordan han mener, at øgede skatter og afgifter for 5 mia. kr. er løsningen på en lav forbrugertillid og et lavt privatforbrug, som bl.a. vismændene mener er en af de største udfordringer for dansk økonomi?

(Spm. nr. S 570).

10) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvordan mener ministeren, at en skat på aktieoptioner kan skabe social balance og kompensere for de afgiftsstigninger i regeringens finanslovsforslag, der vender den tunge ende nedad?

(Spm. nr. S 571).

11) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Mette Hjermind Dencker (DF):

Finder ministeren i lyset af situationen på Tunø, hvor øens sygeplejerske er blevet opsagt og borgerne derfor forståeligt er utrygge, behov for at øremærke midler til de kommuner eller regioner, der har mindre øer som en del af kommunen eller regionen, til brug for ansættelse af sygeplejersker på kommunens eller regionens øer?

(Spm. nr. S 314 (omtrykt)).

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at servicen i kommunerne alt andet lige kan fortsætte uden nedskæringer og fyringer med en videreførelse af nulvæksten i kommunernes økonomi i 2012 og 2013? (Spm. nr. S 500).

13) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilken forskel i serviceniveau i kommunerne vurderer ministeren, at det kan få, når regeringen viderefører nulvækst i kommunernes økonomi i 2012 i forhold til det af S-SF afgivne løfte i »Fair Løsning« om en økonomisk vækst på 1,4 pct.? (Spm. nr. S 501).

14) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren garantere, at der ikke lægges hindringer i vejen for forsøget med frikommuner, herunder redegøre for, hvorfor regeringen har udskudt forsøget med et halvt år? (Spm. nr. S 556).

15) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvad regeringens holdning er til et dansk bidrag til den græske hjælpepakke, herunder hvordan Danmark holder sig fri af et eventuelt græsk kollaps? (Spm. nr. S 558).

16) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren definere »blød sharia« – et vistnok selvopfundet begreb, som ministeren i forbindelse med Libyen offentligt lancerede den 26. oktober 2011, og vil udenrigsministeren i øvrigt delagtiggøre Folketinget i, hvorfra ministeren har sin viden om islam, som gør ham i stand til at skelne mellem »sharia« og »blød sharia«? (Spm. nr. S 411).

17) Til udenrigsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener udenrigsministeren, at der allerede er udarbejdet en grundig redegørelse for påståede fangetransporter, også kaldet CIA-flyvninger, og at der derefter ikke er mere at undersøge, idet alt er kortlagt og fremgår af »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008? (Spm. nr. S 484).

18) Til udenrigsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener udenrigsministeren, at der i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier findes relevant materiale, der ikke indgår i »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008, men som burde være indgået i redegørelsen? (Spm. nr. S 485).

19) Til udenrigsministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil udenrigsministeren garantere, at ministeren ikke vil indføre en praksis i Udenrigsministeriet, hvor ministeriet i strid med ligebehandlingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel? (Spm. nr. S 562).

20) Til udenrigsministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil udenrigsministeren tage initiativer til at sikre, at der ikke sker fyringer af gravide og kvinder på barsel i strid med ligebehandlingsloven i Udenrigsministeriet? (Spm. nr. S 568).

21) Til justitsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Finder ministeren det ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning muligt og tilrådeligt, at Folketingets medlemmer får en nærmere uddybning af PET's kriterier for en sikkerhedsgodkendelse af et muligt ministeremne, end at der i undersøgelsen, som fører frem til godkendelsen jf. PET's hjemmeside, »lægges bl.a. vægt på oplysninger om personens pålidelighed i forbindelse med håndteringen af fortrolige oplysninger, eventuelle strafbare forhold, et eventuelt alkohol- eller narkotikamisbrug, eventuelle alvorligere økonomiske problemer samt andre oplysninger af sikkerhedsmæssig betydning«? (Spm. nr. S 414).

22) Til justitsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Bør det efter ministerens opfattelse være strafbart at anklage embedsmænd i den offentlige forvaltning for at lade sig misbruge af deres egen minister og anklage deres arbejde for at være politiske smædeskrifter? (Spm. nr. S 513).

23) Til justitsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Har embedsmænd i den offentlige forvaltning efter ministerens opfattelse tilstrækkeligt med muligheder for at forsvare sig mod beskyldninger om usaglig embedsførelse? (Spm. nr. S 514).

24) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Tina Nedergaard (V):

Hvorfor er der med forslag til finanslov 2012 ikke afsat ressourcer til flere uddannelsespladser ved de videregående uddannelser, sådan som det var blevet stillet de unge i udsigt forud for valget? (Spm. nr. S 560).

25) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Tina Nedergaard (V):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor bevillingerne til strategisk forskning reduceres med op til 25 pct. som følge af finanslovsforslaget? (Spm. nr. S 561).

26) Til skatteministerens af:

Karsten Lauritzen (V):

Frygter ministeren, at en virksomhed som cementfabrikken Aalborg Portland vil flytte sin produktion til udlandet, såfremt regeringen gennemfører en femdobling af den såkaldte NO_x-afgift som foreslået i regeringens finanslovsforslag? (Spm. nr. S 546).

27) Til skatteministerens af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig med finansministeren, der, jf. sine udtalelser til Nordjyske den 4. november 2011, vil »se på Aalborg Portlands bundfradrag« for på den måde at kompensere cementfabrikken for den af regeringen foreslåede femdobling af den såkaldte NO_x-afgift? (Spm. nr. S 551).

28) Til skatteministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at den tidligere formand for Dansk Ungdoms Fællesråd, Martin Justesen, ifølge en artikel i B.T. den 26. oktober 2011 i 2009 modtog kritik fra Rigsrevisionen for at have aflønnet medarbejdere med gavekort for ekstraarbejde, og mener ministeren, at denne omgæelse af skattereglerne er forenelig med jobbet som særlig rådgiver for skatteministeren?

(Spm. nr. S 550).

29) Til skatteministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvordan forholder ministeren sig til, at en afskaffelse af fradraget for sundhedsforsikringer vil øge skattebelastningen for en almindelig lønmodtager, der har sundhedsforsikring som en del af sin løn?

(Spm. nr. S 563).

30) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvordan ser ministeren på det forhold, at professor Bent Greve mener, at ministeren risikerer at overtræde lovgivningen ved at offentliggøre navne på selskaber, der ikke betaler skat, men som i øvrigt overholder lovgivningen?

(Spm. nr. S 565).

31) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at Lyngby-Taarbæk Kommune i konsekvens af regeringens planer om at indføre en betalingsring omkring København har besluttet sig for at indføre timebetaling på parkeringspladserne ved kommunens S-togs-station, og er ministeren enig i, at dette vil udgøre endnu en væsentlig fordyrelse for bil-ejerne og forringe mobiliteten i arbejdsstyrken?

(Spm. nr. S 363).

32) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren svare på, om regeringen har planer om at indføre betalingsring eller lignende såkaldte trængselsafgifter i andre danske byer end København, hvilket i en række byer, bl.a. Aarhus, Aalborg og Odense, har været et debatemne både før og efter valget den 15. september 2011?

(Spm. nr. S 365).

33) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hvorledes vil ministeren sikre, at borgerne i de sydfynske vandkantsskommuner kan modtage hurtig og kvalificeret behandling i tilfælde af akut opståede lidelser?

(Spm. nr. S 526).

34) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er baggrunden for, at ministeren efter folketingsvalget har skiftet holdning til finansieringen af renoveringer i den almene sektor, jf. Socialdemokraternes tidligere boligordfører Thomas Jensen, der i sin ordførtale til L 60 i folketingsåret 2010-11 sagde, at »Derfor har Socialdemokraterne sammen med SF i finanslovsforslaget og også i vores skatteudspil afsat en statslig milliard kroner til renovering af boliger i ghettoområder. Men den chance, at bruge statslige midler, forspilder regeringen desværre. Det er fortsat 20 pct. af den danske befolkning, nemlig dem, der bor i de almene boliger, som skal betale 100 pct. af renoveringsopgaverne«?

(Spm. nr. S 557).

35) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Når ministeren til Boligen, nr. 11, oktober 2011, udtaler: »Enten tilslutter en ny regering sig det boligforlig, der ligger, eller man forhandler et nyt på plads« og dele af regeringen allerede er dækket af forlig med boligaftalen fra 2010, lægger ministeren så med den førnævnte udtalelse i Boligen op til, at regeringen er parat til at begå forligsbrud på boligområdet?

(Spm. nr. S 559).

36) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Af ministerens besvarelse på spørgsmål nr. S 25 fremgår, at de kommunale børne- og skolechefer gennem de sidste mange år har argumenteret for nødvendigheden af, at der sker en fælles lovgivning og regulering af hele børne- og ungeområdet på statsniveau – er det et ønske, som ministeren har tænkt sig at imødekomme, og i givet fald hvordan?

(Spm. nr. S 296 (omtrykt)).

37) Til børne- og undervisningsministeren af:

Benedikte Kiær (KF):

Hvad er, ifølge ministerens opfattelse, årsagen til, at regeringen ifølge sit regeringsgrundlag ikke vil følge den aftale om lukkedage, som er indgået mellem KL og regeringen i »Aftale om kommunernes økonomi for 2012«?

(Spm. nr. S 346).

38) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan agter ministeren at dæmme op for det stigende problem med muslimske ægteskaber indgået mellem henholdsvis muslimer og danskere og muslimer, som ikke er retligt bindende i Danmark, men som i allerhøjeste grad er bindende i de muslimske miljøer, og hvor et ønske om skilsmisse kan resultere i udstødelse af kvinderne?

(Spm. nr. S 510).

39) Til handels- og investeringsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er ministeren ikke enig i, at der aldrig før er kommet så mange udlændinge til Danmark for at studere og arbejde, som tilfældet var under den tidligere regering, og kan ministeren i den forbindelse forklare, hvordan det kan være, at ministeren i Berlingske Tidende den 2. november 2011 tilkendegiver, at det er for svært at få udlændinge til at komme til Danmark for at arbejde, og kan ministeren oplyse, hvad ministerens succeskriterium er for, hvor mange udlændinge der skal komme til Danmark for at arbejde, for at ministeren er tilfreds?

(Spm. nr. S 554).

40) Til handels- og investeringsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan Danmark har tabt arbejdspladser, og hvor mange arbejdspladser Danmark har tabt som følge af, at »den tidligere regering etablerede grænseboom og gav efter for Dansk Folkepartis nationalistiske snæversynethed«, jf. Berlingske Tidende den 2. november 2011?

(Spm. nr. S 555).

41) Til handels- og investeringsministeren af:

Thomas Danielsen (V):

Hvorfor mener ministeren ikke længere, at man skal give eksportambassadørordningen tid til at virke, før man kan evaluere ordningen, når ministeren udtalte netop dette til Berlingske Tidende den 8. oktober 2011?

(Spm. nr. S 566).

42) Til handels- og investeringsministeren af:

Thomas Danielsen (V):

Hvilke saglige begrundelser har ministeren lagt vægt på ved afgørelsen om at nedlægge eksportambassadørordningen? (Spm. nr. S 567).

43) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at fabrikker opbevarer krudt og sprængstof i større mængder i områder, der ligger tæt på boligområder, og har ministeren overvejet at formulere en afviklingsstrategi for farlige virksomheder i boligområder? (Spm. nr. S 386).

44) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at den danske europaparlamentariker Margrete Auken har indklaget Miljøministeriet for Kommissionen i sagen om det nationale vindmøllecenter i Østerild Plantage og hævder, at beslutningen strider mod EU's naturdirektiver, hvordan forventer ministeren, at Kommissionen vil reagere, og er det ministerens opfattelse, at Danmark har overholdt EU's direktiver i sagen? (Spm. nr. S 424).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 7 (Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.)) og

Lovforslag nr. L 8 (Forslag til lov om ændring af lov om betalings-tjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 9 (Forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven og retsafgiftsloven. (Revision af straffuldbyrdsloven m.v.)) og

Lovforslag nr. L 10 (Forslag til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning).

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Lovforslag nr. L 12 (Forslag til lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om offentligt hasardspil i turneringsform og forskellige andre love. (Udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelse af museumsvirksomhed, momsfradrag i stedet for godtgørelse for visse transaktioner, ophævelse af momsfratagelse ved indførsel af magasiner til private, mulighed for dagbøder ved uregistreret virksomhed, visse lempelser i faktureringsreglerne m.v.)).

Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Brian Mikkelsen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 11 (Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget transportministeren og beskæftigelsesministeren.

Til transportministeren er anmeldt følgende spillere:

Jacob Jensen (V)

Kim Christiansen (DF)

Leif Mikkelsen (LA)

Kristian Pihl Lorentzen (V)

René Christensen (DF)

Jørn Dohrmann (DF)

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spillere:

Ellen Trane Nørby (V)

René Christensen (DF)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Joachim B. Olsen (LA)

Ulla Tørnæs (V)

Bent Bøgsted (DF)

Vi når erfaringsmæssigt fire af fem af dem, der er skrevet på listen, så flere kan melde sig, men chancen for at komme på er minimal. I første runde har spiller og minister begge op til 2 minutters taletid, og derefter følger to runder, hvor spiller og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til hr. Jacob Jensen for spørgsmål til transportministeren.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 20

Jacob Jensen (V):

Tak for det og tak for muligheden for at stille transportministeren et par spørgsmål.

Jeg vil godt spørge transportministeren om den bebudede betalingsring rundt om København, for der har jo været en del diskussion om det også i valgkampen, og det er selvfølgelig noget, der optager utrolig mange mennesker, som i givet fald vil blive berørt af den her betalingsring, ikke mindst pendlere rundt omkring på Sjælland, som for manges vedkommende ikke ser et alternativ til at tage bilen. Det kunne være håndværksmesteren, der kører ind med sine entreprenør-maskiner, det kunne være den familiefar eller -mor, som skal skynde sig hjem og hente børn, og andre.

Derfor vil jeg godt starte med at spørge transportministeren, om ministeren kan oplyse – ud over at vi nu har set, at man forventer et provenu, en indtægt til staten på i omegnen af 2 mia. kr., som jeg husker det – hvor mange bilister, hvor mange pendlere det så er, der kommer til at bidrage til, at de her 2 mia. kr. kommer ind, altså et tal for, hvor mange man forventer der skal passere betalingsringen.

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:02

Men jeg vil gerne anholde det der med, at folk skal straffes. Man kunne jo vende det rundt og sige, at det er i dag, folk bliver straffet, for i dag bliver folk straffet ved at gøre noget så fornuftigt som at passe deres arbejde, og de skal bruge rigtig lang tid på at holde i kø alle mulige steder for at kunne passe deres arbejde. Det kunne man jo sådan set lige så passende kalde en straf.

Kl. 13:05

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er rigtigt, at det var noget, der fyldte temmelig meget i valgkampen – og jo i øvrigt også i tiden efter valgkampen; jeg tror, jeg har været herovre hver onsdag siden og har svaret på spørgsmål om betalingsringen. Jeg må også sige til hr. Jacob Jensen, at jeg endnu ikke er i den situation, at jeg kan være detaljeret på det her område. Jeg er i gang med det, man kunne kalde det forberedende arbejde, og jeg håber på, at der, inden der er gået alt for lang tid, kommer et konkret lovforslag, som svarer på en række af spørgsmålene.

Derfor vil jeg måske mere svare på det principielle i det spørgsmål, som jeg hører hr. Jacob Jensen stille, nemlig hvor meget det vil komme til at gå ud over almindelige familiefædre, håndværkere osv. Man kan jo vende det om og sige, at det går ud over dem i dag, for i dag bruger rigtig mange mennesker rigtig meget tid på at blive transporteret til og fra arbejde. De sidder i kø alle mulige steder – det gælder i øvrigt også håndværkeren – for eksempelvis at komme ind og udføre deres arbejde i og omkring København. Det er ikke nogen ideel situation, vi har i dag – tværtimod. Så det, vi egentlig gerne vil, er at slå to fluer med ét smæk, nemlig have færre biler ind i den her by og bedre kollektive trafikmuligheder for dem, der gerne vil herind.

Kl. 13:03

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:03

Jacob Jensen (V):

Grunden til, at jeg spørger – og tak for svaret – er, at der da må ligge nogle overvejelser fra regeringens side i forhold til det antal bilister, der skal betale til betalingsringen, når man har kunnet vurdere, at det er i omegnen af 2 mia. kr., man vil få fra den indtægtskilde til at bruge til andre formål.

En anden begrundelse for at stille spørgsmålet er, at jeg her i torsdags i forbindelse med fremlæggelsen af finanslovudspillet var i en debat på P 4 Sjælland med Socialdemokraternes politiske ordfører, hr. Magnus Heunicke, hvor hr. Heunicke sagde: Jamen det er et fåtal, der vil blive tale om. Jeg tror, det var ordet fåtal, hr. Magnus Heunicke brugte som betegnelse for det antal, han vurderede ville passere betalingsringen, selvfølgelig for at nedgøre og sige, at det ikke var så mange, det var ikke så slemt endda for de her mange, mange tusinder af pendlere udefra, fra Sjællandsområdet, som hver dag kører langt – og det er jo godt, for at vi kan holde gang i beskæftigelsen og andet – og de skal så nu med den her betalingsring straffes.

Hr. Magnus Heunicke brugte ordet fåtal om sin vurdering af, hvor mange der vil komme igennem. Så der må vel ligge nogle vurderinger fra ministerens side af, hvad antallet måtte være.

Kl. 13:04

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:04

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg indrømmer, at tålmodighed er en dyd, og det, jeg prøver på i øjeblikket, er at skabe det reelle grundlag for at kunne lave et godt og gennearbejdet lovforslag, og det håber jeg på kommer til Folketingets kendskab i indeværende folketingssamling.

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:05

Jacob Jensen (V):

Må jeg forstå det sådan, at de 2 mia. kr., som man har budgetteret med i forbindelse med fremlæggelsen af forslaget om en betalingsring, lidt er grebet ud af luften, i og med at man jo så, som jeg forstår ministerens svar, ikke har en vurdering af, hvor mange der kommer til at betale? Altså, de 2 mia. kr. kunne lige så godt have været 1 mia. kr. eller 3 mia. kr. eller noget helt fjerde, for nu siger man fra ministerens side, at man lige skal gennearbejde lovforslaget – helt fair, det skal man selvfølgelig altid – men der må alligevel ligge nogle tanker bagved.

Hvor mange af dem, som i dag kører på arbejde, må fremadrettet forvente at skulle betale, for at man kan opnå et provenu på 2 mia. kr.?

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Målet og ambitionen er jo i realiteten, at rigtig mange af dem, som i dag kører på arbejde og holder i kø på Køge Bugt Motorvejen og på Helsingørmotorvejen rigtig mange steder – jeg kan se det, når jeg cykler ind om morgenen ude fra min københavnerlejlighed; det er hurtigere på cykel, end det er i bil – får et kvalificeret alternativ og kommer over i offentlig transport. Og derfor kan jeg ikke svare på, præcis hvor mange det her kommer til at ramme, for målet er i realiteten, at det skal ramme så få som overhovedet muligt, sådan at dem, der er nødt til at køre herind, får bedre betingelser for det, og så er der andre, som får gode betingelser for at komme over i kollektiv trafik.

Men lovforslaget vil jeg gøre alt, hvad jeg kan, for kommer til behandling her i Folketingssalen, inden den her folketingssamling er slut, og så vil der være en række af de i øvrigt helt berettigede, konkrete spørgsmål, der bliver stillet her i dag og er blevet stillet de foregående uger, som der kan gives et svar på.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til ministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Så er det hr. Kim Christiansen med et spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 21

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det er rart at se, at det er transportministeren, der er udpeget i dag. Der er også nok at svare på, så det er godt med lidt ekstra mulighed for det.

Det, jeg gerne vil høre transportministeren om, er naturligvis den store historie i dag. Vi har jo næsten fået sådan en tradition for, at vi mødes her om onsdagen for at diskutere IC4-tog. Vi blev jo alle sammen vækket i morges med en ny IC4-skandale. Nu kan togene

heller ikke bremse, har man fundet ud af. Og nu er vi jo faktisk derhenne, hvor det her har en langt, langt mere alvorlig konsekvens end blot, at toiletterne ikke virker, at trinbrættet ikke kan gå op og ned, eller at man ikke kan finde ud af at koble togene sammen. Her taler vi altså om tog, der kører over for stopsignaler og dermed udgør en meget stor risiko for, at der kan ske en decideret togkatastrofe, hvor mennesker bliver dræbt.

Så jeg synes selvfølgelig, det er interessant at høre, hvordan ministeren har tænkt sig at forholde sig til det her. Vi er jo nødt til at skulle have en løsning på den her farce, der efterhånden har varet i over 10 år. Tak.

Kl. 13:08

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må jo give hr. Kim Christiansen fuldstændig ret i, at der er nok at svare på her onsdag efter onsdag. Det interessante er, at det, jeg skal svare på, er sådan noget bagudskuende. Det er jo problemer, som er skabt gennem de sidste år, og derfor vil jeg bare sige, at min opgave i realiteten er at prøve at løse problemerne. Men jeg deltager også gerne i den der historisk bagudskuende debat, ingen tvivl om det.

Jeg synes måske også, at hr. Kim Christiansen sådan skulle overveje som transportpolitiker, om man på det her tidspunkt skal kalde det, der er sket i forbindelse med et IC4-tog, en skandale. Altså, ret beset er der ikke rigtig nogen af os, der ved, hvad der er sket, og derfor synes jeg, at det, der er sket efterfølgende, selvfølgelig er det helt rigtige. Nu er Havarikommisionen kommet ind i det her, DSB har nedsat hastighederne på IC4-tog, indtil man ved, hvad der var årsagen til det. For passagerernes sikkerhed og tryghed er selvfølgelig på alle måder førsteprioritet.

Derfor vil jeg sige til hr. Kim Christiansen: Der er jo ingen, der, før Havarikommisionen har gennemarbejdet det her, kan svare på sådan et spørgsmål, og derfor er det måske også for tidligt at bruge ord som skandale, medmindre man har et politisk ærinde med det.

Kl. 13:09

Formanden:
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:09

Kim Christiansen (DF):

Det kan godt være, at historikken måske ikke så meget er en skandale, men udkommet er da i hvert fald ved at være meget tæt på en skandale. Så jeg vil nu alligevel forbeholde mig retten til at bruge det ord.

Det er fuldstændig korrekt, at Havarikommisionen selvfølgelig skal ind at tale her. Men nu spurgte jeg sådan set også bare ministeren, hvad ministeren vil foretage sig i relation til IC4-togene. For når ét tog kan køre over for stopplys, må man vel formode, at flere kan gøre det. Vi har lige fået en rapport fra Atkins, hvori vi alle sammen skulle beroliges om, at de her IC4-tog trods alt ikke var helt håbløse. Vi skulle bare lige smide et sted mellem 400 og 800 mio. kr. efter dem; så kunne de fungere.

Der blev remset en række fejl op, men DSB erkender også, at det er første gang, at den her fejl opstår. Hvad skal vi så bruge en rapport til, når der hele tiden kommer nye fejl? Det er det, jeg gerne vil have at ministeren forholder sig til. Er vi ikke nødt til at tage de IC4-tog ud af drift af hensyn til passagersikkerheden? Og hvad vil det så betyde af yderligere forsinkelser og gener for de danske pendlere?

Kl. 13:10

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:10

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det, hr. Kim Christiansen jo i realiteten nu beder mig om, er at gå ind og agere, til trods for at der sidder eksperter og er ved at undersøge det her. Altså, at bede ministeren om at være klogere end eksperterne vedrørende nogle tekniske ting, tror jeg faktisk man skal passe meget på med.

Jeg synes, det er den helt rigtige måde, der er blevet reageret på. Der har været en situation, som bestemt ikke er god for nogen. Havarikommisionen går nu ind i det her, undersøger det, og indtil man har svaret på det, har man sat farten ned på de IC4-tog, som kører, netop med udgangspunkt i det, som det hele må handle om, nemlig at passagererne kan føle sig trygge.

Vi får så Havarikommisionens rapport på et eller andet tidspunkt, og giver den anledning til ændrede vurderinger, ja, så tager vi den selvfølgelig derfra. Men lad os nu lige have is i maven, til vi får Havarikommisionens rapport. Jeg synes faktisk, det er den rigtige måde, den her situation er blevet håndteret på.

Kl. 13:11

Formanden:
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:11

Kim Christiansen (DF):

Man kan da om ikke andet håbe, at passagererne har is i maven. Det er fuldstændig korrekt, at man sætter farten ned, men i mit univers kan det sådan set være næsten det samme, om man kører over for rødt med 180 eller 140 km/t., hvis ulykken først skulle ske. Derfor er jeg bare interesseret i at høre, om man vil køre med de her IC4-tog, så længe der er usikkerhed om, om de kan bremse eller ej. Nu er det her en fejl på et tog.

Men lad mig så følge op på det, for ministeren er også citeret for at sige, at der ikke er muligheder for at leje materiel for at afhjælpe den her situation, som faktisk bliver værre og værre, jo flere IC4-tog man tager ud af drift. Jeg har så læst et sted – det var i en artikel i Ingeniøren – at der nede i Israel står 46 IC3-tog, de gerne vil af med. Har ministeren gjort sig nogen overvejelser om, om de kunne erhverves, om de penge var givet bedre ud frem for at blive ved med at reparere på nogle IC4-tog?

Kl. 13:12

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:12

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

I Folketingets forhandlinger kan man ikke se ansigtsudtryk, og derfor vil jeg gerne understrege og med et glimt i øjet sige til hr. Kim Christiansen, at hvis hr. Kim Christiansen mener, at han har bedre teknisk indsigt end dem, der har ansvaret ude i DSB, skulle han måske søge job der. Jeg lader nu dem, der har forstand på det her, tage sig af det.

Med hensyn til Israel vil jeg bare sige, at jeg faktisk til Folketingets udvalg afleverede en rapport om, hvad der var af alternativer, og svaret er desværre: stort set nul. Der er i øvrigt en grundig beskrivelse i den rapport af de IC3-tog, der er i Israel, og konklusionen er her, at de ikke er egnede til at flytte til Danmark, desværre.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er fra hr. Leif Mikkelsen til transportministeren.

Kl. 13:13

Kl. 13:13

Spm. nr. US 22**Leif Mikkelsen (LA):**

Ja, jeg vil sige til ministeren, at virkeligheden somme tider bliver overhalet af forventningerne. Da jeg skrev mig på listen med spørgsmål til ministeren i spørgetimen, vidste jeg faktisk ikke, at vi ville komme til at se en sag med, at IC4-togene heller ikke kunne bremse, så hastigheden skulle sættes ned osv. Det var sådan set mere en generel bekymring, der fik mig til det, og den opstod, efter at jeg havde haft tid til at læse rapporten fra Atkins, som jo påpeger, at der er en række af problemer, der skal løses, for det er forudsætningen for, at deres anbefaling kan tænkes at føre til, at de her tog kan komme til at køre, så det også bliver til fordel for passagererne, så det bliver trygt og alt, hvad man nu ellers kunne forvente og håbe på. Det er sådan set den gennemlæsning, der har gjort mig mere og mere betænkelig, og sammenholder jeg det med, at der også har været megen tvivl om det i ministerens eget parti – jeg har set den tidligere trafikordfører udtale tæt på valget, at det projekt skal stoppes, det skal væk – så undrer det, at der kommer en ny melding efter valget: Vi er nødt til det, for nu er vi så dybt inde i den her kontrakt, at vi ikke kan komme ud af den.

Er virkeligheden den, at der er nogle, der har tøvet i nu mange, mange år med at tage den rigtige beslutning om det her projekt. Hvis man er meget venlig, kan man sige, at det er lidt til grin, hvis man er mindre venlig, kan man sige, at det er næsten uansvarligt, og inden man får rettet alle de ting, der står i den rapport, ved jeg ikke, hvor meget tog der er tilbage, når man har ændret sammenkoblingen, computeren, trinbrættet, indeklimaet og jeg ved ikke hvad. Så er der ikke meget tilbage at køre rundt med. Har ministeren slet ikke gjort sig nogen overvejelser om, hvorvidt vi skulle stå sammen og sige, at det her ikke går? Skulle vi stoppe, før der bliver trukket mere på smilebåndene af det? Er det ikke en overvejelse, ministeren gør sig?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har gjort mig rigtig mange overvejelser i den tid, jeg selv har haft ansvaret på det her område. Og det er rigtigt, at der er en lang historie. Mange har undervejs gjort nogle ting og kunne måske set i bagklogskabens klare lys have gjort noget andet. Det tror jeg ikke der er nogen tvivl om. Vi kan sagtens lave noget historik omkring det her, men jeg ved ikke, hvor meget det gavner fremadrettet. Det har jeg i hvert fald ikke valgt at bruge tid på.

Men jeg vil gerne sige, at det, jeg overtager, egentlig er noget meget fornuftigt, for det var den tidligere regering, som sagde: Nu vil vi altså gerne have undersøgt, hvad der er op og ned på det her. Og derfor bad man Atkins om at lave en rapport, og Atkins er, som jeg forstår det, ikke nogen tilfældig virksomhed. For det første har den som et af de få internationale firmaer, der kan det her, ikke været inddraget i det her, så den har ikke nogen fortid i forhold til det. For det andet tror jeg, at der er relativ stor enighed om, at Atkins er en seriøs virksomhed, som har forstand på det her område. Og jeg vil sige til hr. Leif Mikkelsen, at det, Atkins i realiteten kommer med, ikke er noget skønsmaleri overhovedet. De påpeger en hel række kon-

krete ting, som er fejl, og som skal forbedres, og de er jo meget grundige. De har faktisk været ude, kan man sige, og fået olie på hæderne. Så gør de efterfølgende det, som de skal, de peger på de problemer, som vi her har påpeget og spurgt om der kunne gøres noget ved. Det var sådan set også det, jeg forstod der var givet dem i opdrag af den tidligere regering, og der svarer de på de fleste områder: Ja, det kan der, men det kræver ... og så siger de en hel masse ting om, hvad det kræver.

Så jeg står nu i den situation, at mit grundlag er det, der i øvrigt blev skabt af den tidligere regering, og som jeg gerne vil rose den for, og det er: Ved at gøre nogle ordentlige og målrettede tiltag, som DSB skal være dedikeret til, og som vi også skal være forberedt på at bruge nogle flere penge på, så vil vi formodentlig kunne få IC4-togene ud at køre. Men jeg står jo ikke her i dag og tegner et rosenrødt billede af det her forløb, jeg står ikke og tegner et billede med, at nu kan alle passagerer blive lykkelige og alt muligt andet. Nej, jeg siger: Vi har valgt det bedste i en i øvrigt vanskelig situation. Det var det, Atkinsrapporten i realiteten tilskrev os.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:17

Leif Mikkelsen (LA):

Men sagen er jo den, vil jeg sige til ministeren, at der jo også er en overskrift i dag, der hedder, at IC4's pålidelighed er dårlig. Det er dog noget af en udtalelse.

Så sætter ministeren ligesom, skal vi sige sin tillid og tro ind på, at så kan DSB nok opfylde alle de her forudsætninger, der ligger i den her rapport, om, at det skal gå godt, og at det skal gå godt, og at det skal ændres. Nu er det jo ikke første gang i historien, at vi måske oplever, at tingene ikke lige går efter en snor i DSB. Det er ikke alt, der er lykkedes i DSB's historie, uden at vi skal gå dybere ned i det. Men hvorfor skulle det så være sådan nu, at den række af problemer løses til punkt og prikke? Jeg kan sagtens forudse, at Atkins, som er det her gode firma, har alle muligheder for om et par år, hvis det nu går så galt, at vi står her igen og skal stille spørgsmål til ministeren om, hvorfor vi dog ikke traf den rigtige beslutning, at sige: Joh, men virkeligheden er den, at DSB ikke kunne håndtere sagen og ikke kunne løse den opgave, og fordi der ikke var den arbejdsgruppe til det og det formål, ja, er det klart, at så dækker vores rapport selvfølgelig ikke det her.

Altså, var det en idé at tage en ny beslutning?

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Leif Mikkelsen har da fuldstændig ret i, at det der med tro er bedre at klare søndag formiddag i forhold til sådan en vanskelig situation som den her. Hr. Leif Mikkelsen tegner jo et fremtidsscenario, og jeg er jo ikke i stand til at sige: Det får hr. Leif Mikkelsen ikke ret i. Det kan jeg jo ikke give nogen garanti for. Jeg prøver bare på meget præcist at sige, hvad det er, der er efterladt, da jeg satte mig i stolen i ministeriet, og jeg synes faktisk, at det var en klog og en rigtig beslutning, at man lod nogle uvildige, som internationalt var anerkendt for at have forstand på det her, se på det. Og jeg synes ikke, at man kan beskyldte Atkins for at tegne noget glansbillede eller påstå, at det her bliver nemt. Jeg synes faktisk, at de tegner et meget ærligt og realistisk billede – som jeg kan vurdere det – der siger: Jo, der er rigtig mange forhindringer og problemer her, men vi tror rent faktisk på, at det godt kan lykkes.

Derfor må jeg sige til hr. Leif Mikkelsen og til alle andre i øvrigt: Hvad er alternativet til at forsøge det her? Det har jeg også meget svært ved at se – ud over økonomien. Den kunne vi så måske være lidt ligeglade med, hvis vi kunne få finansministeren til at hoppe med på det. Men der er også alternativet med at gå ud og få erstatningstog. Det kan vi ikke gøre fra den ene dag til den anden. Også den viden er jo bibragt Transportudvalget.

Så jeg vil sige til hr. Leif Mikkelsen: Det her er jo summen af informationer, der gør, at vi som politikere må træffe nogle beslutninger. Jeg er glad for, at den tidligere regering i realiteten efterlod et rimeligt godt beslutningsgrundlag.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:20

Leif Mikkelsen (LA):

Det er jo den konklusion, ministeren drog, da rapporten lå der. Sådan erindrer jeg det. Det kunne måske forsvares et stykke ad vejen, hvis nu man troede på, at de her problemer, som ganske rigtigt er påpeget, kunne blive løst. Men giver det ikke anledning til overvejelser, altså sagen om, at nu her i går kunne de ikke bremse, og at nu skal hastigheden sættes ned? Det er ikke med i rapporten. Det var ikke forudset. Hvad mere kommer der, som ikke er forudset i rapporten? Hvornår stopper det her? Det er sådan set det, der er min bekymring, og jeg vil sige, at det desværre ikke kom bag på mig, at vi fik et nyt problem med de her IC4-tog.

Derfor kunne der være en overvejelse om, om de tog, vi har, IC3-tog, kunne opgraderes, så vi kunne træffe en fornuftig, langsigtet beslutning om hurtigst muligt at få elektrificeret jernbanenettet i Danmark, sådan at vi kan køre med tog, som man rent faktisk andre steder kan få til at køre. Det var dog en overvejelse værd, om ikke det her kunne føre til en klogere beslutning end den, der måske er truffet i ministerens hoved.

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil rigtig, rigtig gerne have elektrificeret så meget af jernbanenettet så hurtigt som overhovedet muligt, og det håber jeg i øvrigt hr. Leif Mikkelsens parti og andre vil deltage i. Vi kan måske oven i købet i forbindelse med den her finanslov komme et skridt videre med noget af det, men så må vi også lave nogle langsigtede strategier for, hvordan det her kan lade sig gøre. Men jeg tror, at hr. Leif Mikkelsen ligesom jeg godt ved, at selv om vi træffer beslutningen nu, går der altså noget tid, før det kan lade sig gøre.

Jeg må bare sige om det der med bremserne, at det er håndteret, som jeg synes det bør håndteres. Havarikommisionen kigger nu på det. Hvis der ud af det dukker nogle mere generelle problemer i forhold til IC4 op, så kan man sige, at der er en ny situation, som vi må vurdere ud fra. Men det ved hverken hr. Leif Mikkelsen eller jeg, før vi har Havarikommisionens rapport. Passagerernes sikkerhed er fuldstændig afgørende, og derfor har man sat hastigheden ned.

Kl. 13:22

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for et spørgsmål til transportministeren.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 23**Kristian Pihl Lorentzen (V):**

Tak. Jeg kan starte med at slå fast, at Venstre deler den store skepsis over for IC4-situationen, som der er blevet givet udtryk for af de to foregående spørgere. Jeg synes, at Atkinsrapporten efterlader en række spørgsmål, som vi nu fra Venstres side vil stille ministeren, og som vi glæder os til at få svar på de kommende dage. Det står også klart, at vi nok har behov for at overveje alternative materielstrategier for det rullende materiel på jernbanen. Vi er i hvert fald klar til at forhandle om det og indgå en forhåbentlig bred politisk aftale om det.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan han stiller sig til de to forslag, der er kommet, om at udbyde dele af jernbanedriften, eksempelvis strækningen mellem Esbjerg og Aarhus, hvilket der senest er kommet forslag om fra det sydjyske, fra regionsrådsformand Carl Holst. Der har også været et forslag om at udbyde jernbanedriften mellem Aarhus og Frederikshavn. Det var ministerens partifælle i regionsrådet i Nordjylland, regionsrådsformand Ulla Astman, som foreslog det. Hvordan stiller ministeren sig til sådan et par forslag, som kunne være med til at aflaste DSB i en materielmæssigt alvorlig situation?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Igen kunne jeg med et glimt i øjet godt sige, at jeg synes, det er imponerende, hvor hurtigt Venstre er blevet et dygtigt oppositionsparti, men det får man jo også lang tid til at øve sig på at blive endnu bedre til. Må jeg sige, at det er nemt at være skeptisk over for den rapport, man selv har bedt om. Jeg vil egentlig komme med en meget fremstrakt hånd og sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen og også andre: Jeg vil gerne, i hvilket forum det end måtte være, officielt og måske mere direkte, diskutere de der tekniske ting. Jeg er ikke kapabel til at svare på den type meget tekniske spørgsmål, men jeg synes, det er relevant, at vi på en eller anden måde også kommer i dybden med dem. Mit problem er bare, at jeg har svært ved at se alternativerne, i hvert fald på både kort og mellemlang sigt.

Derfor må jeg også sige, at jeg egentlig forestiller mig, at hvis det havde været så nemt at udlicitere noget, så havde den forrige regering gjort det og løst problemerne. Jeg tror nemlig ikke, det hele er så nemt, som regionsrådsformanden har givet udtryk for her i løbet af dagen. Men mere principielt vil jeg gerne sige, at jeg har to ting, som jeg synes er vigtige. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får DSB på fode, og at DSB er i stand til at leve op til det, vi må forvente af DSB, nemlig at transportere passagerer hurtigt og bekvemt fra A til B. Men jeg har det også sådan, at jeg gerne vil have så meget som muligt for skatteydernes penge, og derfor er jeg sådan set ikke fuldstændig modstander af den tanke, at der er dele, som måske kan køres på en måde. Der skal bare være sund fornuft i det, og det skal ikke betyde, at DSB ikke har mulighed for at komme på fode igen.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:25

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er meget glad for den åbning, ministeren kommer med her, og vi er helt enige om, at der selvfølgelig skal være sund fornuft i det. Vi skal jo ikke bare udlicitere for udliciteringens skyld. Det skal være, fordi det er fornuftigt. Jeg tror på, at det kan være med til at aflaste

DSB's materielsituation i den her vanskelige tid. Men det glæder jeg mig til at forhandle med ministeren om, og jeg glæder mig også til at få svar på de meget konkrete og også tekniske spørgsmål, som vi stiller her senere i dag.

Kl. 13:28

Jeg vil godt vende mig mod et lidt andet og meget aktuelt spørgsmål, nemlig Cityringen. Der er kommet et forslag fra Københavns Kommune og By & Havn om en afgrening ud til Nordhavnen og den nye bydel, der kommer derude. Det er jo et meget interessant forslag, der forudsætter en restfinansiering på, jeg tror, det er 700 mio. kr. Der kan jeg se, at ministeren har været ude i pressen at sige, at en mulig finansiering kunne komme fra betalingsringen. Hvordan forestiller ministeren sig at betalingsringen skulle kunne være med til at udgøre en restfinansiering til sådan et projekt?

Kl. 13:26

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:26

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er sådan set glad for, at hr. Kristian Pihl Lorentzen siger, at det var en fornuftig overvejelse. Så er vi i den situation rent teknisk, at vi skal have tømt, jeg tror, det er Sortedamsdosseringen, og hvis man vil lave de tekniske ting her og nu i forhold til at komme til Nordhavnen, skal man måske inden for en overskuelig fremtid træffe en beslutning. Derfor tror jeg, at man kan opnå rimelig bred enighed om, at det måske var klogt at gøre, men lad os nu få det kigget ordentligt igennem og overvejet.

Jeg konstaterer så bare som svar på det helt naturlige spørgsmål om, hvordan vi så får det her finansieret, at kassen er tom. Det er jo ikke sådan, at den forrige regering og de forrige trafikordførere fra den forrige opposition har sørget for, at der er penge til sådan nogle ting som det her. Derfor siger jeg, at det her måske kan ses i sammenhæng med en betalingsring. Så det, jeg prøver på at signalere her, er, at jeg gerne vil have en så effektiv, stærk og billig kollektiv trafik i og omkring København som muligt. Her tror jeg faktisk på, at der er en fornuftig løsning, som vi i hvert fald bør arbejde videre med. Og så siger jeg: En ting er at have de gode hensigter, noget andet er at sikre, at der er finansiering.

Kl. 13:27

Formanden:
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:27

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Vi er meget enige om, at metroen er et meget visionært projekt, og at det i den grad vil styrke den kollektive trafik i København, når det står færdigt. Og der kan også være god fornuft i det her, hvis vi kan finde pengene. Det, jeg bare stiller mig meget tvivlende over for, er, at man nævner betalingsringen som finansieringskilde, for de fleste analyser går på, at betalingsringen er meget samfundsøkonomisk betænkelig, specielt hvis man kobler det sammen med, at regeringen jo faktisk har lovet at bruge en stor del af provenuet på en sænkning af priserne i den kollektive trafik i hovedstaden. Så er der ikke mange penge tilbage til en metro, om overhovedet nogen. Meget tyder på, at der faktisk er et underskud på en betalingsring frem til 2025. Derfor står jeg meget tvivlende over for den finansiering og vil for det første godt have ministeren til at uddybe, hvordan de penge kommer frem. Og mener ministeren for det andet, at det ligesom er i overensstemmelse med ånden i hele metroaftalen – der har vi heldigvis en bred politisk aftale – at man peger på en finansiering fra en betalingsring, når det er velkendt, at det kun er et meget snævert flertal her i Folketinget, der støtter en betalingsring, og hvor vi andre gør, hvad vi kan, for at bekæmpe den?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:28

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg sad lige et øjeblik og blev sådan helt opløftet, fordi jeg måske fornemmede, at hr. Kristian Pihl Lorentzen var ved at gå ind i nogle overvejelser, altså om han nu ikke skulle overveje at være med i den her meget fornuftige og fremadrettede beslutning, der handler om dels at få færre biler ind i København, dels at generere penge til offentlig transport. Men o.k., lyset blev slukket lige til sidst, kunne jeg godt høre.

Men det forhindrer jo ikke, at vi hele tiden har været meget præcise med hensyn til, at det her ikke kun handler om, at der er nogle, der skal betale for at komme ind i København. Det her handler også om, at vi vil have færre biler ind i København og give de mennesker et alternativ, nemlig ved bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik. De beslutninger er nogle, der kommer til at række rigtig, rigtig langt frem i tiden, og jeg har desværre nok en fornemmelse af, at det bliver et snævert flertal, som tør træffe den visionære beslutning. Jeg kan undervejs selvfølgelig blive glædeligt overrasket. Det vil jeg i øvrigt også gerne arbejde for, men jeg har ikke så meget at have det i på nuværende tidspunkt.

Men bare for at slutte det her: Det handler om også at skabe visioner på området for kollektiv trafik for ikke kun København, men også Storkøbenhavn og for den sags skyld Sjælland i de næste 10, 15, 20 år.

Kl. 13:29

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og spørgsmålene til transportministeren her i spørgetimen er sluttet.

Så går vi over til spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Det første spørgsmål til beskæftigelsesministeren er fra fru Ulla Tørnæs. Værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 24

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Jeg har haft den fornøjelse at bruge formiddagen i dag på at deltage i et samråd, hvor ministeren var i samråd i Folketingets Beskæftigelsesudvalg. Under det samråd understregede ministeren op til flere gange, at ministeren er enig i det, som den tidligere VK-regering sagde, da man lavede dagpengereformen, nemlig at når den er fuldt indfasat, vil 2.000-4.000 ledige risikere at ryge ud af dagpengesystemet. Så vidt så godt. Jeg synes jo, at det er fantastisk og virkelig en landvinding, at vi er nået dertil, at den nuværende regering har erkendt, at den er fuldstændig enig i de oplysninger og det, der var grundlaget for dagpengereformen.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er det faktum, at ministeren nu siger det samme, som VK-regeringen sagde om, hvor mange ledige der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, for det står jo i skærende kontrast til det, vi hørte fra ministeren og også fra andre ledende socialdemokrater og SF'ere under valgkampen, hvor det blev hævdet, at op imod 38.500 ledige risikerer at ryge ud af dagpengesystemet. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren: Hvad er det for en ny viden, ministeren er blevet bekendt med, så det ikke længere er 38.500, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, men derimod 2.000-4.000? Hvad er det for oplysninger, ministeren er blevet bekendt med, som gør, at ministeren og dermed regeringen er fuldstændig enig i det, som den tidligere regering mente på det her område? Tak.

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:31

Derfor har jeg sådan set ikke noget belæg for at påstå, at tallet er ukorrekt. Ligesom jeg heller ikke har noget belæg for at konstatere, at skønnet på de 2.000-4.000, når reformen er fuldt indfaset i en normalkonjunktursituation, dvs. efter 2014, hvis konjunkturerne ændrer sig inden da, ikke skulle være korrekt.

Kl. 13:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det her er ikke et spørgsmål om at være enig eller uenig. Det er et spørgsmål om, hvilket skøn Beskæftigelsesministeriet lægger til grund for genopretningspakkens konsekvenser for afkortelsen af dagpengeperioden. Ministeriet vurderede dengang, VK-regeringen gennemførte den her ændring, at med en fuldt indfaset dagpengereform, dvs. efter 2014, ville man i en normalkonjunktursituation kunne forvente, at et sted mellem 2.000-4.000 ledige kunne risikere at falde ud af dagpengesystemet.

Når jeg henviser til det tal, er det ikke, fordi jeg er enig med VK, hverken i dagpengereformen eller i måden at anskue det danske arbejdsmarked på, så er det, fordi jeg ikke har nogen grund til at betvivle, at et talmæssigt skøn fra et ministerium er forkert. Det betvivlede jeg heller ikke, da jeg sad i opposition. Jeg tror, det er vigtigt, at vi, ligegyldig hvilken politisk farve vi måtte have, lægger til grund, at ministerierne skønner korrekt.

Kan vi være sikre på, at det skøn holder vand? Nej, det kan vi ikke. Det kan vi i hvert fald ikke garantere, for det er jo nødvendigt at understrege, at tallet er skønnet ud fra en normalkonjunktursituation. I dag er ledigheden højere end i en normalkonjunktursituation, og der er desværre ikke ret meget, der tyder på, at vi er på vej ud af den lavkonjunktur, som vi lige nu befinder os i. Der er ikke noget, der tyder på, at den europæiske økonomi kan drive dansk økonomi fremad. Der er heller ikke noget, der tyder på, at udviklingen på vores almindelige eksportmarkeder gør, at vi for alvor får gang i beskæftigelsen. Derfor foreslår vi fra regeringens side en kickstart af dansk økonomi. Vi foreslår en række andre initiativer, der skal gavne den gruppe, der i dag er ledige og er i dagpengesystemet.

Men jeg bliver igen nødt til at understrege, som jeg også gjorde det på samrådet, at der er tale om et skøn over det, når reformen er fuldt indfaset, og at det er i en normalkonjunktursituation.

Kl. 13:33

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 13:34

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, at det er rigtig, rigtig fornuftigt af ministeren at holde sig til de tal, som den tidligere VK-regering også brugte og lagde til grund for reformen, og som den tidligere VK-regering i øvrigt også brugte under valgkampen. Det bringer mig så bare til at stille et meget enkelt spørgsmål: Mener ministeren, at det var ukorrekt under valgkampen at bruge tallet 38.500, al den stund at ministeren nu holder sig til det skøn, som ministeriet er kommet med, nemlig de 2.000-4.000 ledige? Altså: Mener ministeren, det er ukorrekt at hævde, at 38.500 risikerer at ryge ud af dagpengesystemet?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men der er tale om to forskellige tal. Nu er det partiet Venstre, der i dag i samrådet har fremhævet tallet på de 38.000. Som jeg forstår det, er tallet på de 38.000 udtryk for det antal personer, der ville kunne falde ud af dagpengesystemet, såfremt ingen af dem enten ville overgå til uddannelse eller komme i beskæftigelse.

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 13:35

Ulla Tørnæs (V):

Ja, det er i sandhed to forskellige tal. Det har ministeren fuldstændig ret i. Men jeg fik ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Jeg spurgte, om ministeren mener, at det var ukorrekt at hævde, at tallet er på 38.500, sådan som ledende socialdemokrater, herunder ministeren selv, hævdede i den valgkamp, som vi netop har overstået. Altså: Var det ukorrekt at hævde, at 38.500 risikerer at ryge ud af dagpengesystemet?

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Er spørgeren helt sikker på, at den nuværende beskæftigelsesminister har hævdet det? Det er den nuværende beskæftigelsesminister nemlig ikke sikker på at hun har.

Men jeg vil gerne gentage mit svar. Altså set med mine øjne kan jeg ikke vurdere tallet på de omkring 38.000 til at være ikkekorrekt, for som jeg forstår det, er det det antal, der ville kunne risikere at falde ud af dagpengesystemet, såfremt ingen af dem opnåede anden form for beskæftigelse eller uddannelse. Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i samrådet. Jeg blev ikke spurgt om det i samrådspørgsmålet. Jeg kender ikke de nærmere omstændigheder bag tallet på de 38.000, men jeg er selvfølgelig villig til at svare på det i et skriftligt spørgsmål.

Kl. 13:36

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til beskæftigelsesministeren er fra hr. René Christensen. Værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 25**René Christensen (DF):**

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål. Jeg var jo så heldig at være på jobcamp her i sidste uge, hvor ministeren også talte for godt 900 af KL's delegerede til mødet. Der var ministeren inde at tale meget om kickstarten. Og jeg må sige, at ministeren kom med nogle gode ting, også i forhold til hvad beskæftigelsesministeren havde af tilgange til, hvordan man kunne øge beskæftigelsen i Danmark. Det var så den positive del af det.

Jeg kan så blive lidt nervøs for, om den nye regering egentlig får talt sammen indbyrdes. For når beskæftigelsesministeren går ud og siger, at kickstarten skal være med til netop at skabe øget beskæftigelse, så er vi sådan set også enige i, at vi har behov for at få en øget beskæftigelse. Men vi kan så samtidig se – nu er jeg jo formand for Fødevareudvalget, hvor vi snakker meget om miljø, og vi snakker selvfølgelig også meget med vores egen minister på fødevareområdet – at man arbejder med ting, som netop ikke vil øge arbejdsudbuddet. Vi kan også se det af de friske tal fra i dag, som siger, at eks-

porten er faldet i Danmark med 1,8 pct., og at vores import er steget. Det øger jo ikke beskæftigelsen.

Så det, jeg egentlig vil spørge ministeren om, er, at når man snakker om kickstart, snakker man så kickstart for hele erhvervslivet, og så for landbrugssektoren? Er det sådan, at ministeren sådan også går og spekulerer på, hvad det egentlig er, miljøministeren går og laver, og hvad det egentlig er, fødevareministeren går og laver i forhold til at skaffe nogle rammevilkår for dansk landbrug, som jo faktisk står for en rigtig stor del af arbejdslivet også i Danmark? Det er sådan, at dansk landbrug jo faktisk står for op mod 20 pct. af den eksport, som vi har fra Danmark.

Så spørgsmålet er: Vil ministeren tage en dialog med miljøministeren og fødevareministeren for at få koordineret det hele i forhold til kickstarten?

Kl. 13:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er altid i dialog med mine ministerkolleger, og det er klart, at når vi tilrettelægger vores samlede erhvervspolitiske profil som regering, er det selvfølgelig med deltagelse af alle regeringens ministre, ligegyldigt hvilket ressortområde man har ansvaret for.

Der bliver spurgt konkret til, om kickstarten også vil handle om landbruget. Og det gør den ikke. Den kickstart, som vi foreslår som en del af finansloven, har sit udspring i behovet for at fremrykke offentlige investeringer. Det vil sige, at den er centreret bl.a. omkring renovering af bygninger, af bygningsmassen i f.eks. kommuner. Det kan være nedslidte lokaliteter, man kender fra sit lokale velfærdssamfund. Så er der en del af kickstarten, der handler om trafikal infrastruktur, og der er en del af kickstarten, der handler om renovering af almene boliger. Man kan beskyldte dansk landbrug for meget, men at være til stede i de almene boligselskaber og i den almindelige kommunale velfærd er de ikke.

Så kickstarten handler primært om at fremrykke offentlige investeringer, og derfor er der ikke meget landbrug i kickstarten.

Kl. 13:40

Formanden:
Hr. René Christensen.

Kl. 13:40

René Christensen (DF):

Det er jeg sådan set fuldstændig klar over, men det er jo problematisk, at landbruget siger, at de ting, der ligger på bl.a. miljøområdet, og de ting, der også ligger på landbrugsområdet, bringer 13.000 job i fare. Det er rigtig mange job, som netop beskæftigelsesministeren jo så kommer til at skulle arbejde med i den anden ende. I SF anerkender man faktisk, at regeringens grønne omstilling kan koste job. Det vil sige, at dele af regeringen jo har anerkendt, at det her, man er i gang med i forhold til landbrugssektoren, kan koste job. Og så spørger jeg bare, om ministeren, som så kommer til at skulle rydde op efter det, kunne have en politisk tilgang til det og sige, at man måske kunne gøre det her på en anden måde i forhold til den situation, vi står i nu. Det er utrolig vigtigt for dansk landbrug, at vi får nogle rammevilkår, som er lige.

Det er utrolig vigtigt, at vi ikke altid i Danmark skal gå foran og læse EU-direktiver på den strammeste måde af alle lande i EU. Derfor går jeg jo nu til ministeren for at spørge: Er der ikke andre veje, altså om vi ikke kan lægge pres på miljøministeren og fødevareministeren og sige, at der altså også er andre ting? Man kan godt være meget grøn, men det koster også i den anden ende, og lige nu har vi

måske ikke behov for at bringe 13.000 job i fare. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 13:41

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til at sige, at hvis det er spørgsmål, der konkret handler om vores landbrugspolitik og vores miljøpolitik, skal jeg henvise til de kolleger, der ressortmæssigt har ansvaret for det. Men jeg vil samtidig gerne sige, at jeg ikke helt deler pessimismen, hvad angår muligheden for at generere job og beskæftigelse ved en grøn omstilling. Jeg tror faktisk, det forholder sig modsat, i hvert fald på sigt. Der er så stor efterspørgsel efter ressourcer, og der er så stor efterspørgsel efter energi, at de lande, der vælger at satse på vedvarende energi og gå væk fra fossile brændsler, som omstiller deres erhvervsliv til noget, der både er klimavenligt og svarer på de udfordringer, som verden står over for, på affaldsområdet, på vandområdet, på energiforbrug, vil vinde den globale konkurrence ad åre. Derfor er det helt afgørende, både hvad angår dansk landbrug, og hvad angår vores erhvervspolitik i det hele taget, at vi kommer med på den grønne bølge, og at vi også bliver et af de lande, der går i front.

Kl. 13:42

Formanden:
Hr. René Christensen.

Kl. 13:42

René Christensen (DF):

Der var et formål med at stille ministeren de spørgsmål, som jeg stillede. Når de i SF anerkender, at den måde, som man påtænker at lave lovgivning på på landbrugsområdet, kan koste job, så synes jeg bare, at det er utrolig vigtigt, at beskæftigelsesministeren er orienteret om, at den politik, der bliver ført andre steder i den nye regering, faktisk koster på ministerens område. Der må man bare sige at det er lidt ærgerligt, hvis vi med den ene hånd gerne vil skabe job og fremdrift, og med den anden hånd så skaber nedgang. Det er sådan, at dansk landbrug har et utrolig godt brand i udlandet. Der sker utrolig mange gode ting i landbrugssektoren, og derfor er det vigtigt, at vi holder fast i, at vi har lige konkurrencevilkår.

Jeg er godt klar over, at det er et andet ressortområde, men formålet med spørgsmålet var her at gøre beskæftigelsesministeren opmærksom på, at de ting, der foregår i andre ministerier, jo faktisk har en rigtig stor indflydelse på det, som ministeren arbejder med til hverdag, nemlig at skabe job i Danmark. Og her estimerer landbruget, at det er 13.000 job, man er ude at lege med, og det er forholdsvis mange, også i det her regi.

Kl. 13:43

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg takker spørgeren for at gøre mig opmærksom på udfordringerne. Det er jeg såmænd i forvejen, og jeg deler sådan set også spørgerens ønske om, at vi i alt, hvad vi foretager os, hele tiden har øje for de beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Jeg synes samtidig, at det er vigtigt at understrege, at perspektivet for den grønne omstilling, også på beskæftigessiden, er positivt. Vi kan bare tage et eksempel, nemlig spørgsmålet om vedvarende energi, hvor Danmark jo tidligere har haft en førerposition, og det har skabt rigtig mange fysiske arbejdspladser i Danmark, bl.a. produktionsarbejdspladser. Det

vil sige, at når vi udvikler nye teknologi, er det ikke kun til gavn for forskere og for højtuddannet arbejdskraft, men så kan det faktisk også være forudsætningen for, at der er arbejdspladser nok i Danmark til både faglært og til ufaglært arbejdskraft. Det tror jeg er noget både spørgeren og jeg som minister er optaget af. Så hvis vi tager de briller på, man kan se langt med, kan vi se, at den grønne omstilling kan være det, der gør, at der faktisk bliver ved med at være også produktionsvirksomheder i Danmark.

Kl. 13:44

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til beskæftigelsesministeren er fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr, værsgo.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 26**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Først og fremmest vil jeg starte med at rose ministeren, fordi hun er en fantastisk god pædagog med hensyn til at forklare Venstres medlemmer af Beskæftigelsesudvalget deres egne tal.

Men bortset fra det vil jeg sige: De seneste par måneder har Arbejdstilsynet besøgt byggepladser, og de har afsløret hundredvis af overtrædelser, men noget af det værste er, at de har fundet frem til, at der er en meget kraftig overrepræsentation af østarbejdere, som bliver udnyttet, og som arbejder i et meget ringe arbejdsmiljø. Derfor vil jeg spørge ministeren: Hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg må sige, at jeg er ret bestyrtet over at have fået indblik i, hvor store problemer det her land har med social dumping. Jeg har jo selvfølgelig fulgt det, om end på sidelinjen, i en årrække, men det er ret voldsomt, hvor store dele af det danske arbejdsmarked der er under et massivt pres, og vi har desværre også arbejdsgivere, der tillader, at deres medarbejdere konkurrerer nedad. Det vil sige, at jo hurtigere man løber til jo ringere løn under manglende sikkerhed, jo bedre. Det er et kæmpemæssigt problem. Jeg har selv lige været i en offentlig diskussion med en arbejdsgiver, som havde ansvaret for en yngre polsk mand, som faldt ned fra et tag i 6½ m højde, smadrede sin ryg og blev voldsomt handicappet af ulykken, og så siger den pågældende arbejdsgiver: Jamen polakkerne er mere hårdhudede end andre. Det er vældig provokerende. Det er ødelæggende for den danske model, for det danske arbejdsmarked, og det er ødelæggende for vores ønske om at sikre et ordentligt arbejdsmiljø.

Så social dumping står højt på min dagsorden og står højt på regeringens dagsorden. Noget af det, vi har skrevet ind i vores regeringsgrundlag, er at fremme et stærkere og bedre samarbejde mellem myndighederne. Jeg tror, vi har en udfordring med både at få dansk politi, SKAT og Arbejdstilsynet, som jeg selv er ansvarlig for, til for alvor at arbejde sammen og gøre det med en sådan hastighed, at når dygtige folk fra dansk fagbevægelse afslører eller afdækker, at der er store problemer med arbejdsmiljøet, så kan myndighederne rykke hurtigt ud. Det står i regeringsgrundlaget, og det er noget af det, vi har tænkt os at indføre.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen bortset fra det er det værste det, man aldrig opdager. På arbejdsmiljøområdet er der sket det, at Arbejdstilsynet er blevet skåret ned de seneste par år, og det betyder, at når de kommer ud på en arbejdsplads, er det som regel for sent. Så derfor vil jeg prøve at spørge til lige præcis Arbejdstilsynet. Hvis de skal ud som kontrolmyndighed, skal de så ikke have nogle flere ressourcer til det?

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan altid diskutere ressourcer. Jeg er nu også åben for at tage en diskussion af, om vi kan bruge de penge, vi bruger på Arbejdstilsynet, på en bedre måde. Jeg skal ikke lægge skjul på, at min holdning som beskæftigelsesminister er, at der, hvor Arbejdstilsynet skal bruge flest ressourcer og mest tid, er inden for de sektorer, hvor der er størst risiko for både arbejdsulykker, nedslidning og belastende arbejdsmiljø i det hele taget.

Hvis vi skal lave en gruppe på tværs af de tre myndigheder, som for alvor skal kunne rykke noget ude på den enkelte byggeplads, så vil jeg ikke afvise, at vi på et tidspunkt skal finde penge til, at det myndighedssamarbejde kan blive godt nok. Men jeg synes samtidig, det er vigtigt at understrege, at vi i forvejen har et arbejdstilsyn med en ret stor kapacitet, og det er i hvert fald mit ønske som beskæftigelsesminister, at jeg, inden jeg beder om flere penge til et område, får mulighed for at få afdækket, om vi bruger pengene godt nok, som vi bruger dem i dag.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 13:48

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men man har bare set – også under den tidligere regering – at vi har fået afdækket, at der er masser af arbejdsmiljøproblemer, som aldrig bliver opdaget. Hvis man spørger forbundet FOA, får man det svar, at de mener, at næsten halvdelen af de overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen, som deres medlemmer er ude for, aldrig bliver opdaget. Jeg må bare spørge mig selv: Gør myndighederne det så godt nok? For i virkeligheden har vi jo verdens bedste arbejdsmiljølov. Den bliver bare aldrig overholdt. Så derfor vil jeg igen prøve at spørge, om vi ikke kan gøre det mere effektivt. For vi skal have det afdækket, først og fremmest sådan at vi kan få afsløret forholdene, så der ikke kommer nye overtrædelser af arbejdsmiljøloven.

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, jeg tror godt, at vi kan gøre det mere effektivt, og spørgeren har ret i, at Arbejdstilsynet er en fundamentalt vigtig spiller i forbindelse med at sikre et ordentligt arbejdsmiljø. Samtidig bliver man jo nødt til at understrege, at det er et ansvar, der påhviler den enkelte arbejdsgiver. Jeg er nok af den overbevisning, at ligegyldigt hvor mange ressourcer vi bruger på Arbejdstilsynet, og ligegyldigt hvor dygtigt Arbejdstilsynet end måtte være, så vil Arbejdstilsynet i sig selv jo aldrig kunne garantere et ordentligt arbejdsmiljø, hvis ikke alle vores virksomhedsejere, hvis ikke alle vores virksomheder og hele

erhvervslivet i Danmark påtager sig ansvaret for at sikre et ordentligt arbejdsmiljø.

Når jeg har sagt det, er det også vigtigt for mig at understrege, at der på rigtig mange arbejdspladser i Danmark er et godt og sundt arbejdsmiljø. Der er en god dialog arbejdsgivere og arbejdstagere imellem. Så er der altså dele af vores erhvervsliv, hvor man ikke prioriterer arbejdsmiljøet højt nok, og i mine øjne er det vigtigt at koncentrere indsatsen dér, hvor risikoen er størst, og det er ikke overraskende bl.a. på nogle af de områder, hvor der også er social dumping.

Kl. 13:50

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til beskæftigelsesministeren er fra hr. Joachim B. Olsen. Værsgo.

Kl. 13:50

Spm. nr. US 27

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Finansministeriet anslår, at når man afskaffer kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 450-timers reglen, vil det betyde, at mellem 2.000 og 3.000 færre vil komme i arbejde. Det er jo beskæftigelsesministerens opgave at sørge for, at der bliver skabt job i Danmark. Nu kan man tale om fattigdom – og det er en fejldebat at gå ind i, det har jeg selv prøvet – men hvordan kan ministeren så ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt mene, at det er hensigtsmæssigt at afskaffe de her regler?

Kl. 13:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Når vi diskuterer de sociale ydelser, har regeringen to vigtige målsætninger. Den ene handler om at bekæmpe fattigdom. Nu har jeg selvfølgelig noteret mig spørgers synspunkter om det og kan vist på et ret sikkert grundlag konkludere, at vi ikke er enige. Jeg synes, at fattigdom er et alvorligt problem i Danmark. Jeg har i en årrække været socialordfører og har kunnet se, hvor alvorlige konsekvenser det kan have for børn, når de år efter år lever med store materielle afsavn. Antallet af lejere, der bliver smidt ud af deres lejligheder i Danmark, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje, har været støt stigende i en årrække. De frivillige organisationer melder om stadig flere ansøgere til julehjælp, og vi har en række undersøgelser, der dokumenterer, at en af de mest alvorlige konsekvenser, det kan have for børn at vokse op i fattigdom, er, at de ikke får de samme muligheder som andre børn. Der sker ofte et fravalg af fritidsaktiviteter, det er ikke sikkert, at de kan få lov til at holde fødselsdag og indgå i det samme aktive hverdagsliv som andre børn. Det synes jeg er alvorligt. Derfor har vi en erklæret målsætning om at bekæmpe fattigdom, og derfor afskaffer vi de lave sociale ydelser.

Samtidig med det har vi et erklæret mål om at udvide arbejdsudbuddet, og som det nok er spørgeren bekendt, har jeg selv som beskæftigelsesminister meldt ud, at en af mine væsentligste opgaver bliver at udfordre den præmis, at ca. 750.000 danskere i den erhvervsdygtige alder står uden for arbejdsmarkedet. Det er klart, at når man afskaffer de lave sociale ydelser, kan det godt i første omgang have en negativ beskæftigelseseffekt, men det her initiativ hverken kan eller skal stå alene. Som det er spørgeren bekendt, har vi allerede nu fremsat forslag, som vi behandler i regi af satspuljen, for at sikre os, at de, der tidligere har modtaget den lave ydelse, er

matchvurderet korrekt, altså om de reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Men der er også behov for en hel reform af kontanthjælpsområdet, så vi på den ene side sikrer, at de kontanthjælpsmodtagere, der er arbejdsmarkedsparete, står til rådighed, og at de unge kommer i uddannelse, og på den anden side sikrer, at vi får lavet en helhedsorienteret og tværfaglig indsats for de kontanthjælpsmodtagere, der har andre problemer end ledighed – og for nogles vedkommende er det en langmodig og omsorgsfuld indsats. Så det her forslag kan ikke stå alene.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:53

Joachim B. Olsen (LA):

Nu fokuseres der jo meget på de mennesker, som er på de her ydelser, men ikke på de mennesker, som bliver hjulpet over i beskæftigelse, fordi man har lavet de her reformer. Når undersøgelser viser, at man, når man sammenligner gruppen på starthjælp med gruppen på kontanthjælp, kan se, at 40 pct. flere af dem på starthjælp er kommet i arbejde, så betyder det, at en masse mennesker bliver løftet over i beskæftigelse, får en højere levestandard, bliver selvforsørgende og dermed også får en mulighed for at give deres familier en højere levestandard med, hvad der hører med. Er det ikke også vigtigt, at man fokuserer på dem?

Jeg går ud fra – og det siger ministeren jo også – at ministeren anerkender, at det her vil betyde, at færre mennesker vil komme i beskæftigelse. Nu kan vi diskutere fattigdom, og det har jeg så gjort meget de sidste par uger. Jeg står sådan set ved alt, hvad jeg har sagt, for jeg siger, at når f.eks. en familie på starthjælp med to børn har et rådighedsbeløb på 9.600 kr. om måneden – og det er Socialministeriets egne tal – så ved jeg ikke, om de er fattige. Det er jo et spørgsmål om, hvad man synes fattigdom er. Jeg synes ikke, det er fattigdom. Jeg anerkender, at det er et meget snævert budget, men det beløb kan man altså godt leve for. Men det er ikke så meget det, jeg vil diskutere. Det er simpelt hen det her med, om vi ikke også skal fokusere på de mennesker, som er kommet i beskæftigelse på grund af de her reformer.

Kl. 13:55

Formanden:

Tak. Ministeren.

Kl. 13:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men der er jo ikke noget som helst, der forhindrer det her Folkeeting eller os som regering i at sikre, at flere mennesker kommer i beskæftigelse. Jeg har sammen med den øvrige regering meldt ud, at der er behov for reformer af den aktive beskæftigelsesindsats, af kontanthjælpen, af sygedagpengereglerne, af førtidspensionen og af fleksjobreglerne, og alle de reformer har som formål at flytte folk fra passive overførselsindkomster til arbejde.

Når spørgeren er så optaget af det her, og det bifalder jeg at spørgeren er, så håber jeg også, at Liberal Alliance vil indgå aktivt i det reformarbejde, vi skal til at gå i gang med. For det er afgørende, at mennesker ikke overlades til at leve af passive overførselsindkomster år efter år. Når jeg er optaget af det, er det bl.a. for at forhindre fattigdom. Man kan komme med konkrete familieeksempler, og jeg kan også komme med andre eksempler, hvor der er tale om enlige på starthjælp, der har et lavere rådighedsbeløb. Jeg tror også, at det, der er vigtigt at slå fast, er, at man måske kan håndtere at have et lavt rådighedsbeløb i en periode, men bliver det stationært over mange

år, begynder det at have nogle konsekvenser for rigtig, rigtig mange ting.

Det, der må være afgørende, er, at vi med gennemgribende ordentlige reformer får flyttet folk fra passiv overførselsindkomst og ind på arbejdsmarkedet. Jeg har altså et særligt ønske om, at bl.a. de unge på kontanthjælp skal i uddannelse, for det er det bedste frihedsbrev, vi kan give til de unge. Hvis de får en uddannelse, står de meget, meget stærkere, også på det fremtidige danske arbejdsmarked.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:56

Joachim B. Olsen (LA):

Men der var jo en grund til, at man lavede de her reformer. Vi kan snakke om uddannelse og mange andre ting, men et eksempel er jo, at hvis der er et forældrepar på kontanthjælp, som har to børn, så skal det, for at det kan betale sig for den ene at komme i arbejde, være et job med en løn på 26.000 kr. Det er jo ikke alle mennesker, der kan levere en arbejdskraft, som er 26.000 kr. værd. Det er bare virkeligheden. De mennesker kommer jo ikke i arbejde. Det, som jeg synes er så vigtigt at holde fast i, er, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Nu kan man sige, at Danmark er et af de lande i verden, der bruger flest penge på uddannelse. Det har vi gjort gennem skiftende regeringer og igennem lang tid. Alligevel har vi udsigt til en lav vækst, så det kunne godt være, at uddannelse ikke er svaret på alle vores problemer.

Men jeg vil bare godt holde fast i, at for at det skal kunne betale sig for et par på kontanthjælp, at den ene kommer i arbejde, skal vedkommende have en løn på 26.000 kr. Mener ministeren ikke, at der her er nogle incitamentproblemer? Og hvordan vil ministeren sørge for, at de bliver løst?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ikke er enig med spørgeren i, at det ikke kan lade sig gøre at flytte en meget stor del af den gruppe, der i dag er på kontanthjælp, ind i beskæftigelse. Det tror jeg på. Og jeg tror, at vejen derind for manges vedkommende er ordinær beskæftigelse; for andres vedkommende er det en mere virksomhedsnær aktivering. Jeg tror faktisk på, at det kan lade sig gøre. Det giver ikke sig selv. Det bliver svært. Regeringer før os har forsøgt med gennemgribende reformer af hele arbejdsmarkedet. Det tror jeg på kan lade sig gøre.

Med hensyn til spørgerens konkrete eksempel er det sådan, at godt 16.000 personer vil være berørt af, at vi afskaffer de lave ydelser. Det giver et enormt løft i forhold til bekæmpelse af fattigdom. Godt 1.000 af de personer tilhører den målgruppe, som spørgeren her spørger til. Det vil altså sige, at jo, der er en udfordring for godt 1.000 personer ud af de 16.000 borgere, men det ændrer jo ikke ved, at vores ærinde her først og fremmest er at bekæmpe den fattigdom, som vi ved har store og alvorlige konsekvenser, ikke mindst for børn og unge. Derefter tager vi fat på gennemgribende reformer af det danske arbejdsmarked, som skal udvide arbejdsudbuddet og sørge for at flytte folk fra passiv overførselsindkomst til beskæftigelse.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet. Tak til beskæftigelsesministeren.

Så er vi næsten præcis kl. 14.00 klar til at gå til det næste punkt på dagsordenen, som er besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:59

Formanden:

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:59

Spm. nr. S 285

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren i forbindelse med sikkerhedsgodkendelsen af Henrik Sass Larsen fulgte den hidtidige praksis?

Skriftlig begrundelse

Statsministeren udtalte i folketingssalen i besvarelsen af spørgsmål 42 onsdag den 12. oktober 2011: »Det er ganske enkelt ikke korrekt, at jeg skulle have sagt, at min første orientering om, at hr. Henrik Sass Larsen ikke kunne sikkerhedsgodkendes, kom fra hr. Henrik Sass Larsen selv.« Denne udtalelse kan kun forstås som en indrømmelse af, at statsministeren fik sin viden inden Henrik Sass Larsen gav sin orientering. Dette vil også være i overensstemmelse med hidtidig praksis, hvor statsministeren giver departementschefen i statsministeriet en liste over mulige ministeremner. Departementschefen beder derefter PET foretage en sikkerhedsvurdering. Når sikkerhedsvurderingen kommer tilbage fra PET, orienterer departementschefen derefter den kommende statsminister om resultatet. Det er derfor i offentlighedens interesse, at statsministeren i Folketinget bekræfter, at den hidtidige procedure er fulgt, også hvad angår Sass Larsen.

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:59

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren i forbindelse med sikkerhedsgodkendelsen af Henrik Sass Larsen fulgte den hidtidige praksis?

Kl. 14:00

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som det nok er gået op for de fleste, gennemføres der i Danmark et sikkerhedstjek af regeringens ministre. Jeg vil egentlig gerne fortsætte den tradition, der har været i Danmark, nemlig at man ikke taler så meget om det sikkerhedstjek. Det har tidligere regeringschefer ikke gjort, og jeg tror egentlig, at det er en fornuftig og rigtig tradition, som jeg agter at videreføre. Det er derfor, at jeg siger, at jeg af principielle årsager ikke ønsker og ikke kan udtale mig om sikkerhedstjek af ministre.

Kl. 14:00

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:00

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er jo lidt bekymrende, at statsministeren ikke bare over for Folketinget og befolkningen vil bekræfte, og det gjorde statsministeren måske delvis nu: punkt 1, at der er procedurer i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af ministre, og punkt 2, at statsministeren har fulgt den gængse procedure. Statsministeren skal jo lægge mærke til, at jeg ikke spørger til indholdet af PET's vurdering. Det har jeg respekt for at statsministeren ikke vil udtale sig om. Men det forekommer mærkeligt, at statsministeren ikke vil bekræfte, at de hidtidige procedurer er fulgt, især set i lyset af at statsministeren på sit pressemøde forleden dag gerne ville udtale sig om sin vurdering af erhvervs- og vækstminister Ole Sohn, og da alle ministre jo får foretaget sikkerhedstjek af PET, og da alle ved, at der foretages en sikkerhedsvurdering af de enkelte ministre, synes statsministeren så ikke, at det kan forekomme besynderligt, at statsministeren ikke bare over for Folketinget vil bekræfte, at disse vurderinger følger helt almindelige procedurer? Eller er det sådan, at der i hr. Henrik Sass Larsens tilfælde ikke er fulgt de normale procedurer?

Kl. 14:02

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, og som jeg også har sagt ganske mange gange tidligere, er der ikke tradition for, at statsministeren udtaler sig nærmere om sikkerhedstjek af ministre. Jeg synes, det er en god tradition, og den tradition agter jeg at videreføre.

Det er også derfor, og jeg tror egentlig ikke, at det kan komme bag på hr. Claus Hjort Frederiksen, at jeg hverken kan eller vil kommentere de nærmere omstændigheder i den konkrete sag eller kommentere den procedure, som anvendes ved de her sikkerhedstjek.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:02

Claus Hjort Frederiksen (V):

Men det er jo sådan, at det var statsministeren selv og hr. Henrik Sass Larsen selv, der begyndte at tale om sikkerhedsvurderinger i forbindelse med det forløb, der var ude i tårnet. Der kom statsministeren ind på de her ting, og det er jo derfor, at det er ret interessant at få at vide, om de hidtidige procedurer er fuldt.

Der findes jo et cirkulære i Statsministeriet om de her ting, som gælder for alle, hvoraf det klart fremgår, hvordan proceduren er, og hvordan der meldes tilbage til styrelseschefen osv., og at de procedurer også har været fuldt, når det drejer sig om ministre.

Jeg synes altså, at det er i offentlighedens interesse, at statsministeren her i Folketinget bekræfter, at den hidtidige procedure også er fuldt i tilfældet Henrik Sass Larsen. Vil statsministeren så ikke give befolkningen den tryghed og bekræfte, at disse sikkerhedsvurderinger følger de normale procedurer?

Kl. 14:03

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, har der ikke været tradition for, at man udtaler sig nærmere om det sikkerhedstjek, der gennemføres. Det er en tradition, som jeg synes, at vi skal opretholde, og det er derfor, at jeg siger, at jeg af principielle årsager hverken kan eller vil udtale mig om den konkrete sag eller om de procedurer, der anvendes.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:04

Claus Hjort Frederiksen (V):

Synes statsministeren ikke, at hun skylder Folketinget og befolkningen oplysninger om, at der også i Henrik Sass Larsens tilfælde blev fulgt de almindelige procedurer, ligesom jeg går ud fra at de procedurer er fuldt i erhvervs- og vækstminister Ole Sohns tilfælde og for den sags skyld for resten af regeringens ministre?

Synes statsministeren ikke, at hun skylder os oplysning om, om de her procedurer er fulgt? Der er jo trods alt tale om store retssikkerhedsmæssige konsekvenser for de enkelte ministre. Det har da i hvert fald, vil jeg sige til statsministeren, offentlighedens interesse at få at vide, om de er fraveget i Henrik Sass Larsens tilfælde.

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde, sidste gang vi drøftede det her spørgsmål, har jeg ingen problemer med at forstå, at det er en sag, som interesserer både de folkevalgte og medierne. Det gør det bestemt. Men jeg tror egentlig også, at spørgeren sådan inderst inde heller ikke har problemer med at forstå, at der er nogle principielle hensyn på spil, som gør, at jeg ikke ønsker at kommentere sagen yderligere.

Kl. 14:05

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg skal lige oplyse om, at Martin Geertsens har taget spørgsmål nr. 21 på dagsordenen tilbage, og at Dennis Flydtkjær har anmodet om, at spørgsmål nr. 30 på dagsordenen overgår til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål til statsministeren er stillet af hr. Bent Bøgested.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 308

2) Til statsministeren af:

Bent Bøgested (DF):

Finder statsministeren det acceptabelt, at flere af hendes ministre, f.eks. udenrigsministeren, skatteministeren og forsvarsministeren, har ansat særlige rådgivere, før ansøgningsfristen i stillingsopslagene var udløbet, og finder statsministeren ikke, at det er at holde potentielle ansøgere for nar at slå stillinger op, som reelt allerede er besat af personer fra Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis partiapparat, og finder statsministeren ikke, at regeringens medlemmer er pligtige at overholde gældende regler for jobopslag i staten?

Formanden:

Værsgo.

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand.

Finder statsministeren det acceptabelt, at flere af hendes ministre, f.eks. udenrigsministeren, skatteministeren og forsvarsministeren, har ansat særlige rådgivere, før ansøgningsfristen i stillingsopslagene var udløbet, og finder statsministeren ikke, at det er at holde potentielle ansøgere for nar at slå stillinger op, som reelt allerede er besat af personer fra Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis partiapparat, og finder statsministeren ikke, at regeringens medlemmer er pligtige at overholde gældende reglerne for jobopslag i staten?

Kl. 14:05

Kl. 14:06

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan oplyse, at stillinger i henhold til de statslige opslagsregler selvfølgelig skal opslås før besættelse, og det gælder også stillinger som særlige rådgivere. Det er slået fast i betænkning 1443 fra udvalg om embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre, som stammer fra juni 2004, at stillinger som særlige rådgivere skal opslås for at sikre åbenhed omkring ansættelserne og deres indhold. Opslagsreglerne giver da også mulighed for at ansætte en medarbejder midlertidigt i en stilling, indtil ansættelsesproceduren er afsluttet. Og i en lang række tilfælde kan hensyn til opgavevaretagelsen betyde, at man er nødt til at konstituere personer midlertidigt i stillinger, indtil opslagsprocedurene er gennemført.

Derfor er både opslag af stillinger som særlig rådgivere og de midlertidige ansættelser af særlige rådgivere fuldt ud i overensstemmelse med de gældende regler.

Kl. 14:06

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:07

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det kan der være meget forståelse for, men er det ikke lidt påfaldende, at man så ansætter en person, og så siger statsministeren, at det er midlertidigt. Jamen der er jo ikke en eneste, der er i tvivl om, at det er personer, der fortsætter efter ansøgningsfristens udløb. De er der jo også i dag. Så det er ikke sådan, at man kan sige, at det er en, der lige midlertidigt træder ind, indtil man har fundet den rette ansøger. Det er jo en i ansøgerfeltet, man har ansat midlertidigt, og det er det, der måske er lidt påfaldende. For man kunne forstå det, hvis det var sådan, at ministeren havde fundet en i embedsværket til at bistå ministeren, indtil ansættelsesfristen var overstået.

Vi har før set eksempler på det, bl.a. har overborgmesteren i København ansat en midlertidigt, og der kom man lidt galt af sted. Vi har set det ude i kommunerne, hvor man har været nødt til at lade ansøgningerne gå om, fordi medarbejderne siger, at her har kommunerne overtrådt reglerne for ansættelse. For det skal jo være sådan, at der er fair regler for alle, når loven nu er sådan, at man skal have mulighed for at sende en ansøgning lige til sidste. Og derfra er det selvfølgelig den bedst kvalificerede, der bliver ansat. Det går jeg da ud fra at statsministeren også mener. Jeg vil ikke beklikke de personer, der er ansat, og deres kvaliteter. Det har slet ikke noget med det at gøre. Jeg er sikker på, at statsministeren mener, at de har de kvalifikationer, der skal til, og det vil jeg ikke gøre til en debat.

Men der er altså bare det der med, at hvis der er aftaler om, at der skal være åbent indtil sidste ansøgningsdato, skal det også være sådan, at hvis der kommer en, der reelt har kvalifikationerne, der er

bedre end nogle af de andres, skal vedkommende også have mulighed for at få ansættelsen, selv om det er den sidste dag, man indsender ansøgningen. Det er det, der er lidt påfaldende, nemlig at man så har ansat nogle, og de er der i dag, mens de andre, der har sendt ind, bare kan se i vejviseren efter sådan en stilling.

Kl. 14:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er rigtig godt, at hele det her spørgsmål netop er reguleret af de regler, vi nu engang har, og vi har statslige opslagsregler for det her. På trods af hvad der så er sagt og skrevet om de her stillingsopslag, er det vigtigt at understrege, at stillinger jo først kan besættes varigt, når ansøgningsfristen er udløbet, og når der er foretaget en konkret gennemgang af de indkomne ansøgninger. Det gælder, uanset om der er ansat en midlertidig rådgiver, mens ansættelsesproceduren gennemføres. Sådan er det, og sådan er reglerne.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:09

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan sagtens forstå, at personer er blevet ansat. Jeg ved ikke noget om, hvor mange der har ansøgt om det her. Det kunne jo godt være, at der måske kun var en, der havde ansøgt om at få sådan en stilling, og så er man nødt til at tage den, der har søgt. Det er da klart. Men når man ser ud på andre offentlige instanser, ser man jo, at fagforeningerne har været meget vågne, hvis der er blevet ansat en, før fristen er udløbet, og de går så ind i sagen og nærmest tvinger kommunen til at lade ansøgningsproceduren gå om. Men det kan godt være, at der er specielle regler, når det gælder ministre, altså at der ikke er noget med nogle fagforeninger, der går ind over og klager over det, når det drejer sig om ministre, for det har man i hvert fald ikke hørt så meget om, ikke andet end fra fagbevægelsens avis, www.avisen.dk, der jo har skrevet om, hvordan de her ansættelser er foregået.

Man må jo også nok sige, at der er nogle, der har fået at vide, at den her stilling er besat, og at der ikke er noget at komme efter. Og så er det ærgerligt, at man kan se, at den er blevet besat 14 dage før fristens udløb, selv om man selv mener, at man har evnerne til den.

Kl. 14:11

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er lidt en skam, at ordføreren ikke lytter til det, jeg siger, for vi har jo netop regler på det her område, og de regler er også til for at blive overholdt som alle andre regler. Man kan læse hvad som helst, men bundlinjen her er, at det er vigtigt at understrege, at selvfølgelig kan stillinger først besættes varigt, når ansøgningsfristen er udløbet – der har været en ansøgningsfrist, den er så udløbet – og når der er foretaget en konkret vurdering af de indkomne ansøgere. Sådan skal det selvfølgelig være, og det er også det, der er sket i de tilfælde, ordføreren taler om. Det gælder, uanset om der er ansat en midlertidigt, eller om der ikke er. Så er der de regler, og de skal selvfølgelig følges.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:11 folkelig debat og folkeafstemning herom, for derved at sikre folkelig legitimitet omkring EU-samarbejdet.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 14:13

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er fuldstændig klar over, at reglerne er der, men det er jo påfaldende, at ministrene ansætter en personlig rådgiver, 14 dage før fristen udløber. Det er fuldt forståeligt, at de, hvis der ikke er andre ansøgere, så sidder i jobbet bagefter, når fristen er udløbet. Så kunne man jo forstå det. Men det er mærkværdigt. I tidligere regeringer – og når man går tilbage i tiden, også i den forrige regering før den borgerlige regering, altså tilbage til Nyrups regering – var der også sager, der kørte, og hvor man egentlig pålagde kommunerne følgende: Den her ansøgning skal gå om, for I har ikke overholdt reglerne. I har ansat en før fristens udløb.

Det er bare det, at hvis der er nogle regler, skal man jo ikke begynde at lave nogle ansættelser før fristens udløb. Så skal man ikke tage en i ansøgerfeltet og sige: Vi laver en midlertidig ansættelse med dig, for vi har brug for en.

Det er fair nok, at ministrene har brug for en rådgiver, det accepterer jeg fuldt ud, men så skulle man jo måske have taget en rådgiver fra embedsværket og have sagt: Vejled lige ministeren, indtil vi er færdig med ansøgningsfristen, så vi kan få den rigtige ansøger ansat.

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har lidt svært ved at forstå, hvad der egentlig er ordførerens anke i det her tilfælde, for der er netop regler for det her. De blev vedtaget i juli 2004, og de regler siger, at man, i tilfælde af at der er behov for det, kan konstituere personer midlertidigt, indtil opslagsprocedurerne er gennemført. Men der er så også regler for, at man først må besætte stillingerne varigt, når ansøgningsfristen er udløbet, og når man har gennemgået de indkomne ansøgninger. Det er de regler, der eksisterer. De regler skal selvfølgelig følges – og er blevet fulgt til punkt og prikke.

Kl. 14:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren kommer fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 387

3) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil statsministeren afgive et løfte om, at såfremt der sker ændringer i Lissabontraktaten eller i beføjelser til EU-Domstolen, så spørges det danske folk herom gennem en folkeafstemning?

Skriftlig begrundelse

Der tales fra flere sider om, at det er nødvendigt at ændre Lissabontraktaten, hvis EU skal styrke sine muligheder for at håndtere gældskrisen, ligesom Tyskland har plæderet for, at EU-domstolen skal kunne straffe de lande, der ikke overholder stabilitets- og vækstpakten. Det er spørgerens opfattelse, at ændringer i vilkårene for Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde må ske efter en

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet har følgende ordlyd:

Vil statsministeren afgive et løfte om, at såfremt der sker ændringer i Lissabontraktaten eller i beføjelser til EU-Domstolen, så spørges det danske folk herom gennem en folkeafstemning?

Kl. 14:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for spørgsmålet.

På et møde i Det Europæiske Råd den 23. oktober var der en drøftelse om mulige traktatændringer, og der var enighed i Det Europæiske Råd om, at den diskussion ville vi vende tilbage til i december på basis af en rapport, som formand van Rompuy skulle udarbejde i tæt samarbejde med kommissionsformanden og formanden for eurogruppen. Derfor er det vigtigt at understrege, at der ikke er taget beslutning om, hvorvidt der kommer traktatændringer, og hvorvidt traktatændringer er nødvendige.

Konsekvenserne i forhold til grundloven, som hr. Peter Skaarup spørger om, og spørgsmålet om en eventuel dansk folkeafstemning vil selvfølgelig afhænge både af diskussionen i december og af de konkrete traktatændringer. Og hvad det indebærer for Danmark, vil selvfølgelig også afhænge af de konkrete traktatændringer. Der er en fast praksis for, hvordan vi skal vurdere det. Det vil blive vurderet af Justitsministeriets jurister, når traktatændringen måtte foreligge. Det er den procedure, vi vil følge.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for svaret, og jeg synes, det er positivt, at statsministeren kan fortælle os, at det er et spørgsmål, der foreløbig er udsendt. Men det er jo ikke udsendt ret lang tid, og det er sådan, at i hvert fald en række andre statsledere, der var med til det pågældende møde og også har været med til andre møder i forbindelse med gældskrisen, euroens krise, har nogle klare planer på det her område. Det tror jeg også at statsministeren er ret godt klar over. Vi har Angela Merkel i en artikel fra Jyllands-Posten den 28. oktober: »Kun begyndelsen«, og der er flere andre artikler, der fortæller os, at der er noget på vej. Sarkozy har sagt det, og Merkel insisterer på at ændre traktaten, det er der også en artikel der siger. Det spørgsmål er så blevet udsendt til december måned.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre statsministerens vurdering af, er: Når nu vi ved, at der er stærke kræfter i EU og blandt eurolandene, der gerne vil styrke euroen – det er jo derfor, de gerne vil lave traktatændringer – der gerne vil have, at landene på forskellig vis hæfter, også økonomisk, for ting og sager, og som gerne vil have, at nogle af de lande, der er i vanskeligheder i øjeblikket, kommer ind på et bedre spor, og dertil vil lave traktatændringer, var det så ikke rimeligt, at statsministeren tilkendegav her i dag i Folketinget, at hvis der sker ændringer, der kommer til at få betydning for Danmark, og det gør alle traktatændringer uden tvivl, så vil man garanter-

re, at der bliver en folkeafstemning, hvor danskerne kan tage stilling, ligesom vi tidligere har kunnet tage stilling til vigtige spørgsmål, når det gælder vores EU-samarbejde?

Kl. 14:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt, som hr. Peter Skaarup siger, at der er en debat om traktatændringer, og det var også den, vi havde den 23. oktober. Og det var på baggrund af den debat, at vi sendte sagen videre til vores møde i december, hvor der så vil ligge en rapport. Det understreger også, at der netop er en debat, og at der er meget stor uklarhed om, hvad traktatændringer, hvis de skal laves, i givet fald vil indebære.

Det er derfor, jeg synes, det klogeste vil være at sige: Hvis der bliver tale om traktatændringer, må vi jo se på dem, så må vi bede juristerne i Justitsministeriet om at vurdere, hvad det betyder i forhold til vores grundlov, og det vil så afhænge helt af det konkrete indhold, hvad det vil indebære for Danmark. Jeg synes egentlig, det klogeste er at vente og se, om der kommer traktatændringer, hvad det er for nogle, og hvad det indebærer for den danske grundlov. Så tager vi diskussionen derfra.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:18

Peter Skaarup (DF):

Vi ved jo faktisk allerede nu, at der er to traktatændringer på vej, det tror jeg ikke man behøver at betvivle. Den ene handler om den gensidige hæftelse, altså Lissabontraktatens artikel 136, hvor landene her tidligere på året besluttede sig for at lave en ændring. Os bekendt ser det ikke umiddelbart ud, som om der er nogen lande, der endnu har ratificeret det, men det er da interessant, når der er tale om hæftelse, altså økonomisk hæftelse på forskellig vis, for Danmark, at der kommer en sådan ændring, og derfor vil jeg spørge statsministeren: Vil man i forhold til det punkt spørge befolkningen, når den sag kommer op til overvejelse hos regeringen – det gør den nok snart? Det er det ene.

Det andet, som også statsministeren var lidt inde på, er, at Tyskland specielt, men også andre lande som led i hele gældskrisen vil have, at Domstolen skal have kompetence til helt anderledes kontant at dømme medlemslande, der ikke overholder det, man kalder vækst- og stabilitetspagten. Vil man i forhold til det spørgsmål garantere, at der bliver en folkeafstemning, hvor danskerne spørges?

Kl. 14:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er en interessant debat, og det er også lige præcis den debat, der finder sted i Europa og i Danmark lige her og nu. Der er ingen af os, der ved, om der kommer traktatændringer, hvordan proceduren vil være for at diskutere de traktatændringer, og hvad det i givet fald er for traktatændringer.

Derfor synes jeg egentlig, at det rigtige på nuværende tidspunkt er at sige til hinanden: Når vi ved, hvad det er for traktatændringer, så beder vi selvfølgelig Justitsministeriet om at vurdere, hvad det har af betydning for vores grundlov, og hvad det så i givet fald vil indebære for Danmark. Indtil da kan vi jo diskutere, om der er behov for

traktatændringer, hvad det i givet fald skulle være, og hvad proceduren skulle være for det, men jeg synes, det er den rigtige rækkefølge, at vi siger til hinanden: Når vi har noget på bordet, spørger vi, hvilke konsekvenser det har for Danmark. Og det er det, vi agter at gøre.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror dog, det er statsministeren bekendt, at man på et møde i Det Europæiske Råd den 25. marts 2011 ønskede at lave ændringen af artikel 136, så det ved vi allerede nu. Landene har sagt, at man vil lave den ændring. Den er ikke ratificeret i nogen lande endnu, men det er et tema, også i Danmark. Der synes jeg jo at statsministeren godt kunne forholde sig til, om man med den ændring, der er tale om – vi kender ordlyden – via en folkeafstemning vil spørge danskerne, om de synes, det er rimeligt eller ikke rimeligt. Det giver en god of-fentlig debat, og det giver en fantastisk demokratisk debat, som også er god for EU-diskussionen i det hele taget, fordi vi bliver meget mere fortrolige med, hvad der foregår.

Danskerne er meget mere opmærksomme på de her ting end mange andre landes befolkninger, fordi man har været vant til de her folkeafstemninger. Det kunne statsministeren jo godt sige her i dag, nemlig: Det vil jeg garantere at vi spørger danskerne om.

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er rigtig godt, at vi har en debat om eventuelle traktatændringer, om der er behov for traktatændringer, hvilke problemer de skal løse, hvilken proces vi skal diskutere de her traktatændringer under, og hvad de i givet fald skal være. Den diskussion synes jeg er rigtig, rigtig god. Jeg synes til gengæld ikke, det giver mening, før processen overhovedet er startet – og jeg henviser til, at vi først skal diskutere det i Det Europæiske Råd i december – at tage en diskussion om, hvad det vil betyde i forhold til den danske grundlov og Danmark i hele taget. Jeg synes ikke, det giver mening. Jeg synes, vi er nødt til at tage tingene i den rigtige rækkefølge, og det er det, regeringen lægger op til at gøre.

Kl. 14:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 14:21

Spm. nr. S 428

4) Til statsministeren af:

Sophie Løhde (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren har udstedt et valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg?

Formanden:

Værsgo til fru Sophie Løhde.

Kl. 14:21

Sophie Løhde (V):

Er det statsministerens opfattelse, at statsministeren har udstedt et valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg?

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:22 karakteriserer et løfte set med statsministerens øjne, når det åbenbart ikke er tilstrækkeligt som gruppeformand for Socialdemokraterne at have skrevet under på: Jeg afgiver hermed et løfte? Og det løfte er bakket op af statsministeren i valgkampen.

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har både før og efter valget givet udtryk for, at det er Socialdemokraternes og regeringens politik, at vi respekterer, at det er regionsrådet i Region Syddanmark, der beslutter, hvilken sygehusstruktur man ønsker at have i regionen.

Kl. 14:22

Formanden:
Fru Sophie Løhde.

Sophie Løhde (V):

Vil statsministeren dermed totalt afvise, at statsministeren i valgkampen udtalte for åbent kamera til TV 2/Fyn, at statsministeren selvfølgelig bakker op om landdistriktministerens skriftlige valgløfte, der lyder, og jeg citerer: Jeg afgiver hermed løfte om, at akutfunktionen på Svendborg Sygehus skal bevares, hvis Socialdemokraterne kommer til magten ved næste valg?

Kl. 14:22

Formanden:
Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har både før valget som formand for Socialdemokraterne og efter valget som leder af regeringen sagt, at vi respekterer det, som regionsrådet i Region Syddanmark har besluttet, og det gælder i forhold til, hvilken sygehusstruktur man ønsker at have i regionen.

Det, der er sagens kerne, er, at regionsrådet i Region Syddanmark besluttede på baggrund af meldinger fra den tidligere regering, at de ville bygge et stort og stærkt hospital i Odense, og den beslutning indebærer, at der fra 2019 ikke vil være en fuld akutmodtagelse med en skadeklinik på Svendborg Sygehus, der skulle være døgnåben og bemandet med særligt uddannede sygeplejersker med lægelig backup. Det var det, der blev besluttet i regionsrådet. Og det er jo den beslutning, der gælder nu, og det respekterer regeringen fuldt ud.

Jeg vil så også sige, at hvis regionsrådet træffer en ny beslutning om at placere en fælles akutmodtagelse i Svendborg, vil det være op til regionen at udarbejde en konkret løsning, der angiver, hvordan den beslutning kan udmøntes.

Kl. 14:23

Formanden:
Fru Sophie Løhde.

Sophie Løhde (V):

Det var et meget langt svar – et udenomssvar, i hvert fald når man har udtalt offentligt, at man selvfølgelig bakker op om det her valgløfte. Men statsministerens opbakning til et skriftligt valgløfte på tv var så ikke en opbakning alligevel. Det er bare sådan noget, som statsministeren udtaler under en valgkamp for at score nogle stemmer og så i øvrigt er totalt ligeglad med bagefter, ligesom det er tilfældet med en lang række af de øvrige løfter – eller måske skal vi kalde det ideer; det er det, jeg kan forstå at regeringen bruger som betegnelse – man har givet vælgerne under valgkampen og forud for valgkampen. Men det er selvfølgelig også et budskab i sig selv.

Men hvis nu statsministeren ikke mener, at statsministeren har afgivet et løfte, vil statsministeren så ikke beskrive, hvad det er, der

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal selvfølgelig beklage, hvis spørgeren synes, mit svar blev for langt. Det var et forsøg på at kvalificere debatten en lille smule, så vi også kommer ind i substansen om emnet, men jeg kan forstå, at det ikke interesserer spørgeren overhovedet, så det skal jeg undlade. Men jeg vil blot sige, som jeg også sagde i starten, at både før og efter valget har jeg givet udtryk for, at jeg respekterer regionsrådets beslutning om den her sag. Det er dem, der har besluttet, hvilken sygehusstruktur man ønsker, og jeg respekterer den beslutning.

Kl. 14:25

Formanden:
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:25

Sophie Løhde (V):

Jamen det er trist, at man ikke kan få svar på de konkrete spørgsmål, man stiller. Man kan i hvert fald ikke påstå, at man med det sidste svar fra statsministeren er blevet meget klogere med hensyn til, hvad statsministeren definerer som et valgløfte, når det åbenbart ikke er tilstrækkeligt at have afgivet det skriftligt og efterfølgende har bakket op om det på tv.

Men så vil jeg til gengæld høre, om statsministeren er enig med sin partifælle, formanden for Folketingets Sundhedsudvalg, fru Julie Skovsby, der har langet ud efter den nye sundhedsminister med bemærkningen om, at den uerfarne sundhedsminister tilsyneladende ikke har sat sig ordentligt ind i sagerne, og hun har bl.a. udtalt, at man som ny minister ikke skal udtale sig så bombastisk og efter kort tid træffe en beslutning om en meget vigtig sag, som har været debatteret på Fyn i mange år.

Er statsministeren enig i den vurdering, der kommer fra hendes egen partifælle, eller er statsministeren derimod villig til at bakke hundrede procent op om sundhedsministeren, og at det dermed må bero på en misforståelse, hvad formanden for Folketingets Sundhedsudvalg udtaler?

Kl. 14:26

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg bemærker om debatten i dag, at jeg egentlig tror, at spørgerne og jeg egentlig er lidt enige om, hvad der bør ske på Fyn. Men det interesserer ikke spørgeren, som hellere vil diskutere alt muligt andet, at diskutere den konkrete politik.

Regeringen er enig med sig selv, kan jeg godt oplyse, nemlig at vi har respekt for den beslutning, der er truffet i Region Syddanmark. De har truffet beslutning om en ny sygehusstruktur på Fyn, og det er den beslutning, der gælder nu, og det respekterer regeringen selvfølgelig.

Jeg vil godt tilføje, at hvis der skulle komme en situation, hvor regionsrådet træffer en ny beslutning, vil det jo være op til regionen at udarbejde den konkrete løsning, som angiver, hvordan den beslutning skal udmøntes. Det synes jeg er en fair måde at gøre det på, og

det er fuldstændig i overensstemmelse med det, jeg sagde før valget, og det, jeg siger efter valget.

Kl. 14:28

Kl. 14:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af fru Inger Støjberg.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 569

5) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvad er det specifikt for et retsgrundlag, som statsministeren henholder sig til, når hun gentagne gange siger, at hun ikke »kan« oplyse procedurerne i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af kommende ministre?

Skriftlig begrundelse

Statsministeren sagde senest i sine besvarelser i Folketingets spørgetid den 12. oktober 2011, at hun hverken kunne eller ville kommentere hændelsesforløbet omkring den manglende sikkerhedsgodkendelse af Henrik Sass Larsen.

Formanden:

Værsgo til fru Inger Støjberg.

Kl. 14:27

Inger Støjberg (V):

Tak. Hvad er det specifikt for et retsgrundlag, som statsministeren henholder sig til, når hun gentagne gange siger, at hun ikke »kan« oplyse procedurerne i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af kommende ministre?

Kl. 14:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har jo svaret på det spørgsmål rigtig mange gange, men jeg skal da gerne gøre det igen. Altså det, som vi alle sammen ved nu, er, at der, før en minister udpeges, gennemføres et sikkerhedstjek af den pågældende. Der har ikke været tradition for at uddybe det sikkerhedstjek så meget, og det hænger jo sammen med, at man, hvis man skal ind i den type diskussioner, risikerer at skulle komme med personfølsomme oplysninger, og det hverken kan eller ønsker jeg, og det tror jeg egentlig også har været gældende for tidligere statsministre. Det er derfor, jeg siger, at jeg af principielle årsager, hverken kan eller vil kommentere sikkerhedstjekket.

Kl. 14:28

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:28

Inger Støjberg (V):

Når statsministeren bruger et ord som kan, må det jo være, fordi der er et specifikt retsgrundlag for det. Det er sådan set bare det, jeg søger. Hvor er det i lovgivningen, at det står, at statsministeren ikke kan oplyse de her ting?

Kl. 14:28

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har været meget præcis i mine svar på det her spørgsmål. Jeg har hele tiden sagt, at jeg af principielle grunde hverken kunne eller ville kommentere de sikkerhedstjek, der foretages af kommende ministre. Det er noget, som man, så vidt jeg ved, aldrig har gjort, og jeg synes, det er en fornuftig tradition, som jeg agter at fortsætte. Det hænger jo sammen med, at der i enhver sag af den her type vil indgå personfølsomme oplysninger. Det siger sig selv, at jeg som statsminister hverken kan eller vil videregive den form for oplysninger. Det er det, det bygger på. Af principielle årsager hverken kan eller vil jeg kommentere det her sikkerhedstjek.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:29

Inger Støjberg (V):

Jeg synes nu ikke, at det så meget giver sig selv, som statsministeren får det til at lyde som. Det er også sådan lidt vekslende besvarelser, man får. Nogle gange er det af principielle årsager et vil ikke, og andre gange klamrer statsministeren sig ligesom til et eller andet udefinerbart retsgrundlag. Det er det, jeg meget gerne vil have frem.

Derfor vil jeg egentlig stille statsministeren det helt enkle spørgsmål, om det er statsministerens opfattelse, at hr. Henrik Sass Larsen har brudt loven ved at gengive hændelsesforløbet omkring sikkerhedsgodkendelsen – eller den manglende sikkerhedsgodkendelse.

Kl. 14:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er da glad for, at fru Inger Støjberg mener, at jeg siger det på en overbevisende måde. Så har jeg jo gjort mit job, i hvert fald i dag. Men jeg synes egentlig, at det, jeg siger, er ganske klart, nemlig at der er en række principielle årsager til, at jeg hverken kan eller vil gå ind i den her sag. Det gælder den specifikke sag, og det gælder også sikkerhedstjekket generelt.

Kl. 14:30

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:30

Inger Støjberg (V):

Jamen med det her svar står det jo sådan set fuldstændig tindrende klart, at der ikke er noget juridisk til hinder for, at statsministeren fremlægger procedurerne omkring den manglende sikkerhedsgodkendelse. Og så tror jeg egentlig kun, der er ét ord, der kan sættes på det, og det er vel magtarrogance.

Kl. 14:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Så har man hørt det med fra den nuværende opposition! Jeg synes, det giver sig selv. Jeg tror egentlig, at både den forrige spørger på det her område, nemlig hr. Claus Hjort Frederiksen, og fru Inger Støjberg godt ved, at det her er et spørgsmål, som man traditionelt ikke har udtalt sig om, og det agter jeg heller ikke at gøre. Man risi-

kerer at komme ind i personfølsomme oplysninger, og det ønsker jeg naturligvis ikke.

Så jeg ønsker ikke at udtale mig mere om den sag, det hverken kan eller vil jeg af principielle årsager, og sådan er det.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 452

6) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren enig i, at de dyre valgløfter, der blev afgivet under valgkampen af S og SF, var helt uforenelige med de krav, som regeringen selv stiller til dansk økonomi, og at løfterne derfor førte vælgerne bag lyset, idet de økonomiske vilkår jo var kendt, allerede før valget blev udskrevet?

Skriftlig begrundelse

Siden valget har socialdemokratiske og SF ministre måttet erkende, at de bastante udgiftskrævende løfter ikke kan indfries af økonomiske grunde. Statsministeren argumenterer hele tiden med, at det kræver 90 mandater at få gennemført forslag i Folketinget. Det er jo ubestrideligt rigtigt, men er sandheden ikke den, at statsministeren allerede dengang løfterne blev afgivet vidste, at de ikke kunne indfries. Der er underskud på finansloven på 80 mia. kr., der skal konsolideres med 1,5 pct. af BNP i årene 2011 til 2013, og der skal være balance mellem indtægter og udgifter i 2020. Alle disse forhold var kendt, og alligevel afgav regeringspolitikere løfte på løfte. Er statsministeren ikke enig i, at hun vidste eller i hvert fald burde have vidst, at de mange løfter ikke kunne indfries alene af økonomiske årsager.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:31

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren enig i, at de dyre valgløfter, der blev afgivet før og under valgkampen af S og SF, var helt uforenelige med de krav, som regeringen selv stiller til dansk økonomi, og at løfterne derfor førte vælgerne bag lyset, idet de økonomiske vilkår jo var kendt, allerede før valget blev udskrevet?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:31

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først vil jeg sige til spørgeren, at valget jo er slut, og vi er i en ny situation, så på mange måder ville det være mere interessant at diskutere det nuværende regeringsgrundlag og selvfølgelig også den finanslov, som er blevet lagt frem. Jeg mener, der går en lige linje mellem det, vi lagde frem før valget, og det, vi nu kan se i regeringsgrundlaget og finansloven – der går, om jeg så må sige, en rød tråd igennem det, der handler om en kickstart, om øgede skatter og afgifter på det usunde og bedre velfærd. Så der er en lige linje mellem det, vi sagde før valget, og det, der nu står i regeringsgrundlaget og det, vi har lagt frem i finansloven.

Vi er jo meget stolte af vores regeringsgrundlag. Det er et af de mest gennemarbejdede regeringsgrundlag, der nogen sinde er blevet lagt frem i Danmark, og jeg ville egentlig utrolig gerne diskutere det med hr. Claus Hjort Frederiksen. Jeg håber så også, at vi i de næste runder under spørgsmålene kan forholde os lidt til fremtiden, til det regeringsgrundlag, som ligger nu, og til den finanslov, som nu er blevet præsenteret.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:32

Claus Hjort Frederiksen (V):

Lige siden »En Fair Løsning« blev fremlagt, har statsministeren givet det bastante indtryk, at hun havde en trylleformular, som gjorde, at hun kunne føre Danmark igennem gældskrisen og samtidig øge det offentlige forbrug. Hvor VK-regeringen holdt udgifterne i ro, kunne hun eksempelvis øge kommunernes forbrug med 1,4 pct. om året, og man kunne rulle dagpengereformen tilbage. Derfor er det jo vigtigt for vælgerne at få at vide, om statsministeren helt op til valgdagen var af den opfattelse, at »En Fair Løsning«s mange løfter kunne indfries, og om statsministeren mener, at disse mange løfter kunne indfries, når vi havde et underskud på 85 mia. kr. på finansloven, og når der var et krav om overholdelse af en EU-henstilling og krav om balance i økonomien i 2020, og når man mente, at man samtidig kunne begynde at afdrage på gælden i 2013. Eller var statsministeren allerede før valget godt klar over, at de mange løfter ikke kunne indfries på grund af den internationale økonomiske krise? Hvornår blev statsministeren klar over, at »En Fair Løsning« og de mange valgløfter nærmede sig et bevidst vælgerbedrag?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Socialdemokraterne gik til valg på en rigtig god politik, og der går en lige linje fra det, vi gik til valg på, og til det, som vi har skabt et regeringsgrundlag og nu også en finanslov på. Det er jo rigtigt nok, at der var enorme vanskeligheder. Den tidligere regering har jo efterladt sig et kæmpe hul i kassen, og det viste sig også, da vi gennemgik det, der blev efterladt, at der var en del ubetalte regninger, som vi måtte tage vare på. Det skal vi nok gøre. Vi skal nok rydde op i den økonomiske politik, og det er vi også i gang med. Det er et stort arbejde, for der er gået 10 år, hvor der sådan set ikke rigtig var styr på det, og det er vi gået i gang med at rydde op i.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:35

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er jo vigtigt, at den nye regering lever op til sit åbenhedsløfte, som var det løfte, der blev lovet i valgkampen. Derfor kan det, vil jeg sige til statsministeren, vel ikke hænge i luften, at statsministeren både troede, at »En Fair Løsning« var det rigtige svar på den økonomiske krise med dens mange milliardkronerdyre løfter, og at statsministeren samtidig var klar over de økonomiske realiteter? Hvis statsministeren var klar over den økonomiske situation, hvordan kunne statsministeren så gå til valgkamp med en plan med et hul på 39 mia. kr. og rigtig mange løfter? Jeg vil derfor spørge statsministeren, om

statsministeren først blev klar over de økonomiske realiteter, da valglokalerne blev lukket, og stemmerne talt op.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi var skam klar over den økonomiske situation. Det var en af grundene til, at vi syntes, at vi skulle have en ny regering i Danmark. Det viste sig så, at den økonomiske situation faktisk var værre end det, vi troede før valget. Det var ikke et underskud på 85 mia. kr., det var lige 10 mia. kr. højere. Og der var desværre også en del ubetalte regninger, som den tidligere regering efterlod. Der var vi jo nødt til at forsøge at gøre rent bord og gennemgå tingene. Det er så også det, vi er i gang med med finansloven. Hvis hr. Claus Hjort Frederiksen spørger mig, om jeg synes, det er nemt at rydde op, kan jeg svare, at det er det ikke. Men jeg synes jo også, at det er godt, at vi gør det, al den stund der går en lige linje fra det, vi sagde før valget, og til det, som vi nu gennemfører her efter valget med regeringsgrundlaget og finanslovsforslaget.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:36

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det virker ærlig talt ikke, som om statsministeren tager det alvorligt at love en ny åbenhed i det politiske. Det forekommer selvmodsigende, at statsministeren på den ene side hævder, at »En Fair Løsning« var den rette økonomiske medicin for Danmark før valget den 15. september, og at situationen efter den 15. september nødvendiggjorde, at man skrottede planen og måtte lave langt over de her 30 konkrete løftebrud. Er sandheden ikke, at statsministeren allerede før valgkampen vidste, at de mange løfter ikke kunne indfries?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, synes jeg, der går en lige linje mellem det, som vi gik til valg på, og det, vi gennemfører nu. Vi har f.eks. vores kickstart af dansk økonomi, som vi håber på vi kan igangsætte med den her finanslov, vi hæver skatterne på visse områder, og vi går i gang med at reformere visse dele af vores velfærdssamfund. Det synes jeg alt sammen er vigtige spørgsmål.

Det er så rigtigt, som ordføreren siger, at problemerne var alvorlige, som vi så på dem før valget, men de er endnu mere alvorlige, når vi gennemgår kasserne og bøgerne, som den tidligere regering har efterladt. Det må vi rydde op i, og det er det, vi er i gang med.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren, men af fru Sophie Løhde.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 429

7) Til statsministeren af:

Sophie Løhde (V):

Vil statsministeren instruere sin regering i at arbejde for at opfylde det valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg, som bl.a. statsministeren, udenrigsministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter selv udstedte i valgkampen?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:38

Sophie Løhde (V):

Vil statsministeren instruere sin regering i at arbejde for at opfylde det valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg, som bl.a. statsministeren, udenrigsministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter selv udstedte i valgkampen?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo sådan noget, vi lige har diskuteret, og som det også fremgik af det svar, jeg gav før, har jeg både før og efter valget givet udtryk for, at regionsrådet selv må tage de her beslutninger. Det er dem, der må tage beslutninger om, hvilken sygehusstruktur de ønsker. Det har jeg sagt før valget, og det mener jeg selvfølgelig også efter valget.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:38

Sophie Løhde (V):

Det er jo en kendt sag, at i hvert fald Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har haft overordentlig travlt med at løbe fra de mange løfter, som man udstedte før og under valgkampen. Men jeg har også læst et sted, at statsministeren er af den opfattelse, stik imod hvad flere af hendes ministre har udtalt i pressen, at regeringen overhovedet ikke har kvittet nogen valgløfter. Hvis det er korrekt, betyder det jo også i forhold til det skriftlige valgløfte om akutfunktionen i Svendborg, at enten foreligger der et skriftligt valgløfte, som statsministeren har tænkt sig at indfri og efterleve, eller også foreligger der slet ikke noget valgløfte overhovedet, og det hele beror på en misforståelse.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der i hvert fald en misforståelse hos fru Sophie Løhde, når hun mener, at jeg har givet et skriftligt valgløfte. Det eksisterer ganske enkelt ikke. Jeg har hele tiden givet udtryk for, at det er op til Region Syddanmark selv at vurdere den her sag og træffe en beslutning, og de har jo sådan set truffet en beslutning. Hvis de så træffer en ny beslutning om, at tingene skal være anderledes end det, det ser ud til at blive nu, må det jo være op til regionsrådet også at komme med en konkret løsning på, hvordan den så skal udmøntes i virkeligheden. Så det synes jeg da er helt logisk. Det er regionsrådet, der tager beslutningen.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:40

Sophie Løhde (V):

Det kunne have været rart, hvis statsministeren også udtalte sig så logisk før valget. Man får jo sådan mistanken om, at der måske var noget andet, det også handlede om, når vi begyndte at nærme os en valgdato. Men der foreligger altså et skriftligt valgløfte, det har jeg i hvert fald set i flere aviser, som er underskrevet af ministeren for by, bolig og landdistrikter. Jeg vil meget gerne gentage teksten, men jeg tror desværre, at statsministeren selv kender teksten.

I valgkampen var TV 2/Fyn jo så venlig også at interviewe statsministeren, da hun var på besøg på Fyn, for at høre, hvordan statsministeren forholdt sig til ministeren for by, bolig og landdistrikters konkrete valgløfte, og her bliver statsministeren spurgt, og jeg citerer fra en journalist: »Så du bakker Carsten Hansens valgløfte op?« Statsministeren svarede: »Ja, selvfølgelig gør jeg det.«

Det må jo så betyde, at statsministeren enten accepterer, at der foreligger det her valgløfte, som man agter at efterleve, eller også, at det netop, som vi har fået at vide indtil videre, bare var noget, man sagde, fordi nu var der valgkamp, og så er det en anden tid nu, og så er man i øvrigt hamrende ligeglad med, hvad man har lovet fynboerne på det her konkrete område, ligesom de mange andre løfter på sundhedsområdet.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at fru Sophie Løhde skal lidt tilbage i arkiverne igen, for dengang de der citater faldt, var der jo en anden beslutning i regionsrådet. Siden hen traf de så den beslutning, som gælder nu. Men på daværende tidspunkt – det var nemlig ikke i valgkampen – var der en beslutning fra regionsrådet, som ikke var den samme som i dag.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:41

Sophie Løhde (V):

Vi begynder jo at nærme os en opklaring af det her, fordi så kan jeg forstå, at det, som statsministeren udtalte sådan lidt længere tid tilbage, kan man ikke regne med, fordi nu er det nogle helt andre nye tider. Det kunne måske være godt, at statsministeren også fik en forventningsafstemning om det med sine egne partifæller, for der har jeg jo noteret, at flere fremtrædende fynske socialdemokrater har kaldt sagen for et klokkeklart løftebrud, flere har ligefrem efterlyst en undskyldning. Er statsministeren enig i, at det er et klokkeklart løftebrud, og agter statsministeren at give en undskyldning til fynboerne?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, som jeg sagde, bekræfter det, som jeg sagde i det allerførste spørgsmål, så måske kunne vi bare have stoppet den der, og det er, at jeg har respekt for regionsrådets beslutninger. De har faktisk lavet deres beslutning om i løbet af den her proces, og før de lavede deres beslutning om, havde jeg respekt for regionsrådets beslutninger, og da de havde lavet deres beslutning om, havde jeg respekt for regionsrådets beslutninger. Derfor vil jeg gerne gentage det, jeg sagde

helt fra starten, nemlig at jeg både før og efter valget har givet udtryk for, at det netop er regionsrådet selv, der skal beslutte, hvilken sygehusstruktur de skal have. Det har jeg sagt før og efter valget, og det gælder, uanset hvilken beslutning man havde taget på hvilket tidspunkt, og det er sådan, at tingene hænger sammen.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til statsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 572

8) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte Henrik Sass Larsens beskrivelse af hændelsesforløbet, jf. det notat, han fremlagde i Weekendavisen omkring den manglende sikkerhedsgodkendelse?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:43

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte hr. Henrik Sass Larsens beskrivelse af hændelsesforløbet, jf. det notat, han fremlagde i Weekendavisen omkring den manglende sikkerhedsgodkendelse?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det her er så tredje spørgsmål om den samme sag. Altså, reelt er der jo tale om samme spørgsmål, bare formuleret en lille smule anderledes, og det er jo sådan, at hvis man stiller det samme spørgsmål, risikerer man også at få det samme svar. Så det må jeg forberede fru Inger Støjberg på. Og det er sådan i Danmark – det ved alle efterhånden nu – at der gennemføres sikkerhedstjek af ministre, altså før de bliver ministre, og det er noget, som tidligere statsministre ikke har udtalt sig nærmere om. Det synes jeg er en fornuftig tradition, og jeg agter at videreføre den tradition. Og derfor hverken kan eller vil jeg af principielle årsager udtale mig om den konkrete sag.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:44

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige til statsministeren, at der jo godt kunne være en grund til, at vi har stillet det her spørgsmål til statsministeren ad flere omgange. Og det kunne jo være af den simple grund, at det også handler om de arbejdsvilkår, som parlamentarikere har. Det kunne jo godt være, at det kunne interessere folketingsmedlemmer, hvem man kan tale med, hvornår man kan tale med mennesker, og om der er blevet ændret på proceduren. Men det vil statsministeren så i en eller anden – ja, undskyld udtrykket – magtarrogant situation pludselig ikke svare på. Og det synes jeg til gengæld er en skam, når man tænker på folkestyret. Så jeg synes, det ville klæde statsministeren som chef for regeringen at svare på de spørgsmål, som Folketinget stiller omkring det her. Derfor vil jeg igen spørge til den nuværende procedure: Er der ændret i proceduren i forhold til, hvordan sikkerhedsgodkendelser tidligere blev foretaget?

Kl. 14:45

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Inger Støjberg siger, at der jo godt kunne være en grund til, at man diskuterer de her ting, og det tror jeg bestemt der er. Det skal jeg komme tilbage til. Jeg tror til gengæld ikke et øjeblik på, at fru Inger Støjberg er i tvivl om, hvordan hun må gebærde sig, eller hvem hun må tale med i det offentlige liv, og når hun varetager sit hverv. Det tror jeg ikke på. Derfor vil jeg godt gentage, at jeg hverken kan eller vil udtale mig om det her spørgsmål, og det vil jeg ikke af principielle årsager, som jeg også har nævnt tidligere.

Men hvad er så grunden til, at vi diskuterer det her igen og igen, onsdag efter onsdag? Kunne det være, at den nye opposition egentlig slet ikke ønsker at diskutere politik, ikke ønsker at diskutere finanslov, beskæftigelse og andre af de vigtige spørgsmål, der ligger? Kunne det være, at man egentlig ikke har lyst til at diskutere rigtig politik? Nogle gange kan man godt få den fornemmelse.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 14:46

Inger Støjberg (V):

Jeg tror ikke, at statsministeren behøver at motivforske i det her. Jeg kan hurtigt kaste lys over det. Det er ene og alene, fordi vi gerne vil have proceduren frem i lyset for at se, om der er ændret på proceduren, og jeg tror nu nok, at hvis statsministeren tjekker samrådslisten igennem og ser på de spørgsmål, der er blevet stillet i øvrigt fra oppositionens side, så kan statsministeren ikke være et hak i tvivl om, at oppositionen gerne vil diskutere politik. Faktisk tværtom. Man kan sige, at det så er lidt sværere for oppositionen at få ministrene i samråd, hvor vi netop skal diskutere politik. Så det tror jeg bare vi skal lade ligge.

Ved mit tidligere spørgsmål lige før kom det frem, at det her ikke er et spørgsmål om, om statsministeren ikke kan, men ene og alene et spørgsmål om, at statsministeren ikke vil diskutere de her ting og ikke vil forklare om proceduren. Jeg vil sige til statsministeren, at jeg synes det er et problem.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu var det jo teknisk set ikke et spørgsmål, jeg blev stillet, men jeg skal da gerne svare alligevel. Jeg kan næsten gætte, hvad spørgsmålet skulle være, og jeg vil bare sige, at jeg faktisk tror, at ordføreren inderst inde godt forstår, at de her spørgsmål, fordi de risikerer at blive personfølsomme, er spørgsmål, som jeg hverken kan eller vil kommentere. Jeg tror egentlig, at de fleste har en forståelse for det, og jeg anerkender, at der er en interesse for det, men jeg håber også, at der er en anerkendelse af, at jeg hverken kan eller vil gå ind i de her spørgsmål af principielle årsager.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige til statsministeren, at det jo ikke kan blive mere personfølsomt, end at hr. Henrik Sass Larsen selv har lagt det frem. Hr. Henrik Sass Larsen har jo selv lagt hele hændelsesforløbet frem. Og i øvrigt siger statsministeren, at det er der sådan set ikke noget til hinder for. Så derfor er der jo sådan set kun et eneste ord at sætte på det her, og det er magtarrogance. Det er, at statsministeren ikke vil lægge proceduren frem, og det vil reelt sige, at statsministeren hindrer folketingsmedlemmer i at bedrive deres arbejde som folketingsmedlem, fordi man ikke længere kan vide, hvem det er, man kan mødes med, og hvem man ikke kan mødes med. Så igen vil jeg spørge statsministeren: Er proceduren blevet ændret siden den tidligere borgerlige regering havde ansvaret? Er der sket nogen ændringer siden da? Det må da være til at svare på.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg nægter simpelt hen at tro, at fru Inger Støjberg ikke er fuldt ud bekendt med, hvordan hun kan udøve sit hverv, og hvem hun må mødes med. Jeg tror faktisk ikke, det er den helt rigtige grund til, at vi bliver ved med at vende tilbage til det her spørgsmål. Og jeg nægter egentlig også at tro, at fru Inger Støjberg ikke forstår, at det her er et spørgsmål om sikkerhedstjek, som jeg hverken kan eller vil kommentere. Der er principielle årsager til, at jeg hverken kan eller vil gå ind i det her. En af dem er, at man risikerer at støde ind i personfølsomme oplysninger, og derfor hverken kan eller vil jeg gå ind i den her sag.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Peter Christensen.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 570

9) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan ministeren forklare, hvordan han mener, at øgede skatter og afgifter for 5 mia. kr. er løsningen på en lav forbrugertillid og et lavt privatforbrug, som bl.a. vismændene mener er en af de største udfordringer for dansk økonomi?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:49

Peter Christensen (V):

Tak. Kan ministeren forklare, hvordan han mener at øgede skatter og afgifter for 5 mia. kr. er løsningen på en lav forbrugertillid og et lavt privatforbrug, som bl.a. vismændene mener er en af de største udfordringer for dansk økonomi?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er min opfattelse, at det finanslovsforslag, der nu er fremlagt, samlet set er et bud på en løsning og et bedre bud på en løsning på det problem, vismændene peger på, og som spørgeren peger på, med lav forbrugertillid og et lavt privatforbrug i Danmark.

Finanslovsforslaget er jo sammensat på en måde, så det indeholder en kickstart af dansk økonomi – som det vil være spørgeren bekendt – og det giver udgangspunkt for at skabe flere job, mere beskæftigelse, og jeg tror netop, den fremtidsudsigt er afgørende for rigtig mange menneskers beslutninger om deres privatforbrug.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:50

Peter Christensen (V):

Der er ingen tvivl om, at danskerne, forbrugerne, er bekymrede; de ser jo medier, og de kan se, hvad der foregår rundtomkring i hele Europa. Så jeg tror ikke, der er nogen af os, der er egentlig overraskede over, at danskerne reagerer ved at holde igen på deres penge. Men det, der undrer mig, er jo, at når finansministeren præsenterer finansloven og sådan set starter med at sætte fingeren på netop det samme punkt, som vismændene har gjort, og siger, at det er privatforbruget, der er problemet, er det eneste svar, der sådan set er i forhold til den private økonomi, at tage nogle flere af danskernes penge.

Det, jeg godt kunne tænke mig at vide, er: Hvordan tror finansministeren at en helt almindelig husstand vil reagere, når de skal til at lægge deres eget budget og skal kigge på, hvad de har til rådighed i deres lille familie, vel vidende at finansministeren ikke står med sin store hånd – jeg vil ikke bruge udtrykket klamme hånd – men at han altså meddeler danskerne, at 4.000 kr. er, hvad hver husstand kommer til at miste i privatforbrug det næste år? Hvordan tror finansministeren den familie vil reagere? Vil den reagere ved at bruge flere penge, eller vil den holde endnu mere på sine egne penge?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu har jeg både rene hænder, og de er også lige store begge to – sådan cirka da.

Jeg tror, det er helt afgørende for den typiske familie, spørgeren sigter til, hvordan man ser på fremtiden. Jeg tror, der er nogle ting ved regeringsskiftet, som bidrager til, at man ser lysere på fremtiden. Først og fremmest er der en ny realisme i den måde, man beskriver situationen på. Spørgeren sigter til, at det ikke kan komme bag på nogen, at vi ikke er ude af krisen. Jeg ved ikke, om det gælder for spørgeren selv. Signalet fra spørgerens parti i valgkampen var jo, at krisen stort set var overstået og nu buldrede væksten fremad og der var ikke det store behov for en kickstart. Nu får man et realistisk signal fra den nye regering om, hvad der er situationen. Det tror jeg i sig selv bidrager til en tillid til, at der også bliver taget ansvar for at håndtere den situation.

Det andet er kickstarten. Altså, for sådan en familie, der sidder og gør brættet op, er det jo for de fleste tilfældet, at man har valgt at spare op, valgt at lægge til side, fordi man er bekymret for beskæftigelsesudsigterne: Hvad sker der, hvis man bliver fyret og mister sit job? Og så træder man naturligvis forsigtigt. Det afgørende for, hvilke beslutninger man træffer, når det gælder privatforbruget, er da,

hvordan de fremtidsudsigter former sig, og hvad regeringen gør for at bedre dem. Og her har man så fået en regering, der gør noget – i modsætning til den tidligere regering.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:53

Peter Christensen (V):

Jamen jeg skal gerne medgive, at vi her har en regering, der gør noget. Det, regeringen gør, er bare ikke godt, for man tager 5 mia. kr. ud af danskernes privatforbrug, selv om de i forvejen er pressede, danskerne er bekymrede, og det svarer til 1.800 kr. pr. familie. Oveni kommer der jo en energiregning, som klima- og energiminister nærmest stolt kunne proklamere ville svare til godt 2.000 kr., så vi nærmer os de 4.000 kr. Og så ved vi jo stadig væk ikke, om regeringen vil lytte til Venstre eller til Enhedslisten. Der er stor forskel, enten bliver regningen mindre, eller også bliver den større, og den bliver større, hvis det er Enhedslisten, man vælger at lytte til.

Så jeg forstår godt, at danskerne er bekymrede. Vismændene har været inde at analysere det her område og siger helt klart: Fremrykning af offentlige investeringer er en god ting. Det mener vi sådan set også, det kan være et fornuftigt redskab, men effekten af det kan sagtens først vise sig, 2-3 år efter vi politikere har bevilget pengene. Så det er et problem hele tiden at henvise til fremrykning af offentlige investeringer. Så vi risikerer sådan set at stå i en situation, hvor den store skattehammer kommer i 2012. Som gammel minister på området skal jeg hilse og sige, at der ikke er nogen forsinkelse – det sætter ind omgående. Og den positive effekt af at sætte noget gang i beskæftigelsen kan så komme i 2013, i værste fald 2014. Hvordan får det danskerne til at bruge flere penge?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Spørgeren er jo netop tidligere skatteminister, det er mig bestemt bekendt, og derfor forstår jeg heller ikke, at det ikke kalder på bare en lille refleksion. Den tidligere regerings strategi for at komme ud af krisen og sætte gang i privatforbruget var netop forholdsvis massive skattelettelser, som jo ikke førte til et lysere syn på tilværelsen hos de danske familier og blandt forbrugerne. Det er penge, der fortrinsvis blev sparet op, fordi man så dystert på fremtiden, fordi man ikke fandt, at man fik en realistisk analyse af situationen fra den daværende regerings side, fordi man dybest set, og det er måske lidt populært sagt, havde en mere indsigtsfuld, eller skal jeg ligefrem sige et klogere blik på, hvad det var for en økonomisk situation, man sad i, end den daværende regering gjorde gældende. De familier sidder nu med et relativt stort opsparingsoverskud og skal træffe beslutning om, hvorvidt man igen vil satse på fremtiden.

Det, der afgør, hvordan de beslutninger falder ud, er mere end noget andet vækstudsigterne og udsigten til at kunne finde job, hvis man mister det, man har, det er fremtidsudsigterne, det er udsigten til at kunne finde en praktikplads, og det er de tiltag, regeringen gør. Det er der, vi sætter ind, og de penge, der bliver krævet ind i skat, bliver jo brugt på noget fornuftigt og fremadrettet, som giver anledning til større optimisme i den brede befolkning og blandt forbrugere.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:55

Kl. 14:58

Peter Christensen (V):

Der tror jeg, at finansministeren – hvis jeg skulle give en refleksion – også er nødt til at se privatøkonomi som et glas, man hælder vand i. På et eller andet tidspunkt løber det over. Så forestillingen om, at man fra statens side bare skal skynde sig at tømme glasset, for så skal danskerne nok få en god privatøkonomi, tror jeg finansministeren skal tænke lidt over. Det er ikke måden, man skaber tryghed ude blandt danskerne på.

Jeg synes, det er interessant, når finansministeren spørger, hvordan vi kan måle, om det overhovedet har en effekt, at vi lader danskerne beholde deres egne penge. Altså, grundlæggende mener jeg, at man ikke behøver at måle på, om det er en god idé at lade danskerne beholde deres egne penge. Jeg synes, der er al mulig logisk grund til det. Men det samme kan jo siges om fremrykningen af offentlige investeringer. Hvordan vil finansministeren sikre, at det har givet en mereffekt i forhold til konjunkturpolitiken? Vi har haft et samråd i dag, der forsøgte vi at spørge lidt ind til, hvordan vi skal kunne måle regeringen på forskellige områder. Jeg er meget interesseret i som afslutning på det her spørgsmål at høre, hvordan vi objektivt skal kunne gøre op, om det er bedre at tage folks penge og bruge dem til fremrykning af offentlige investeringer, frem for at lade dem blive i glasset, indtil det flyder over i form af privatforbrug?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er da glad for at have fremkaldt en refleksion hos Venstres ordfører. Jeg synes da, at det er et væsentligt resultat i dag. Og effekten af den kickstart, vi foreslår og har skrevet ind i vores finanslovforslag, er jo opgjort efter fuldstændig gængse regnemetoder. Det er de samme regnemetoder, som hr. Peter Christensens parti anvendte kort før valget, da man politisk presset af omstændighederne selv fremlagde et forslag til en vis fremrykning af offentlige investeringer.

Så jeg tror, man bliver nødt til at føre refleksionen videre for spørgerens vedkommende. Danmark er et samfund, i hvilket vi bidrager relativt meget til fællesskabet gennem skatterne. Man beholder ikke selv alle de penge, man tjener, men leverer også et bidrag til fællesskabet. Det har ikke gjort os til et ludfattigt samfund. Det har tværtimod gjort os til et rigt og stærkt samfund, der har været i stand til at skabe en høj grad af beskæftigelse og en høj grad af tillid i befolkningen til den økonomiske udvikling. Og det er sådan set den grundlæggende filosofi, man holder fast i fra den nuværende regerings side i modsætning til den tidligere regering.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Peter Christensen.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 571

10) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvordan mener ministeren, at en skat på aktieoptioner kan skabe social balance og kompensere for de afgiftsstigninger i regeringens finanslovforslag, der vender den tunge ende nedad?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Peter Christensen (V):

Hvordan mener finansministeren at en skat på aktieoptioner kan skabe social balance og kompensere for de afgiftsstigninger i regeringens finanslovforslag, der vender den tunge ende nedad?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Hvis nu vi skal være helt præcise, er der i finanslovforslaget to forslag, som peger i den retning, jeg tror spørgeren sigter til, altså et forslag om at afskaffe skattebegunstigelsen for individuelle aktieordninger og et forslag om at inkludere aktielønsordninger inden for den finansielle sektor i grundlaget for lønsumsafgiften.

Det er jo to bidrag til at sikre, at lønindkomst beskattes ens. Altså, det er en afskaffelse af nogle særlige privilegier ved særlige aflønningsformer, og det er relativt klart, at det fortrinsvis rammer særlig høje indkomster. Det bidrager naturligvis til at udjævne byrdefordelingen, og det ser jeg da positivt på.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:59

Peter Christensen (V):

Finansministeren og regeringen i det hele taget har jo sådan set været, synes jeg, prisværdigt ærlige undervejs, når spørgsmålet er kommet til de her afgifter, altså om det ikke er et problem, at så massiv en afgiftsstigning rammer de lave indkomster relativt hårdere end de høje indkomster, simpelt hen ud fra den logik, at en familie bruger stort set det samme i varme, det samme i vand, det samme i el som alle andre familier. De bruger nogenlunde det samme, men dem med de høje indkomster har jo så noget flere penge at betale den skatte-regning med.

Det, der bare er opsigtsvækkende, er, at først erkender regeringen, at det har social slagside, og når der så bliver spurgt, om det ikke er et problem, svarer finansministeren, da han fremsætter finanslovforslaget: Jo, men vi tager også 10 mio. kr. fra den finansielle sektor.

Der er mit spørgsmål sådan set bare helt enkelt: Får lavindkomstgrupperne en større købekraft ud af, at man tager 10 mio. kr. fra den finansielle sektor?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror ikke, det var et citat fra min fremsættelse, spørgeren der bragte i anvendelse, men det skal nu ikke komme imellem os.

Men det er jo rigtigt gengivet, at der i den skattepakke, vi har lagt frem, også er en serie bidrag, som kommer fra de bedst stillede i Danmark, herunder de to forslag, vi nu diskuterer. Det bidrager naturligvis til at udjævne fordelingen, som jeg korrekt gjorde opmærksom på ved pressemødet.

Så er der den pointe, som jeg også gjorde opmærksom på i mit pressemøde, nemlig at det spiller en betydelig rolle, hvad man bruger indtægterne til. De indtægter, vi henter, de nødvendige indtægter, vi henter ved øgede skatter og afgifter, bruges jo fortrinsvis på tiltag, der kommer de dårligst stillede i Danmark til gode.

Det, der springer mest tydeligt i øjnene, er selvfølgelig afskaffelsen af fattigdomsydelserne, men der er også en serie andre forslag, som har den profil, og som gør, at det samlede set er fordelingspolitisk fornuftigt.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:01

Peter Christensen (V):

Så regeringens holdning til skattepolitik er den, at man godt kan plukke lavindkomstgrupperne i skat, hvis bare man også tager lidt fra dem med de høje indkomster – sådan må jeg jo forstå svaret. For man anerkender, at afgifterne rammer de små indkomster hårdt, og man har ingen svar på, hvad det er, der skal kompensere for de afgiftsstigninger. Jo, undskyld, man har ét svar, og det er: Vi tager altså også noget fra de rige.

Kan de i lavindkomstgrupperne købe madvarer, opretholde deres købekraft, fordi man tager nogle penge fra de rige? Den logik mangler jeg simpelt hen at få forklaret.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, spørgeren behændigt overhørte store dele af mit svar. Det er også fair nok, det er åbenbart spillereglerne i den her form for debat, men det vigtige for regeringen er et samlet blik på fordelingsvirkningerne af det, der foregår med det forslag, vi har lagt frem, og her bliver man nødt til at tage både indtægter og udgifter i betragtning. Det er det, vi har gjort, og det er det, vi har lagt åbent frem, ærligt, som spørgeren kalder det. Og det er bare sådan, at de udgifter, vi lægger op til at afholde, fortrinsvis gavner den del af befolkningen, der som udgangspunkt er dårligst stillet økonomisk. Det er der en serie eksempler på.

En afskaffelse af fattigdomsydelserne er ét eksempel, som retter sig mod én gruppe, den gratis fertilitetsbehandling er et andet eksempel. De andre initiativer på sundhedsområdet er andre eksempler. Altså, det blev fuldstændig nøgternt gjort op og præsenteret, da jeg fremsatte mit finanslovsforslag, at de sammenhænge eksisterer. Der er ikke stukket noget under stolen i den forbindelse, og det kan man jo så forholde sig til.

Jeg føler mig helt overbevist om, at der er masser af mennesker, også med forholdsvis begrænsede indkomster, der sagtens kan se fidusen i, at usunde varer bliver dyrere, men at der til gengæld bliver fundet penge til, at deres barn kan få en praktikplads, at deres datter kan få en kræftvaccine, at vi satser mere på uddannelse, så man kan få noget beskæftigelse. Det tror jeg er sund logik set ud fra rigtig mange menneskers synspunkt.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:03

Peter Christensen (V):

Når nu regeringen netop så åbent og ærligt har sagt, at ja, dens meget store afgiftsstigninger rammer de små indkomster relativt hårdere, sådan er det, det er ærlig snak, så kunne jeg godt tænke mig at vide, om regeringen, når den skal i gang med sin skattereform, vil kompensere, gå ind og rette op på den skævvridning, som de her 5 mia. kr. i skatter og afgifter vil medføre. Vil regeringen altså se på

det som et hele? Eller er den regning på de 5 mia. kr., der nu er sendt ud, og som rammer de små indkomster relativt hårdere, ét kapitel, og når man så skal til at lave en skattereform, er det et helt nyt kapitel?

Eller vil man sammentænke det og bruge en skattereform til at rette op på den her skævhed, man er i gang med at lave, hvor man relativt går ind og rammer de små indkomster allerhårdere med afgiftsværktøjet?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det skal jeg besvare meget kort: Altså, jeg anerkender ikke den præmis, spørgeren lægger til grund. Jeg mener ikke, at forslaget er udtryk for en skævvridning af fordelingen, i hvert fald ikke i den forkerte retning. Tværtimod mener jeg, at den samlede virkning af øvelsen sikrer en bedre fordeling til gavn for de dårligt stillede i vores samfund. Jeg har også opregnet en række eksempler på det, og jeg har åbent ved min præsentation af finansloven lagt de beregninger frem, der dokumenterer, at det er sådan, det hænger sammen. Så det er det korte og enkle svar på spørgsmålet.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 314

11) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Finder ministeren i lyset af situationen på Tunø, hvor øens sygeplejerske er blevet opsagt og borgerne derfor forståeligt er utrygge, behov for at øremærke midler til de kommuner eller regioner, der har mindre øer som en del af kommunen eller regionen, til brug for ansættelse af sygeplejersker på kommunens eller regionens ø/øer?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjermand Dencker for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:05

Mette Hjermand Dencker (DF):

Finder ministeren i lyset af situationen på Tunø, hvor øens sygeplejerske er blevet opsagt og borgerne derfor forståeligt er utrygge, behov for at øremærke midler til de kommuner eller regioner, der har mindre øer som en del af kommunen eller regionen, til brug for ansættelse af sygeplejersker på kommunens eller regionens ø/øer?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tusind tak, og tak for spørgsmålet. Nej, regeringen mener ikke, at det er en god idé at øremærke midler helt specifikt og sige: De her penge skal gå til sundhedsplejersker, og de her penge skal gå til noget andet. For der er forskellige ønsker og forskellige behov i hver enkelt kommune, og jeg tror, man vurderer det bedst lokalt. Jeg tror også, det er meget vigtigt, at man træffer de beslutninger lokalt, for man kan meget bedre have diskussionen om, hvad der er vigtigt, og hvad der er mindre vigtigt, dér, hvor folk bor, og hvor man har valgt sine politikere.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, det er et helt relevant og rigtigt spørgsmål at tage op, om kommuner bliver kompenseret, hvis de har et særligt udgiftsbehov, og det kan f.eks. være, hvis der er en ø i kommunen; alene adgangen til og fra øen gør, at der jo åbenlyst kan være noget at kompensere. Derfor udbetaler staten årligt et generelt tilskud til kommuner med mindre øer efter § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. I år, i 2011, er tilskuddet på 86,3 mio. kr.

Det, der jo så kan tilføjes, er, at regioner og kommuner skal leve op til det, som lovgivningen siger er den opgave, de skal løse. Og jeg har tillid til – og det har regeringen som sådan – at regionerne generelt, og i Tunøs tilfælde gælder det Region Midtjylland, løser den opgave, det er at sørge for, at folk oplever, at de kan være trygge ved det beredskab, der er, altså, at de akutte sundhedsopgaver kan løses. Og jeg forstår, at bl.a. lægehelikopteren i regionen indgår i det.

Det andet er, at jeg også synes, det er vigtigt at have tillid til, at kommunerne generelt, og i Tunøs tilfælde er det Odder Kommune, løser deres opgave med at levere en service, som jo også de mennesker, der bor på øen, kan nyde godt af. Odder Kommune har også tilkendegivet, at ydelserne i hvert fald leveres på det samme faglige niveau, som hvis man ikke bor på øen, altså på fastlandet.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:08

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Hvordan forholder ministeren sig så til den problemstilling, der er, når de på Tunø kommer ud for situationer, hvor vi andre ville opøge en skadestue? Det være sig f.eks., hvis der er et barn, der får et glasskår op i foden. Det er ikke drastisk nok til, at man kan ringe 112 og sætte helikopter og det hele i gang, men det er stadig væk for meget til, at man selv kan tage sig af det, fordi det kan få større konsekvenser. Der kan gå betændelse i det og alt muligt. Hvad gør man, hvis man f.eks. bor på Tunø, i sådan en situation?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror fortsat, at det bedste, man kan gøre, er at spørge sine kommunalpolitikere og sine regionspolitikere om det samme, for de er langt tættere på, og de har jo selvfølgelig også et meget mere direkte kendskab til de lokale forhold: Hvad kan lade sig gøre, hvad kan ikke lade sig gøre, hvad er transportmulighederne?

For hvis vi fra Christiansborgs side skulle løse alle den type spørgsmål, tror jeg, at der var nogle andre opgaver, som så ikke ville blive løst, altså Folketingets opgaver. Det rykker for mig i mit demokratisyn, for jeg synes, at det er en kommunal eller en regional opgave. De politikere, som er valgt der, har ansvaret for at svare, også på det spørgsmål.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:09

Mette Hjerminde Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti er vi godt klar over, at en helikopter ikke er det allerbilligste transportmiddel eller foranstaltning, vi kan komme frem til. Og når det er den eneste mulighed, de har for at få lægehjælp på øen, så ser vi et problem i det. Det er ikke ret mange heli-

kopterture, der skal til frem og tilbage, før vi har udlignet en sygeplejerskes årsløn på Tunø. Hvis det er tilfældet, vil ministeren så være imødekommende over for, at vi kan gå ind og kigge på at fastansætte sygeplejersker, eventuelt på deltid, på de små øer?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, det er helt oplagt, at kommuner og regioner diskuterer med hinanden om, hvad den samlede økonomi i det her er. For spørgers eksempel er jo en meget god illustration af, at hvis tingene kommer fra en kasse, er der et regnskab, men hvis de kommer fra en anden kasse, er der et andet regnskab. Jeg synes så, det er mest fornuftigt, at dem, der har ansvaret, taler sammen: Kan det her løses på en god måde? Og kommunen gør jo sit for at sikre, at serviceniveauet er det samme i hele kommunen, for det er dem, der er konkret på stedet. Det tror jeg alt andet lige stadig væk er bedre, end at staten begynder at deltidsansætte sygeplejersker eller sundhedsplejersker rundtomkring, hvor man synes, at der er et særligt behov. Jeg mener, at det er bedst varetaget lokalt.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 15:10

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jeg kan forstå ministerens svar sådan, at ministeren ikke ønsker, at vi her fra Christiansborg skal ind og kigge på at fastansætte sygeplejersker på de mindre øer og eventuelt også gå ind og kigge på de øer, hvor der er for lille en befolkning til, at vi kan have en sygeplejerske på eksempelvis deltid, men hvor vi kunne iværksætte andre foranstaltninger f.eks. i form af hjertestartere. Det mener ministeren ikke er en opgave, vi skal varetage herfra. Er det sådan, jeg skal forstå ministerens svar?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, jeg mener, at de opgaver meget entydigt er placeret i kommune og region, og jeg har tillid til, at dem, der er valgt der, og som jo også er valgt af borgerne, og som ligesom spørgeren og jeg er folkevalgte, også vil gøre deres for at løfte det ansvar. For jeg tror, at hver gang vi fra Christiansborgs side siger, at vi skal nok lige ordne det, er der nogle, der siger: Nå, men så er det jo ikke mit ansvar længere. Og lige pludselig bliver tingene flyttet meget langt væk fra borgerne i stedet for at blive løst der, hvor folk er, og hvor de selv har valgt deres politikere.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 500

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at servicen i kommunerne alt andet lige kan fortsætte uden nedskæringer og fyringer med en videreførelse af nulvæksten i kommunernes økonomi i 2012 og 2013?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:11

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at servicen i kommunerne alt andet lige kan fortsætte uden nedskæringer og fyringer med en videreførelse af nulvæksten i kommunernes økonomi i 2012 og 2013?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den økonomiske politik, som regeringen står for, kan man jo se, ikke kun i regeringsgrundlaget, men også i finanslovdspillet, som finansministeren fremlagde i sidste uge. Der er tale om – det er i hvert fald vores holdning til det – et økonomisk ansvarligt finanslovsfor-slag, som samtidig indeholder en lang række prioriteringer, som er anderledes end den tidligere regerings prioriteringer. Det, vi så har gjort, er selvfølgelig, at vi har finansieret de initiativer krone for krone, for vi synes jo, at det er det bedste signal til borgerne. Det, der er den grundlæggende tænkning hos os, er, at vil man sætte noget nyt i værk, må man have pengene til det. Med det regeringsgrundlag, der ligger, håber vi med hele reformprogrammet at skabe plads til, at der kan være et større kommunalt økonomisk råderum. Men det er klart, at det selvfølgelig afhænger af den samlede økonomiske situation. Vi har inviteret til samarbejde om hele reformdagsordenen og håber selvfølgelig også, at Folketingets partier bredt vil være med til at sørge for, at der er plads til, at kommunerne ikke kun har et politisk råderum, men også et økonomisk råderum.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:13

Jacob Jensen (V):

Før valget og lang tid før valget var der jo som bekendt en meget heftig diskussion om VK-regeringens økonomiske politik og de aftaler, som man havde indgået med kommunerne, hvor man jo krisen til trods fastholdt de historisk høje ressourcetildelinger til kommunerne, den såkaldte nulvækst, og der skortede det jo ikke på skinger retorik fra den øvrige venstrefløj. Jeg kan se, udenrigsministeren er kommet til stede, så han kan måske give ministeren et stikord. Der blev brugt ord som massakre, blodbad og nedskæringer. Derfor lyder mit spørgsmål, og jeg går ud fra, at økonomi- og indenrigsministeren selvfølgelig taler på vegne af den samlede regering i forhold til spørgsmålet, om man fra regeringens side vurderer, at en fortsættelse af netop nulvækstpolitikken i 2012 og 2013, som der bliver lagt op til, vil medføre – for at bruge de samme udtryk – blodbad, nedskæringer, fyringer i kommunerne.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det synes jeg samlet set er svært at vurdere. Nu har kommunerne jo lagt deres budgetter, samtidig med at der skiftedes regering, i forhold

til den økonomiske ramme, som er aftalt med KL. Det har de jo gjort med en ansvarlighed, som jeg gerne fuldstændig vil kvittere for. Jeg synes, det er rigtig flot, at man samlet set har kunnet få det hjem, og så i lyset af at den samlede skattestigning vel endte i retning af 29 mio. kr. Jeg kan ikke helt præcis huske de samlede tal, som kommunerne opkræver, men jeg tror, det er i omegnen af små 230 mia. kr. Det er helt, helt marginalt. Det er så lille en skattestigning og at sammenligne med en birkes på bordet i Folketingssalen. Kommunerne opfører sig utrolig ansvarligt, og det synes jeg er meget vigtigt.

Det, som vi gerne vil, er jo at skabe også et økonomisk råderum for kommunerne gennem reformer. Indtil det sker, håber jeg, vi kan samarbejde om også at skabe et politisk råderum. Med politisk råderum mener jeg, at man kan se på, om den måde, man løser opgaven på, egentlig er den bedste, selvfølgelig først og fremmest set med borgernes øjne, men også set med skatteydernes øjne, fordi det giver nogle muligheder for at gøre ting på en anderledes måde, når nu situationen er, som den er.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:15

Jacob Jensen (V):

Nu håber jeg så, at borgere og skatteydere er det samme, men lad det nu ligge.

Lad mig komme med et citat:

»Regeringens nulvækst vil presse kommunerne ud i nedskæringer de kommende år, og det vil medføre tab af velfærd. Og tab af arbejdspladser både i den private og den offentlige sektor. Derfor skal nulvæksten tages af bordet og erstattes af en beskeden vækst i kommunerne...«

Det citat er en udtalelse af den nuværende statsminister i Altinget den 2. juni 2010.

Er ministeren enig i statsministerens udtalelse og betragtning i den retning, for spørgsmålet går jo netop på, hvordan ministeren vurderer nulvæksten alt andet lige? Man kan skabe et andet råderum gennem reformer – det er jeg enig med ministeren i – men er ministeren enig i den betragtning, statsministeren på daværende tidspunkt tilbage i juni 2010 udtalte, nemlig at nulvæksten alt andet lige skulle tages af bordet, fordi det ville få de her konsekvenser?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det, der jo er lidt tricky, er at sige: alt andet lige. For den økonomiske situation er, som den økonomiske situation er, indtil der bliver taget politisk ansvar for at lave den om. I det omfang vi her på Christiansborg kan blive enige om at lave reformer, trække flere ind på arbejdsmarkedet, se på den måde, vores systemer fungerer på, kan vi ikke finansiere et større kommunalt økonomisk råderum.

En af de ting, som vi lægger op til, er jo at lave flerårige aftaler med kommunerne, og det tror jeg giver plads til, at man ikke længe vil se det som en, hvad skal man sige, opgave, der handler om at skære ned, hakke til og fyre folk, men som handler om at sige: O.k., inden for de næste 4 år har vi den ambition at sørge for at inddrage borgerne mere, finde ud af, hvad det egentlig er, vi gerne vil levere til dem, og gøre det på en måde, så vi både over for borgerne og også over for dem, der betaler, sørger for, at det er i orden. Det betragter jeg sådan set som en bunden opgave.

Det andet er, at forhåbentlig vil mange forældre og borgere i det hele taget opdage og opleve, at skolerne bliver i bedre stand, børne-

institutionerne bliver i bedre stand, fordi kommunerne jo har en række anlægsudgifter i de kommende år, som er rettet præcis mod det.

Kl. 15:19

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:17

Jacob Jensen (V):

Det svar tager jeg som udtryk for, at økonomi- og indenrigsministeren *ikke* er enig i statsministerens betragtning om, at nulvæksten skal tages af bordet og erstattes af en beskeden vækst i kommunerne.

Lad mig derfor i stedet for prøve med et andet citat:

»Vi vil, når vi danner regering, simpelt hen lave aftaler med kommunerne, som de kan overholde. Det er jo helt urealistisk at diktere nulvækst i kommunerne.«

Det blev udtalt af den nuværende vækst- og erhvervsminister i dknyt den 6. september 2010.

I forlængelse af det vil jeg også godt høre, om ministeren så mener, som vækst- og erhvervsministeren her har sagt, at det er urealistisk at diktere en nulvækst i kommunernes økonomi til næste år.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Som sagt lidt tidligere har jeg kunnet se, at kommunerne har lagt budgetter, som svarer til, at man har et mindre driftsbudget end egentlig aftalt, men et større anlægsbudget end aftalt. Og det tyder på, at kommunerne finder ud af, hvordan de giver deres bidrag både til den måde, de varetager opgaver på, og også anerkender, at de er en del af den samlede økonomiske politik. Det kan være træls for den enkelte kommune, men samtlige 98 kommuner er jo en del af den samlede økonomiske politik.

Nulvækst er jo ikke ideologi for regeringen. Det er, hvad skal man sige, tingenes tilstand, indtil vi får skabt plads til et større økonomisk råderum. Jeg synes, det ville være svært at sige, at man sådan af ideologiske grunde skulle synes, at det var vigtigt, at ting ikke måtte vokse. Jeg synes i det hele taget, at det er godt, at ting vokser, både mennesker og grønsager og sådan set også vores økonomi, og derfor synes jeg måske, at det her bliver til en lidet konstruktiv diskussion, i stedet for at se på hvordan vi kan gøre det, som er vigtigt for det danske samfund, nemlig reformere det, så der kommer vækst og dermed også et større kommunalt økonomisk råderum.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 501

13) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilken forskel i serviceniveau i kommunerne vurderer ministeren, at det kan få, når regeringen viderefører nulvækst i kommunernes økonomi i 2012 i forhold til det af S-SF afgivne løfte i »Fair Løsning« om en økonomisk vækst på 1,4 pct.?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Tak. Hvilken forskel i serviceniveau i kommunerne vurderer ministeren, at det kan få, når regeringen viderefører nulvækst i kommunernes økonomi i 2012 i forhold til det af S og SF afgivne løfte i »Fair Løsning« om en økonomisk vækst på 1,4 pct.?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det synes jeg jo er lidt svært at svare på, for det, regeringen har lagt frem for både Folketinget, det parlamentariske grundlag og selvfølgelig vælgerne som sådan, er regeringsgrundlaget. Det er det, som er regeringens politik; det er den linje, vi har lagt.

Det, der er tingenes tilstand, er, at vi fik lov til at få regeringsansvaret så sent på året, at kommunerne havde lagt deres budgetter. Man kan ikke nå at gennemføre reformer og slet ikke nogen, der kan have virkning fra 2012. Derfor har vi jo meget nøgternt sagt, at de budgetter, der er lagt, er nu engang dem, der er lagt. Så inviterer vi jo bredt til samarbejde og siger: Hvad kan vi gennemføre af reformer, som giver et stærkere kommunalt økonomisk råderum, så mere kan lade sig gøre? Vi må så afvente, at vi kommer dertil, for jeg tror, at spørgeren er lige så bevidst som jeg om, hvor smalle de økonomiske rammer er.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:20

Jacob Jensen (V):

Som med det tidligere spørgsmål antager jeg også, at økonomi- og indenrigsministeren svarer på vegne af den samlede regering, herunder de to andre partier ud over ministerens eget. Derfor synes jeg, det er relevant at få ministerens vurdering af forskellen mellem det, som man lovede, altså en vækst på 1,4 pct. i kommunernes økonomi – hvad det kan medføre af service – og det, som regeringen nu så gennemfører efter valget, altså en nulvækst.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Når jeg synes, det er tricky at gøre det, er det jo, fordi det ville forudsætte et begreb, som spørgeren brugte lige før, nemlig at alle andre ting bliver holdt konstant. Som jeg oplever det, siger kommunalpolitikere over hele landet: Jamen en ting er, at der er smalle økonomiske rammer, men det vil vi da ikke nøjes med. Vi vil da ikke bare sidde med de smalle økonomiske rammer og gøre ingenting, skære ned og fyre folk. Vi vil arbejde med den måde, vi gør tingene på. Så siger vi, at vi måske kunne drive vores skoler på en anden måde. Vi kunne måske få stærkere faglige fællesskaber ved en anden skolestruktur. Vi kan måske få undervisningen gjort mere fleksibel og bruge vores skoler og vores idrætsfaciliteter på en bedre måde, når det nu ikke kan være anderledes.

Derfor er det svært at sammenligne og sige, hvordan den økonomiske situation, man har i 2012, vil være, i forhold til hvis man havde en anden økonomisk situation, fordi der – oplever jeg – bliver truffet helt ansvarlige beslutninger rundt omkring i landets kommunalbestyrelser, for de forholder sig til, hvad de har at gøre med, og

hvordan de så kan udvikle de ting, de gør, i stedet for bare at sidde og sammenligne med en situation, som ikke kommer til at opstå, fordi der går et stykke tid, før reformerne kan være med til at give lidt mere økonomi.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:22

Jacob Jensen (V):

Det er jo ærlig snak at sige, at man fra regeringens side ikke vil gennemføre det løfte, som store dele af regeringen lovede inden valget. Det er jo fair nok, og det klandrer jeg sådan set heller ikke ministeren for – og igen antager jeg, at ministeren svarer på vegne af hele regeringen. Men det er jo bare sådan, at der har været utallige ledende politikere for de partier, som nu indgår i regeringen, også politikere, som nu sidder på regeringsbænkene, som netop har forholdt sig til det faktum ifølge dem selv, at nulvækst ville have nogle konsekvenser i forhold til det, man selv anså som den rigtige medicin. Det er jo ikke, fordi det er længe siden, og så meget nyt er der jo heller ikke sket inden for dansk økonomi, siden man fra toppolitikere, som nu sidder på regeringsbænkene, vurderede, at det rigtige var at gennemføre en økonomisk politik, der ville medføre en stigning i det økonomiske råderum på 1,4 pct. Så er det rigtigt, at der kunne ske alle mulige andre ting, man kunne lave råderum på andre måder, reformer osv., men jeg vil gerne bede om, at ministeren forholder sig til, at eksempelvis den nuværende beskæftigelsesminister har udtalt igen til Danmarks Radio Nyhederne den 15. september 2011, altså for ganske kort tid siden, at nulvækst betyder fyringer.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er helt enig med spørgeren i antagelsen af, at jeg taler på regeringens vegne. Det er lige præcis det, jeg gør, og derfor udtaler jeg mig også på grundlag af regeringsgrundlaget. Det er det, der er mit fundament, det er det, der er regeringens politik, det er det, jeg forsværer og gør mit bedste for at få gjort til virkelighed, meget gerne jo i et samarbejde, for det er nu engang mest cool, hvis mange af Folketingets partier bakker op om de politiske kompromiser, som vi kan finde.

Den situation, som landets kommuner er i, er jo, at man har været superansvarlige og holder sig under det aftalte i alle de budgetter, der er lagt rundtomkring, samtidig med at der kan investeres f.eks. i at renovere skoler, givetvis også ældreboliger og børnehaver, og hvad vi ellers har rundtomkring, og dermed kan man jo sige, at jo, i nogen forstand er vi sådan set i en anden situation. Der bliver ført en anden politik, end der blev ført før valget, fordi nu har vi tilbagetrækningsreformen, som bliver gennemført, kickstarten, som forhåbentlig kan sætte gang i væksten, og så et fortsat reformarbejde, der gør, at væksten bliver holdbar, og dermed kan der blive et større råderum. Der kan blive lidt flere penge rundtomkring i kommunerne. Det er det, jeg synes er opgaven. Så kan man have forskellige diskussioner om, hvem der har sagt hvad bagudrettet, men da jeg netop taler på regeringens vegne og dermed på grundlag af regeringsgrundlaget, synes jeg, at det er meget svært for mig at lave sådan noget politiske arkæologi.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:25

Jacob Jensen (V):

Det glæder mig, for så kan økonomi- og indenrigsministeren jo også bekræfte, at hun ikke er enig i det, som et andet medlem af regeringen, nemlig børne- og undervisningsministeren, udtalte for bare 2 dage siden til Altinget. Hun siger netop, at den tidligere VK-regerings økonomiske ramme for kommunerne har medført de nedskæringer, som hun vurderer man nu foretager udeomkring, bl.a. på folkeskoleområdet efter hendes vurdering. Så hvis det er sådan, at det nu videreføres, som ministeren også siger, fordi man har fået regeringsansvaret sent på året og dermed ikke har haft mulighed for at ændre på de økonomiske rammer for kommunerne for 2012, så må det jo også betyde, at den konsekvens, som børne- og undervisningsministeren udtalte sig om for 2 dage siden, også er gældende for 2012 og dermed for den politik, som den nye regering fører.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det kan godt være, jeg tabte tråden undervejs, så muligvis kommer jeg til at svare på noget forkert. Men i hvert fald kan man sige, at hver enkelt kommune jo bliver nødt til at sige: O.k., det her er de økonomiske rammer, det er de indtægter, vi får ind, og det er de udgifter, vi har i dag. Hvis de to ting ikke passer sammen, må man sige: Hvad gør vi ved det? Det, som jeg oplever rigtig mange kommuner gør, er, at de ikke bare ser det næste kvartal eller det næste år frem og tænker: O.k., så må vi skære der og der. De tænker: Jamen hvordan skal vores skolevæsen se ud om 5 år og om 10 år, hvordan skal strukturen være, hvad er det, vi kan med det her? Det håber jeg i hvert fald er en af de ting, som kan komme ud af at lave flerårige aftaler, nemlig at man lige præcis får tid til at løfte blikket og gøre det til en egentlig strategi for kommunen, sådan at man f.eks. tilrettelægger børnenes skolegang på en måde, som svarer til kommunen og til borgernes behov. Ja, jeg tror, at det i nogle kommuner betyder, at nogle medarbejdere bliver afskediget, mens det i andre kommuner givetvis betyder, at en anden type af medarbejdere måske bliver ansat. Det, som gør den her diskussion interessant, er, at der vil være mange forskelle kommunerne imellem, fordi kommunerne er i meget forskellige situationer.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren, men af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 556

14) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren garantere, at der ikke lægges hindringer i vejen for forsøget med frikommuner, herunder redegøre for, hvorfor regeringen har udskudt forsøget med et halvt år?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren garantere, at der ikke lægges hindringer i vejen for forsøget med frikommuner, herunder redegøre for, hvorfor regeringen har udskudt forsøget med et halvt år?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Tusind tak for spørgsmålet. Jeg vil meget gerne kvittere for det, for jeg oplever det som udtryk for en positiv interesse i, at frikommuneforsøget kan køre. Den meget nøgterne vurdering er nemlig, at vi *ikke* har udskudt det.

Frikommunerne har fået besked om, at væsentlige dele af forsøget kan iværksættes ved årsskiftet. Det gælder de forsøg, der kan godkendes efter de forskellige dispensations- og forsøgsbestemmelser, der findes rundtomkring i lovgivningen. Det er så langt, man kan komme, når der har været et regeringsskifte i mellemtiden, men der skal ikke herske tvivl om, at frikommuneforsøget skal køre. Jeg forventer mig faktisk store ting af det, for jeg tror, det er vigtigt, at kommunerne får nogle frihedsgrader for at prøve nogle ting af, som de ikke kan prøve af inden for de eksisterende rammer.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til ministeren for det første svar her. Altså, interessen er naturligvis ægte, om ikke andet så jo alene af den grund, at det var Dansk Folkeparti, der i finanslovforhandlingerne for 2011 med den daværende regering fik det ind i finanslovaftalen, at der skulle etableres sådan et frikommuneforsøg, og at vi efterfølgende har presset på, for at der er ni kommuner, der nu er blevet udpeget som frikommuner. Det skete allerede tilbage i foråret. De ni kommuner har jo brugt en utrolig masse energi på nu at komme på plads til at udfylde rollen som frikommuner, for at de lige præcis kan vise, at de friere rammer kan give anledning til en meget større idérigdom i forhold til, hvordan man løser den kommunale opgave at sikre borgerne en god service.

Så må ministeren vel medgive, at det godt kan virke som en våd klud i ansigtet, at man så får at vide, når man nu har maset sig frem her og tror, at man skal i gang den 1. januar, at den første opgave, som regeringen sætter sig for at løse, er at meddele kommunerne, at den udskyder de dele af forsøget, der skal opfyldes ved lov, altså som der skal være lovgivning om, med ½ år.

Jeg må spørge ministeren, hvordan det, at vi har haft et regeringsskifte, altså en valgkamp på 3 uger – nogle uger, hvor man har skullet sidde på Crowne Plaza og inde i Finansministeriet osv. – lige pludselig kan gøre, at man behøver at udskyde det her forsøg i forhold til alt det, der vedrører lovgivning, med ½ år?

Altså, kan ministeren ikke forstå, at der sidder en del kommunale repræsentanter i de her kommuner, der virkelig har set frem til at få lov til at få friere rammer og søge at udfordre, hvordan de løser kommunens opgaver, der synes, at det er mærkværdigt, at man bruger valgkampen som argument for, at man nu skubber det her frikommuneforsøg, altså hvad angår det lovgivningsmæssige, med ½ år?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jamen det er jo klart, at det da havde været nemmere, hvis det, der lå på ministerskrivebordet den første dag, da jeg satte foden over dør-

Kl. 15:27 tærskelen, havde været et færdigt lovforslag om frikommuneforsøg. Altså, så havde vi jo haft en anden situation, for så tror jeg et eller andet sted med den gensidige forståelse, der er om frikommuner, at det så kunne have været fremsat, og så kunne det måske også med lodder og trisser og velvillighed fra alle sider have været vedtaget. Men sådan er virkeligheden bare ikke.

Kl. 15:27 Hvis man vil lave nogle ordentlige rammer omkring frikommuneforsøg, synes jeg, det er fair nok, at man laver et ordentligt lovforslag. Så kan man jo selvfølgelig diskutere, om det er en stor ulykke eller ej, at det bliver ½ år senere, når der har været valg og der ikke var noget lovforslag, som var klar til fremsættelse, men det er nu en gang sådan det er.

Det, jeg synes er vigtigt, er jo selvfølgelig at sende det entydige signal til de kommuner, der gerne vil i gang: Ja, det synes vi er en rigtig god idé, og vi vil strække os så langt som overhovedet muligt for at komme i gang inden for de rammer, som lovgivningen giver, og så se at komme i gang med den lovgivning, som skal give de sidste muligheder.

Det lyder, som om der er et tilsagn fra spørgerens side om, at man vil arbejde meget kraftigt med på lige præcis den dagsorden, så det glæder jeg mig da til.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi vil da presse på, for at det her forsøg, som vi selv har ønsket, sættes i værk som planlagt den 1. januar eller så hurtigt som muligt derefter. Vi kan ikke forstå, hvorfor en minister, der er kommet til på løftet om at skabe friere kommunale rammer, en minister, der har haft det som en af mærkesagerne i hele valgkampen at sige til borgerne, at man vil skaffe kommunerne friere rammer til at løse opgaven, ikke gør det. Vi kan jo frygte, at det, det her i virkeligheden handler om, er, at man i regeringen er uenig om, hvordan man skal tackle det her.

Altså, SF's kommunalordfører har sagt, at man gerne vil udbygge frikommuneforsøget til flere kommuner. Er det en mulighed, at man siger, at det ikke er de her ni kommuner, men at man måske skal bruge den her tid til at finde ud af, om frikommuneforsøget skal se helt anderledes ud. Den socialdemokratiske nyvalgte kommunalordfører har også nogle tanker om, at det er en lidt anderledes metode, man skal bringe i anvendelse, alt imens kommunerne altså bare venter og venter.

F.eks. siger den socialdemokratiske borgmester i Fredensborg Kommune: Det er ærgerligt, at vores borgere nu skal vente ½ år på at opleve de første effekter af forsøget. Eller i Odsherred, hvor de siger: Kom nu, Vestager. Vi vil gerne i gang, da vi skal have tid til at afprøve de forskellige ting. Se nu at komme i sving, Margrethe Vestager, siger gruppeformanden for Socialdemokraterne i Odsherred, Vagn Larsen.

Det var altså et citat, for ellers skal jeg selvfølgelig nok sige ministeren.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Det forstår jeg godt, og det synes jeg er godt, for det er jo et tilsagn om, at man netop gerne vil arbejde på det her felt. Jeg synes måske nok, at det er ret afgørende, at Folketinget er sig bevidst om, hvad det er, Folketinget vedtager.

Som sagt: Havde der ligget et færdigt lovforslag den første dag på den nye ministers bord, havde vi jo kunnet fremsætte det, for jeg tror, at spørgeren vil opleve, at der er en meget stor interesse i regeringen for at komme af sted med frikommuneforsøg. Og som spørgeren også siger, er der også blandt ordførerne en meget stor interesse for det, også for at se, om man kan udvide forsøget og se, hvordan man kan komme af sted med det i måske et endnu større format end det, den tidligere regering havde sat på dagsordenen.

Derfor tror jeg, når nu det ikke kan være anderledes, at det så-mænd er meget godt, at vi triller af sted med det, som vi kan inden for den eksisterende lovgivning, og så får lavet et lovforslag, som er gennemarbejdet og i orden, og så får vedtaget det i den takt, som Folketinget nu engang kan vedtage det.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis ministeren er så optaget af den her sag, som hun vil give indtryk af, så vil det jo ikke tage så lang tid at få lavet arbejdet. Altså, hvis det her var en af de sager, der var højt prioriteret på ministerens skrivebord, så ville man jo ikke med det samme kunne sige efter valget, at man må udsætte alt, hvad der handler om lovgivning, som kommunerne har bedt om at få friere rammer inden for, i ½ år. Så ville man jo sige: Det kan godt være, vi ikke kan nå at blive færdig til den 1. januar, men vi vil selvfølgelig fremsætte lovforslag om de friere rammer til de her frikommuner så hurtigt, vi overhovedet kan have det klart, og så må vi se, om det kan træde i kraft måske den 1. februar eller den 1. marts. Man ville jo ikke starte med at sige: Vi har brug for ½ år mere.

Tænk, hvis Tyskland ved de møder, man har i eurozonen, startede med at sige, at man nok er færdig med arbejdet om et halvt års tid, og så må man så bagefter se, hvordan det går. Det er nok ikke sådan, det foregår. Man knokler løs med det, man synes er vigtigt for at nå et resultat. Og derfor, minister: Kan jeg ikke få et svar på, hvorfor man skal forudsætte, at man først er parat med det her den 1. juni? Hvorfor kunne man ikke være på plads med det – lad os sige – den 1. februar eller den 1. marts, selv om man ikke kan blive færdig den 1. januar?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan høre, at spørgeren har et færdigt lovforslag i inderlommen, og så er det klart, at det ville være hjælpsomt og fremme processen, hvis spørgeren lægger det på bordet, for indtil videre er der ikke et lovforslag. Der var ikke et færdigt lovforslag at tage op af skuffen eller tage fra bordet og sende over i Folketinget. Jeg kender også spørgeren godt nok til at vide, at spørgeren har respekt for, at vil man lave ting, som er anderledes, så skal det også være i orden. Man skal sådan set vide i kommunerne, at det lovforslag, som bliver fremsat, som Folketinget behandler, kan man regne med holder sig inden for rimelige rammer.

Jeg synes, at det er godt, at kommunerne har fået besked om, at frikommuneforsøget kommer til at køre, at vi gør, hvad vi kan, for at vi er klar med de ting, som er inden for lovgivningens rammer. Der kan dispenseres rigtig mange steder; der er forsøgsmuligheder, som er ret vide. Så kommer vi med et lovforslag, som har været hørt højt og lavt, sådan som det bør være.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 558

15) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvad regeringens holdning er til et dansk bidrag til den græske hjælpepakke, herunder hvordan Danmark holder sig fri af et eventuelt græsk kollaps?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet her lyder: Vil ministeren redegøre for, hvad regeringens holdning er til et dansk bidrag til den græske hjælpepakke, herunder hvordan Danmark holder sig fri af et eventuelt græsk kollaps?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest er der ingen planer om et dansk bidrag til Grækenland. Danmark har i ganske få tilfælde ydet et lån, men vi har ingen planer om at yde et direkte dansk bidrag til Grækenland. I forbindelse med det første låneprogram er det eurolandene og IMF, altså den internationale monetære fond, som bidrager. I forbindelse med det andet låneprogram ventes der heller ikke bidrag fra Danmark eller fra lande, der ikke er medlemmer af euroen. IMF vil eventuelt også deltage i det andet låneprogram, og det er sådan set op til IMF selv. Danmark er påvirket af den situation, der er i Grækenland, næsten uanset hvad vi gør, også selv om vi ikke er medlem af euroen.

I Danmark bidrager vi jo på sin vis til de løsningsforslag, som bliver lagt på bordet der, hvor vi har et ord at skulle have sagt blandt de 27 EU-lande, ligesom eurolandene gør deres for at finde løsninger, som ikke kun håndterer situationen i Grækenland, men også skærmer mod, at denne situation forplanter sig til andre lande. Det er en meget vanskelig opgave, som løses i et samspil mellem eurolandene og os, der ikke er eurolande, og jeg tror, at samtlige lande gør deres bedste. For vi har selvfølgelig en fælles interesse i, at den europæiske økonomi bliver stabiliseret, så der bliver ro til at løse de opgaver, der er.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke ministeren for det klare udsagn om, at Danmark ikke skal til at betale til den hjælpefond, der nu skal prøve at afhjælpe de græske problemer, også fordi jeg er af den overbevisning, at det meget vel kan være sådan, at det slet ikke er sidste gang, man skal træde til over for Grækenland, og at problemerne snarere bliver større, end de bliver mindre. Vi så i foråret, da man lavede en hjælpeforanstaltning over for grækerne, at renten på græske statsobligati-

oner efterfølgende var højere, end den var, før man greb ind. Man kan meget vel ende i den samme situation nu, altså at man ender et sted, hvor det er værre, end det var, da man startede, lige præcis fordi man i eurodebatten, i eurodiskussionen, jo forbigår det, der er nogle af de fundamentale problemer, der har medført den misere i Sydeuropa, som vi har her.

Det er så det, jeg fra nu af gerne vil koncentrere mig om i mit spørgsmål til ministeren, nemlig om ministeren ikke er enig i, at det, der i hvert fald er en af grundene til, at vi ser de problemer i Sydeuropa, som vi ser, er, at euroen, altså valutakonstruktionen her, blev født på et helt galt grundlag, altså at man, da man lavede euroen, ikke var indstillet på, at man, når man skal lave en valutaunion, der skal have succes, også skal acceptere, at man skal lave en finanspolitisk overbygning, og at man skal acceptere en egentlig finanspolitisk union, og hvad det medfører i forhold til at kunne styre de enkelte lande. Det er lidt på samme måde, som når den – måske afgående – italienske premierminister Berlusconi nu kommer til møde hos eurokollegaerne og får 72 timer til at gå hjem og sætte pensionsalderen i sit land op med 2 år.

Det er sådan nogle styringsredskaber, altså den slags styringsformer, som selvfølgelig godt nok er dybt udemokratiske, og som jo ligger langt væk fra den form for demokrati, som vi gerne vil have, men som er nødvendige for at kunne få en valutaunion til at fungere, og det er en af de ting, man har fejlet på i opbygningen af den fælles valuta, euroen, og en af grundene til, at vi nu ser de problemer i Sydeuropa, som vi ser. Medgiver ministeren ikke det?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:40

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nej. Det, jeg oplever som helt afgørende i den situation, vi har nu, er, at hvert land tager et ansvar for sin finanspolitik, som ligger inden for det, man har forpligtet sig til. Danmark har også forpligtet sig inden for Stabilitets- og Vækstpagten, også i dens skærpede form. Vi har en politisk forpligtelse, fordi vi har sagt ja til konkurrenceevnepagten. Vi skal feje for egen dør. Hvis alle lande havde gjort det, ville Europa have været i en anden situation, og det er jo derfor, at EU-landene fremadrettet har sagt: Prøv at høre her, den her situation skal ikke opstå igen. Man kan diskutere meget, der er en masse politisk arkæologi, som man kan diskutere bagudrettet. Men nu er situationen, som den er, og den skal ikke gentage sig, og derfor diskuterede vi så sent som i går på Ecofinmødet: Hvad kan vi lige som have af pointtavler, som viser, om et land er ved at komme ind i en ubalance?

Når det kommer til det, der er situationen i forhold til Italien, må jeg sige, at jeg synes, det må være ethvert lands ambition ikke at bringe sig i en situation, hvor man skal hjælpes af andre lande på en sådan måde, at de kommer til at sætte betingelserne for den politik, som kan føres i det enkelte land. For det er jo den situation, man er kommet i: Hvis man må bede andre om hjælp, jamen så kommer man altså også til at følge nogle af de råd, som de giver, hvis man vil modtage hjælpen.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan man jo diskutere, når man er nået dertil, om det er egentlige råd, eller det er påbud. Sådan er det. Men jeg vil blot lige bede om en bekræftelse fra ministeren, som egentlig lidt kækt svarede nej på

mit spørgsmål. Der var selvfølgelig også mange ting i spørgsmålet, så det var måske for at være på den sikre side. Men kan ministeren ikke bekræfte, at der var en række lande, da man fødte euroen, der fik lov til at komme med i valutaunionen uden at leve op til de krav, man havde fastsat for at kunne deltage i den her valutaunion? Altså, kan ministeren eksempelvis bekræfte, at både Grækenland, Italien og Belgien havde underskud, der var langt større end det, man havde fastsat i kravene? Kan ministeren bekræfte, at Tyskland og Frankrig i en årrække brød stabilitets- og vækstpagten, som var de rammer, man ellers havde sat op for, netop hvilke spilleregler man skulle følge, og at det viste sig, at det, man havde lavet fra starten, åbenbart ikke var tilstrækkeligt, med det resultat, at man nu, hvor tingene er gået galt, skal til at reparere på det med stærkere styringsredskaber fra centralt hold, altså fra Bruxelles' side over for de enkelte lande?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror ikke, der er noget behov for, at jeg bekræfter spørgerens tal, for spørgeren virker særdeles velorienteret i den moderne økonomisk-politiske historie i de europæiske lande. Det, der er vigtigt, er, at uanset hvad man mener om den måde, euroen er konstrueret på, så står vi her med en realøkonomisk krise. Den er der et politisk ansvar for, fordi politikere har truffet nogle valg, som har ført deres lande derhen, hvor de er i dag. Og nu er de bragt i en situation, hvor de modtager meget store lån, og hvor der er en række betingelser knyttet til de lån. De kunne jo godt gøre noget andet. Jeg synes bare, at alternativet for de lande må være meget, meget værre end at modtage den hjælp, som man modtager, og opfylde de betingelser, som følger med. Det, jeg synes skal være en dansk ambition, er, at vi aldrig kommer i den situation igen, og at vi bidrager til, at vi ikke har et europæisk samarbejde, eller for den sags skyld et eurosamarbejde, hvor landene kommer i den situation. For vi er fuldstændig filtret sammen økonomisk, uanset om vi er eurolande eller ikkeeurolande. Og derfor er jeg optaget af det, som nu bliver til virkelighed fra den 1. januar, nemlig en stærkere økonomisk styring, således at man er orienteret om, hvordan vi kan dele informationer og oplysninger, samtidig med at hvert land selv har ansvaret for at vedtage sin finanslov. Og det er et politisk ansvar hos de politikere, som vælgerne har valgt i de respektive lande.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt paradoksalt, hvis man ikke kan få ministeren til at bekræfte noget, fordi jeg virker velbevandret i europæisk økonomisk politik, eller hvad det var, når det er helt oplagte facts, jeg lægger på bordet. Altså, selvfølgelig var der en række lande, der fik lov til at komme med i euroen, som ikke opfyldte de kriterier, man selv havde sat op for at komme med i euroen. Selvfølgelig var der to store lande, altså Tyskland og Frankrig, som fik lov til at bryde stabilitets- og vækstpagten, som de selv, i hvert fald Tyskland, stod fadder til. For det var nemlig vigtigt; det var udtryk for god regeringsførelse, at man fulgte de spilleregler. Det så man gennem fingre med. Og det betyder jo bare, at det, man så må reparere på her efterfølgende, er nogle fejl, man selv lavede, da man lavede den fælles valutaunion, euroen. Og det betyder, at euroen i praksis er det største integrationsprojekt, vi har set i nyere europæisk historie. Det er det enkeltstående instrument, der i voldsomst omfang vil fremme integrationen i

Europa. Og det er jo i direkte modstrid med det, danskerne fik at vide, da vi skulle stemme om euroen i 2000. Jeg synes, det ville klæde økonomi- og indenrigsministeren, hvis man på et eller andet tidspunkt også ville gå ind i en debat om det grundlag, som danskerne i sin tid blev bedt om at tage stilling til euroen på. For havde man fulgt ministerens partis anbefaling, havde Danmark jo i dag været medlem af euroen.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, og det tror jeg sådan set også havde været gavnligt. Det må jeg sige. Jeg er ked af, hvis jeg på nogen måde har fornærmet spørgeren ved min måde at svare på, men jeg var bare meget usikker på, hvor spørgeren ville hen med sit spørgsmål, for jeg synes, at når vi bruger hinandens tid på, at jeg skal svare ja til forskellige fakta, som spørgeren har taget med, så ved jeg ikke, hvor det er, spørgeren vil hen med sit spørgsmål. Men jeg kan nu forstå, at der, hvor spørgeren gerne ville hen, var til at få en diskussion af grundlaget for euroafstemningen for efterhånden mere end 10 år siden. Den situation Europa er i i dag, er, at der er økonomisk krise, og at eurolandene og EU-27 fremadrettet må finde ud af: Hvordan forhindrer vi, at vi kommer det igen; hvordan får vi vækst og beskæftigelse tilbage; hvordan forhindrer vi, at så mange unge er uden for arbejdsmarkedet? Det synes jeg er en meget forpligtende diskussion at have. Det er den, som de europæiske lande forsøger at løfte. Danmark kan bidrage, og det synes jeg nu engang er det, der er det vigtigste på den politiske dagsorden.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Søren Espersen.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 411

16) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren definere »blød sharia« – et vistnok selvopfundet begreb, som ministeren i forbindelse med Libyen offentligt lancerede den 26. oktober 2011, og vil udenrigsministeren i øvrigt delagtiggøre Folketinget i, hvorfra ministeren har sin viden om islam, som gør ham i stand til at skelne mellem »sharia« og »blød sharia«?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:46

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren definere blød sharia – et vistnok selvopfundet begreb, som ministeren i forbindelse med Libyen offentligt lancerede den 26. oktober 2011, og vil udenrigsministeren i øvrigt delagtiggøre Folketinget i, hvorfra ministeren har sin viden om islam, som gør ham i stand til at skelne mellem sharia og blød sharia?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Først og fremmest tak for spørgsmålet, som måske er en smule polemisk, men fint med det. Jeg skal måske understrege fra starten, at jeg står her som udenrigsminister og ikke som islamforsker. Det, jeg tror er vigtigt at forholde sig til i øjeblikket, er udviklingen i den arabiske verden og ikke så meget teologiske overvejelser om fortolkningen af religiøse tekster. I øvrigt har jeg ikke selv anvendt udtrykket blød sharia.

Der er sket nogle kolossale omvæltninger i vores nabolande mod syd; faktisk må den arabiske verden vel i øjeblikket siges at have verdensrekord i revolutioner. Vi taler om lande, der i så mange år har været diktaturer, at vi vel havde vænnet os til det og ikke forventede, at det nogen sinde blev anderledes. Det er godt, det er ubetinget godt, at tre diktatorer er faldet. Men det er klart, at de voldsomme omvæltninger også har ført til stor usikkerhed og angstelse. Befolkningerne i Tunesien, i Egypten, i Libyen står over for nogle voldsomme forandringsprocesser, hvis forløb og hvis endemål stadig er uforudsigeligt.

De ønsker, som befolkningerne til gengæld har udtrykt, er simple: Det er ønsket om frihed, om retfærdighed og om værdighed. At omsætte det til virkelighed er selvfølgelig altid kompliceret. Etableringen af de nye samfundsstrukturer tager mange år erfaringsmæssigt, og der er ingen garanti for, at processen kun bevæger sig fremad. De nye politiske partier og kandidater, som nu stiller op og kæmper om pladserne i de nye parlamenter, skal finde en platform, hvorfra de kan kommunikere på en måde, som er genkendelig og forståelig for vælgerne. Derfor er det naturligt, tror jeg – om vi kan lide det eller ej – at islam er en del af referencerammen i et muslimsk land, på samme måde som kristendommen er en del af referencerammen i en række europæiske lande.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:48

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg er overrasket over, at udenrigsministeren afviser, at han har brugt udtrykket blød sharia. Hvis man slår det op i Infomedia, som jeg gjorde flittigt her i morges, vil man finde 27-28 opslag, når man skriver udenrigsminister Søvndal og ordene blød sharia.

Men er det så korrekt, at det er moderat sharia? Jeg tror nok, at udenrigsministeren har brugt det udtryk, så lad os kalde det det. Og lad os så lege, at der er noget, der hedder moderat sharia, som indenrigsministeren så kalder en referenceramme, der vil være sammenlignelsesværdig med de kristne partier i Europa. Jeg synes, det er en fantastisk sammenligning, som egentlig nok vil overraske eksempelvis folk som Ayaan Hirsi Ali, der jo har beskrevet sharia.

Når man taler om moderat sharia, så lad os holde os til det, vil jeg sige til udenrigsministeren, hvad er det så egentlig, det indebærer? Er det alting, bortset fra afhugning af hænder og henrettelser? Er det eksempelvis piskning af løsgangende kvinder? Er det sådan moderat eller hård sharia? Hvad med fingerafhugning, som jo ikke er decideret håndsafhugning, for mindre forseelser, og hvad med pryglestraf for lesbisk sex? Det er faktisk det eneste sted i sharia-oven, hvor kvinder bliver tilgodeset, for de får kun 100 piskeslag for lesbisk sex, men hvis man er bøsse, bliver man henrettet. Så denne ene situation er en vældig fordel for kvinder inden for islam.

Er det blød sharia, at kvinden skal adlyde manden, at en mand har hals- og håndsret over sin kone, at man får pisk for forkert påklædning, at man har forbud mod musik, alkohol, at børn tilhører manden, og at manden faktisk stort set kan gøre, hvad han vil, at manden har revselsesret over for kvinden, at kvinden ikke må føre

bil, at kvinden skal kunne bevise voldtægt med fire mænd som vidner osv? Er det det, som udenrigsministeren vil beskrive som moderat sharia, for det er sikkert det, man er på vej til i Libyen og muligvis også i Egypten. Lad os få en definition af, hvad det er.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Igen tak for spørgsmålet, også tak for den korrektion. Det, jeg er optaget af, er forskellen på det moderate og det ekstreme. Jeg tror, at det er svært at forestille sig andet, end at befolkningen i lande, der har en islamisk baggrund, også knytter en sådan baggrund – og det var min sammenligning med Europa – til de politikere, de vælger.

Det, der er helt afgørende, er så at se på den praktiske udvikling og ikke så meget på den teologiske. Jeg er meget mere optaget af verden her end den hinsidige, og det, jeg synes er helt afgørende, er at se på, hvad der sker i forskellige lande. Tunesien er et eksempel, som er nået langt med hensyn til kvinders ligestilling. Nogle steder, f.eks. i Marokko, har man direkte anvendt referencer til sharia til at få gennemført modernisering af familienloven og sikre bl.a. kvinders rettigheder.

Derfor tror jeg bare, at hr. Søren Espersen også er nødt til at indstille sig på, at virkeligheden er meget mere mangfoldig. Og når hr. Søren Espersen spurgte, om jeg er tilhænger af piskning og slag, og hvad det ellers var, så tror jeg også, at hr. Søren Espersen kender svaret, og det anser jeg også for at være en del af den polemiske måde.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:52

Søren Espersen (DF):

Nej, jeg vil ikke være polemisk her, jeg synes, at emnet er alt for alvorligt til at være polemisk. Jeg tror, at der sidder millioner af kvinder rundt om i verden, som også er ofre for det, som udenrigsministeren kalder moderat sharia, og jeg så nogle ansigter, der var meget lange, da det blev nævnt i forhold til Jalils tale forleden, som var rædselsvækkende for os, der sad og fulgte det i CNN. Udenrigsministeren taler om det praktiske, om, at vi skal tage det her praktisk, og at vi skal lade være med at gå ind i religiøse teorier, og det er også fint nok. Men der er sharialoven jo utrolig praktisk. Det er et praktisk redskab, det er ikke andet.

Fra talerstolen stod den nye leder af Libyen, Jalil, også og sagde, at fra nu af var bigami tilladt og indført, og det må jeg sige er en meget praktisk foreteelse. Man laver også nogle særlige arveregler, som man vil bygge på. Men er det så o.k.? Er det o.k., at en mand har lov til at have flere koner? Det var i hvert den meget praktiske besked, vi fik, da vi hørte Jalils tale. Hvad siger udenrigsministeren til det?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Vi er i øjeblikket inde i en periode, hvor der er en kamp for frihed i de nordafrikanske lande. Jeg tror, det er rigtigt, at hr. Søren Espersen og jeg igennem tiden har haft forskellige syn på det. Jeg synes, det er et afgørende fremskridt, at man kommer af med de diktatorer, der har siddet i årtier, og som har betydet tilfældige fængslinger af folk,

som har betydet forsvindinger uden nogen form for rettergang. Så har vi nu været igennem en periode, hvor landene er i færd med at omdanne sig til lande, der vil en demokratisk udvikling, der vil en større frihed.

Jeg forestiller mig ikke, at det bliver en let og sådan lineær vej. Jeg forestiller mig, at det er rigtig vigtigt, at vi også er til stede i den her proces for at holde øje med det og for at insistere på, at udviklingen skal gå i den rigtige retning. Men alt andet lige er det i min opfattelse et fremskridt i forhold til kampen for frihed, at mennesker nu selv får lov til at forme deres liv, selv får lov til at vælge dem, de gerne vil have. Det kan så godt være, at de ikke fuldt ud vælger dem, hr. Søren Espersen og jeg helst havde set. Sådan er det i et demokrati overalt i verden, men jeg er ikke i tvivl om, at de ledere, der er, ønsker en udvikling, hvor de vil blive fastholdt på demokratiet, og hvor de også vil blive fastholdt på de fremskridt, der er sket for kvinder.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:54

Søren Espersen (DF):

Min frygt er så, at det fremskridt, udenrigsministeren taler om, bliver et tilbageskridt, altså lidt populært sagt at det arabiske forår bliver til vort mismods vinter. Det er de udviklingstendenser, man ser i både Tunis og i Libyen og i Egypten. Jeg var selv i Libyen og hørte på det her overgangsråd, der faktisk sad og fortalte usandheder over for os, der var til stede, og forsøgte at danne et andet billede af det kommende Libyen, end det i virkeligheden var. Og så hørte vi talen fra Jalil på den store plads dernede, og der måtte det løbe koldt ned ad ryggen på os alle sammen.

Jeg mener bare, at udenrigsministeren – det er min pointe i den her sag – skal lade være med at nedgøre betydningen af sharia. Jeg mener, at den udtalelse om moderat sharia, som udenrigsministeren er kommet med, netop er udtryk for en utrolig uvidenhed om islam. Det har udenrigsministeren jo også selv bekræftet, da han startede med at sige, at han ikke var islamforsker. Det har jeg heller ikke beskyldt ham for at være. Men jeg vil bare sige, at når han nedtoner sharia og betydningen af sharia, håner han i virkeligheden millioner af kvinder verden over, der skal leve under det perverse straffesystem, som man nu er ved at indføre i Libyen.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det, jeg har været optaget af – og igen ved jeg godt, at vores positioner har været forskellige i den diskussion, vil jeg sige til hr. Søren Espersen – er det gunstige ved at komme af med diktatorer, der i årevis og i årtier har fastholdt folk under et diktatur. Det har vi haft et forskelligt syn på. Jeg tror selv, at hr. Søren Espersen husker citatet fra Ræson om, at han foretrak stærkere og sikrere diktatorer som Ben Ali og den egyptiske præsident. Det skidter vi jo på. Vi skidter grundlæggende på synet på demokratiets nødvendighed også i de her lande. Det, jeg så har skelnet mellem, har været det ekstreme, som jeg ikke bryder mig om, og det moderate. Jeg er jo ikke tilhænger af religiøse styre overhovedet, men jeg tror, det er vigtigt for at forstå udviklingen i de her lande, at man er i stand til at skelne.

Kigger vi så på de praktiske ting, der er sket, eksempelvis i Tunesien, var der et valg, der på alle måder levede op til internationale standarder. Der var internationale observatører til stede, som syntes, det var et vel gennemført valg. Vi får en situation, hvor et moderat islamisk parti skal regere sammen med andre partier. Det tror jeg vil

lykkes, men vi skal selvfølgelig være der og holde øje. Libyerne, tror jeg, er rigtig glade for det, vi har hjulpet dem med, nemlig at blive af med deres diktator. Derfor tror jeg også, det er vigtigt, at vi er der og holder øje, hvis tingene ikke kører i en retning, vi bryder os om.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 484

17) Til udenrigsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener udenrigsministeren, at der allerede er udarbejdet en grundig redegørelse for påståede fangetransporter, også kaldet CIA-flyvnin-
ger, og at der derefter ikke er mere at undersøge, idet alt er kortlagt og fremgår af »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:57

Gitte Lillelund Bech (V):

Spørgsmålet lyder: Mener udenrigsministeren, at der allerede er udarbejdet en grundig redegørelse for påståede fangetransporter, også kaldet CIA-flyvninger, og at der derefter ikke er mere at undersøge, idet alt er kortlagt og fremgår af »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Min holdning er, at der med den skriftlige amerikanske forsikring, som spørgeren sikkert også husker blev afgivet i 2008, og som i øvrigt blev indhentet efter et meget stærkt pres fra den daværende opposition, den nuværende regering, er opnået en afklaring, for så vidt angår det fremadrettede, nemlig en sikkerhed for, at hvis sådan noget gentager sig, vil en dansk regering blive underrettet, og hvis en dansk regering bliver underrettet om, at man flyver rundt med fanger over dansk, færøsk eller grønlandsk territorium, vil en dansk regering i sagens natur sige, at det vil den ikke have.

Med hensyn til det bagudrettede fremgår det af redegørelsen af 2008, at det desværre ikke var muligt at få svar på alle spørgsmål. Det skyldtes jo, at USA som led i sin generelle politik på det her område hverken ønsker at be- eller afkræfte konkrete flyvninger. Det nye er så, at i januar 2011 offentliggjorde WikiLeaks en række for-
trolige indberetninger om sagen fra den amerikanske ambassade i København. De dokumenter førte i pressen til beskyldninger om aftalt spil mellem Danmark og USA.

Det er for regeringen helt afgørende, at der er et godt og tillidsfuldt forhold mellem Danmark og Grønland. Det betyder, at vi i den her sag har lyttet meget nøje til Grønlands bekymringer og gør, hvad vi kan for at hjælpe Grønland med at få svar på de spørgsmål, som Grønland finder fortsat udestår, herunder enhver mistanke om aftalt spil. Det var også det, jeg videregav her i Folketinget for knap en måned siden. Her understregede jeg netop det særlige hensyn til Grønland i den her forbindelse og behovet for en grundig dialog.

Siden har jeg haft en række møder med Kuupik Kleist, og vi er nået frem til, at mange i Grønland ønsker den her uvildige undersøgelse af påstanden om aftalt spil mellem USA og Danmark, som opstod efter WikiLeaks' offentliggørelse i starten af dette år.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er det fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:00

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var et interessant svar fra udenrigsministeren, for udenrigsministeren fik det til at lyde, som om det alene er Grønland og ikke den nuværende regering, der ønsker svar på nogle spørgsmål. Nu står jeg jo med den pressemeddelelse, som udenrigsministeren selv udsendte den 2. november, efter udenrigsministeren havde haft møde med Kuupik Kleist, og jeg citerer:

»Med hensyn til det bagudrettede er parterne enige om, at det desværre ikke har vist sig muligt at opnå svar på alle spørgsmål.«

Det fremgår altså af pressemeddelelsen, at den nuværende regering sådan set heller ikke mener, at man har fået svar på spørgsmålene. Så jeg vil bare gerne vide: Hvad er det for nogle spørgsmål, der ikke er givet svar på?

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:00

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det sidste synes jeg egentlig allerede, at jeg har redegjort for i mit svar indtil nu, nemlig at det jo er klart, at der er spørgsmål, som USA ikke vil svare på i henhold til den praksis, der hedder, at man hverken ønsker at be- eller afkræfte det.

Men det afgørende er jo, at der kommer afgørende nye oplysninger frem med WikiLeaks' oplysninger i januar 2011. Jeg bebrejder jo ikke den daværende regering, at man ikke var i stand til at besvare spørgsmål, der blev stillet i januar 2011, i en redegørelse fra 2008. Derfor synes jeg egentlig, at den nuværende opposition også nogle gange kunne være en konstruktiv opposition. Det kunne f.eks. bestå i, at den anerkender, at der er et behov for at få oplyst svar på de spørgsmål, der i sagens natur ikke kunne oplyses om i en redegørelse fra 2008, da de fremkom i januar 2011.

Så skal jeg derudover også sige, at det er klart, at vi ikke kun har et ønske om at betjene Grønland godt – det har vi også; vi lægger meget vægt på et godt forhold mellem Danmark og Grønland – men vi har selvfølgelig også et stort ønske om at betjene oppositionen i Folketinget godt.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:02

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: Hvad er det, der ikke er korrekt i den her undersøgelse fra 2008? For jeg kan også se, at der i den aftale, der er lavet mellem regeringen og Grønland, står, at man har bedt DIIS om at sammenholde redegørelsen med den dokumentation, der lå til grund for redegørelsen. Det er ikke wikileaksdokumentationen osv., men den dokumentation, der lå til grund for redegørelsen.

Så derfor må jeg spørge ministeren: Hvad er det, der ikke er korrekt i redegørelsen fra 2008?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:02   hvad der er sket, og det er derfor, at vi har bedt DIIS om at forestå undersøgelsen.

Kl. 16:05

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, det vil være helt forkert af mig, for så skulle man have bedt mig lave undersøgelsen, på nuværende tidspunkt at konkludere på resultatet af den undersøgelse, vi iværksætter.

Det afgørende for os er, at der er kommet nye oplysninger frem, som jeg ikke tror at regeringen var bekendt med i 2008, da man lavede redegørelsen. WikiLeaks kom jo, som spørgeren også ved, med en dokumentation i 2011, og derfor er der ingen grund til at bebrejde regeringen, at man ikke kunne svare på spørgsmål, der blev stillet om dokumenter, der blev fremlagt i 2011, i forbindelse med undersøgelsen fra 2008.

Det er også derfor, at vi har bedt DIIS, Dansk Institut for Internationale Studier, om at lave undersøgelsen. Det synes jeg også indeholder en klar anden fordel, nemlig at vi får et armslængdeprincip mellem regeringen og dem, der skal undersøge. Det er altid rigtig god stil, at man sørger for, at man ikke undersøger sig selv, men sikrer, at det som i det her tilfælde er en uvildig instans, der forestår undersøgelsen af forholdene.

Kl. 16:02   **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til udenrigsministeren og ligeledes stillet af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 485

18) Til udenrigsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener udenrigsministeren, at der i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier findes relevant materiale, der ikke indgår i »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008, men som burde være indgået i redegørelsen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:05

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Mener udenrigsministeren, at der i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier findes relevant materiale, der ikke indgår i »Redegørelse vedrørende hemmelige CIA-flyvninger i Danmark, Grønland og Færøerne« fra den 23. oktober 2008, men som burde være indgået i redegørelsen?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:03

Kl. 16:03

Gitte Lillelund Bech (V):

Det fremgår meget klart af den aftale, som udenrigsministeren på vegne af regeringen har lavet med Grønland, at det, som DIIS, Dansk Institut for Internationale Studier, skal gøre, er, at de skal sammenholde redegørelsen med den dokumentation, der lå til grund for redegørelsen. Og det må jo altså betyde, at den nuværende regering mener, at redegørelsen ikke er korrekt.

Hvis det er korrekt forstået, altså hvis jeg har forstået det rigtigt, at den nuværende regering med baggrund i dokumentationen mener, at den her redegørelse ikke er korrekt, må jeg bare bede udenrigsministeren om at fortælle dem, der overværer det her, hvorvidt udenrigsministeren svarede det samme, da han var i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor vi jo havde spørgsmålet på; det er offentligt kendt.

Hvis udenrigsministeren vil dække sig ind under tavshedspligten, kan jeg jo fortælle, at det er sådan, at udenrigsministeren altid kan fortælle, hvad han selv har sagt i Det Udenrigspolitiske Nævn, medmindre det er underlagt den særlige tavsheds klausul, som er i § 4 i nævnsloven. Så vidt jeg erindrer, var diskussionen på det her punkt ikke underlagt § 4 i nævnsloven.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:04

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er afgørende for regeringen i den her sag ikke med aftalen med Grønland at rejse tvivl om redegørelsen fra 2008, og det er heller ikke mit ærinde. Jeg tror, at embedsmændene dengang kom så langt, som det var muligt. Det afgørende for mig er, at der efterfølgende er rejst beskyldninger om aftalt spil, som jeg tror at vi alle sammen har en interesse i bliver afklaret, i det omfang det overhovedet er muligt.

Så synes vi, at det af principielle grunde bør ske ved en uvildig undersøgelse af nogle, som har et armslængdeprincip, i forhold til

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:05

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Som jeg netop sagde i mit sidste svar, er det ikke mit ærinde i den her sag at rejse tvivl om redegørelsen fra 2008. Jeg skal gerne gentage, at jeg tror, at embedsmændene fra dengang er kommet så langt, som det nu var muligt. Så det er ikke det, der er vores ærinde.

Det, der er afgørende, er, at WikiLeaks godt 2 år efter, i januar 2011, kom med en række fortrolige indberetninger om sagen fra den amerikanske ambassade i København. Det var så det, der førte til diskussionen om aftalt spil, som jeg ikke synes at nogen af os kan have nogen interesse i. For regeringen er det så samtidig i den her sag helt afgørende at kunne bevare det gode forhold mellem Danmark og Grønland. Vi lytter til Grønlands bekymringer, vi lytter selvfølgelig også til Folketinget, og derfor tror jeg, at det er godt for os alle sammen, at vi får sat et punktum for den her sag ved at få en uvildig undersøgelse af begivenhedsforløbet. Der er masser at bebrejde den daværende regering, men ikke, at man ikke var i stand til at svare på spørgsmål, der først blev offentligheden bekendt i januar 2011.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:07

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg står faktisk med en fornemmelse af, at udenrigsministeren fik fat i det forkerte talepapir. Så nu vil jeg bare gentage spørgsmålet: Mener udenrigsministeren, at der i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier findes relevant materiale, som ikke indgår i redegørelsen fra 2008, men som burde være indgået i redegørelsen? Måske kan jeg uddybe dette lidt: dvs. materiale, dokumentation, som var tilgængelige

lig, som var til stede i de pågældende ministerier, frem til da redegørelsen blev lavet i 2008. Mener udenrigsministeren, at der findes et sådant materiale, som skulle være indgået i undersøgelsen, men som ikke er indgået i den.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:07

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg gentager gerne mit svar. Det bliver ikke anderledes af, at jeg gentager det, men jeg gør det for en sikkerheds skyld. Jeg tror, at embedsmændene dengang kom så langt, som det var muligt, og det afgørende er, at der efterfølgende er kommet nye dokumenter frem. De er selvfølgelig ikke omfattet af den undersøgelse, der blev lavet i 2008, da de først fremkom i 2011.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:08

Gitte Lillelund Bech (V):

Men jeg spørger jo ikke til de nye dokumenter, som der eventuelt måtte være kommet frem. Jeg spørger til den dokumentation, der lå til grund for redegørelsen i 2008, og jeg må bare konkludere, at når udenrigsministeren ikke vil svare på, om der findes et sådant relevant materiale, så kan der være to grunde til det. Enten mener udenrigsministeren, at der faktisk findes relevant materiale, som ikke er indgået i redegørelsen, men det vil udenrigsministeren ikke afsløre her i salen, eller også er det, fordi der faktisk ikke findes relevant materiale, der skulle være indgået i den. Alternativet er jo, at alt det materiale, der var til stede, da redegørelsen blev lavet, sådan set også er indgået i den. Men jeg synes jo altså, at det lidt er en mistænkeliggørelse af den redegørelse, der blev lavet i 2008, når man i regeringen føler sig nødsaget til først at sige, at man ikke ønsker at lave en undersøgelse af CIA-fly, eventuelt CIA-flyvninger, men at man så efter aftale med Grønland siger, at det vil man gerne bede DIIS om at gøre, specielt fordi man beder DIIS om at gå fuldstændig den samme dokumentation igennem, som lå til grund for den her redegørelse.

Derfor er jeg jo bare nødt til at spørge igen: Findes der relevant materiale, som ikke indgik i redegørelsen, da den blev lavet i 2008, men som på daværende tidspunkt fandtes i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:09

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det, der fremgår af regeringsgrundlaget, er, at regeringen ikke vil lave en kommissionsundersøgelse med alt, hvad det indebærer. Det er klart, at det har været regeringens politik, og det er det fortsat. Vi har så søgt efter en måde, hvorpå vi kunne sikre, at det forhold, at regeringens undersøgelse tilbage fra 2008 jo ikke kunne medtage de ting, der kom i 2011 efter WikiLeaks offentliggørelse, kunne indgå, og om det oven i købet kunne ske under en form, hvor vi sikrede, at det var et uafhængigt institut, der gjorde det. Vi har faktisk tidligere i Folketinget anvendt DIIS til at lave undersøgelser, bl.a. om Danmark under den kolde krig, og derfor syntes vi, at det var oplagt, at vi, når vi så oven i købet med det kunne tilgodese det grønlandske ønske om at komme lidt længere ned i sagen, så brugte lejligheden til at

lave en aftale. Den undersøgelse tror jeg i øvrigt også den nuværende opposition, altså den daværende regering, vil læse med meget stor interesse.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:10

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror bare, at vi prøver den simple version nu: Mener udenrigsministeren, at der i Udenrigsministeriet eller i andre ministerier findes relevant materiale, som lå i ministerierne, da den her redegørelse fra 2008 blev udarbejdet, men som ikke er indgået i redegørelsen? Udenrigsministeren kan bare svare med et enkelt ord, enten ja eller nej.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:10

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak for vejledningen. Jeg tror såmænd, at embedsmændene på det tidspunkt kom så langt, som man kunne. Der er bare sket noget siden da, og det er grunden til, at vi godt vil have det omfattet af en undersøgelse.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Spørgsmålet er sluttet. Tak til fru lille Gitte Lillelund Bech.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 19, er ligeledes til udenrigsministeren, men stillet af fru Fatma Øktem.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 562

19) Til udenrigsministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil udenrigsministeren garantere, at ministeren ikke vil indføre en praksis i Udenrigsministeriet, hvor ministeriet i strid med ligebehandlingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Fatma Øktem, som bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:11

Fatma Øktem (V):

Vil udenrigsministeren garantere, at udenrigsministeren ikke vil indføre en praksis i Udenrigsministeriet, hvor Udenrigsministeriet i strid med ligebehandlingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:11

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Hvis vi skulle komme i den situation, at Udenrigsministeriet skal afskedige, er det klart, at eventuelle afskedigelser i Udenrigsministeriet vil blive håndteret i overensstemmelse med de gældende regler for gennemførelse af afskedigelser på statens område, herunder de særlige krav, der er i henhold til ligebehandlingsloven.

	Kl. 16:11	gelser. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre, om udenrigsministeren i dag vil give en garanti til de kvindelige ansatte i Udenrigsministeriet om, at de roligt kan blive gravide eller gå på barsel uden at risikere at få en fyreseddel i hånden.	Kl. 16:14
Anden næstformand (Søren Espersen): Fru Fatma Øktem.	Kl. 16:11		
Fatma Øktem (V): Tak for svaret. Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi udenrigsministeren ved siden af sit virke som minister også har et bi-job som formand for Socialistisk Folkeparti. Og man har jo kunnet læse i dagspressen, at Socialistisk Folkeparti i strid med ligebehandlingsloven har fyret gravide og kvinder på barsel. Så jeg vil egentlig gerne spørge, om udenrigsministeren kan uddybe, hvorfor udenrigsministeren går ind for at overholde ligebehandlingsloven, når udenrigsministeren agerer som arbejdsgiver i Udenrigsministeriet, men tilsyneladende er ligeglad, når udenrigsministeren er arbejdsgiver i Socialistisk Folkeparti.	Kl. 16:12	Anden næstformand (Søren Espersen): Udenrigsministeren.	Kl. 16:14
Anden næstformand (Søren Espersen): Udenrigsministeren.	Kl. 16:12	Udenrigsministeren (Villy Søvndal): Med al respekt tror jeg ikke, at det er udenrigsministerens rolle at rådgive lige præcis om så tætte personlige forhold. Mit arbejdsområde er mere sådan udenrigspolitik end familierådgivning i bred forstand. Men jeg vil bare gentage, at mennesker i Udenrigsministeriet selvfølgelig kan regne med, at sager bliver håndteret i overensstemmelse med gældende regler. Det gælder også i forhold til ligebehandlingsloven.	Kl. 16:14
Udenrigsministeren (Villy Søvndal): Jeg takker igen for spørgsmålet. Jeg er her i min egenskab af udenrigsminister. Jeg er nogle gange selv i tvivl om, hvorvidt formandsposten er et bi-job eller et hovedjob, jeg har, men jeg har i hvert fald de to jobbeskrivelser, som spørgeren rigtigt påpeger. Og jeg kan bare gentage, at hvis det skulle komme til eventuelle afskedigelser inden for Udenrigsministeriets område, vil de i sagens natur blive håndteret i overensstemmelse med de gældende regler herfor, herunder de krav, der gælder i forhold til ligebehandlingsloven.	Kl. 16:12	Anden næstformand (Søren Espersen): Spørgsmålet er sluttet. Det næste spørgsmål er ligeledes til udenrigsministeren og ligeledes fra fru Fatma Øktem.	Kl. 16:14
Anden næstformand (Søren Espersen): Fru Fatma Øktem.	Kl. 16:12	Spm. nr. S 568 20) Til udenrigsministeren af: Fatma Øktem (V): Vil udenrigsministeren tage initiativer til at sikre, at der ikke sker fyringer af gravide og kvinder på barsel i strid med ligebehandlingsloven i Udenrigsministeriet?	Kl. 16:14
Fatma Øktem (V): Men så prøver jeg igen: Jeg er glad for, at ministeren giver udtryk for, at ligebehandlingsloven skal overholdes i Udenrigsministeriet. Men jeg synes ikke rigtig, ministeren fik forklaret, hvorfor kvinderne, der er ansat i Udenrigsministeriet, skal nyde en bedre beskyttelse end de kvinder, der er ansat af Socialistisk Folkeparti på Christiansborg. Er lighed for loven ikke et godt folkesocialistisk begreb?	Kl. 16:13	Anden næstformand (Søren Espersen): Fru Fatma Øktem bedes stille spørgsmålet.	Kl. 16:14
Anden næstformand (Søren Espersen): Udenrigsministeren.	Kl. 16:13	Fatma Øktem (V): Vil udenrigsministeren tage initiativer til at sikre, at der ikke sker fyringer af gravide og kvinder på barsel i strid med ligebehandlingsloven i Udenrigsministeriet?	Kl. 16:15
Udenrigsministeren (Villy Søvndal): Jeg tror ikke, at jeg er i stand til at tilføje mere, end at vi selvfølgelig vil behandle alle den type sager i overensstemmelse med de gældende regler, herunder de gældende regler i forhold til ligebehandlingsloven.	Kl. 16:13	Anden næstformand (Søren Espersen): Udenrigsministeren.	Kl. 16:15
Anden næstformand (Søren Espersen): Fru Fatma Øktem.	Kl. 16:13	Udenrigsministeren (Villy Søvndal): Hvis svaret forekommer lidt monotont i forhold til før, er det, fordi spørgsmålet jo stort set er det samme, og jeg kan bare gentage, at selvfølgelig vil Udenrigsministeriet leve op til de gældende regler for gennemførelse af afskedigelser på statens område, hvis det kommer til en sådan situation, og det vil sige, at vi vil håndtere konkrete sager i overensstemmelse hermed.	Kl. 16:15
Fatma Øktem (V): Det fremgår af regeringens forslag til finanslov for 2012, at der skal gennemføres besparelser på bl.a. Udenrigsministeriets driftsbudget, og det er fremgået i pressen, at det kan komme til at betyde afskedi-	Kl. 16:13	Anden næstformand (Søren Espersen): Fru Fatma Øktem.	Kl. 16:15
		Fatma Øktem (V): Tak for svaret. Som jeg også var inde på i mit tidligere spørgsmål til udenrigsministeren, fremgår det af regeringens finanslovsforslag, at det bliver nødvendigt at afskedige i centraladministrationen, herunder i Udenrigsministeriet.	

Det er jo tit sådan, at når en arbejdsplads får en ny chef, forsøger man i bedste mening at indrette sig efter den nye chefs luner. Hvis Udenrigsministeriet har gjort det, er der jo risiko for, at man i Udenrigsministeriet har set, hvordan udenrigsministeren agerer, når han er partiformand, og derfor måske kan komme til at følge ministerens eksempel og afskedige gravide og kvinder på barsel i strid med loven.

Mit spørgsmål er derfor, om udenrigsministeren har givet en instruks til ministeriet om ikke at følge udenrigsministerens eksempel og gå målrettet efter at fyre gravide og kvinder på barsel.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 16:16

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Undskyld igen, det bliver lidt monotont. Jeg mener ikke, at det er svarerens skyld, jeg mener, at det ligger hos spørgeren, men jeg vil bare gentage igen, at vi selvfølgelig lever op til alle gældende regler for gennemførelse af eventuelle afskedigelser, hvis det kommer dertil, og at konkrete sager vil blive håndteret i overensstemmelse hermed.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:16

Fatma Øktem (V):

Tak. Det er jo interessant at konstatere den dobbeltheden, der tilsyneladende trives i udenrigsministeren, hvor det jo er o.k. at fyre gravide og kvinder på barsel, når man er partiformand, men åbenbart ikke er i orden, når man er minister. Jeg vil gerne spørge, om udenrigsministeren for en sikkerheds skyld vil give en sådan instruks til systemet om ikke at følge hans praksis i Socialistisk Folkeparti ved at fyre gravide og kvinder på barsel.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det bliver ikke den store variation, heller ikke den her gang. Jeg kan gentage, at regeringen selvfølgelig vil leve op til de gældende regler for gennemførelse af afskedigelser på statens område og vil håndtere konkrete sager i overensstemmelse hermed.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Fatma Øktem til sidste spørgsmål.

Kl. 16:17

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg har ikke flere spørgsmål. Jeg takker ministeren for svarene.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til udenrigsministeren og tak til fru Fatma Øktem.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 21 til justitsministeren af hr. Martin Geertsen, er taget tilbage.

Derefter går vi straks videre til næste spørgsmål, som også er til justitsministeren af hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 414

21) Til justitsministeren af:

Martin Geertsen (V):

Finder ministeren det ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning muligt og tilrådeligt, at Folketingets medlemmer får en nærmere uddybning af PET's kriterier for en sikkerhedsgodkendelse af et muligt ministeremne, end at der i undersøgelsen, som fører frem til godkendelsen jf. PET's hjemmeside, »lægges bl.a. vægt på oplysninger om personens pålidelighed i forbindelse med håndteringen af fortrolige oplysninger, eventuelle strafbare forhold, et eventuelt alkohol- eller narkotikamisbrug, eventuelle alvorligere økonomiske problemer samt andre oplysninger af sikkerhedsmæssig betydning«?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:18

Spm. nr. S 513

22) Til justitsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Bør det efter ministerens opfattelse være strafbart at anklage embedsmænd i den offentlige forvaltning for at lade sig misbruge af deres egen minister og anklage deres arbejde for at være politiske smædeskrifter?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:18

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Bør det efter ministerens opfattelse være strafbart at anklage embedsmænd i den offentlige forvaltning for at lade sig misbruge af deres egen minister og anklage deres arbejde for at være politiske smædeskrifter?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan oplyse, at der, som det formentlig også allerede er spørgeren bekendt, findes en række generelle regler for det almindelige embedsværks rådgivning og bistand til en minister. Det følger bl.a. heraf, at embedsværket kan yde rådgivning og bistand om forhold, der knytter sig til ministerens funktion som minister, det være sig som forvaltningschef, ressortminister eller regeringsmedlem. Embedsværket kan som almindelig regel derimod ikke bistå ministeren i forbindelse med spørgsmål, der er uden berøring med funktionen som minister. Det gælder f.eks. rene partipolitiske forhold.

Når embedsværket inden for disse grænser yder regeringen og dens minister rådgivning og bistand, gælder der en række normer. Embedsværket skal således i deres rådgivning til ministeren holde sig inden for gældende ret samt principperne om sandhedspflicht, faglighed og partipolitisk neutralitet. Inden for disse rammer er det embedsværkets opgave at bistå med at fremme ministerens og regeringens politik.

Det forhold, at embedsmænd er underlagt de nævnte principper, er naturligvis ikke ensbetydende med, at en minister og dennes ministerium dermed er hævet over kritik. Det er jo velkendt, at der af og til kan være forskellige opfattelser af, hvad der er den mest konkrete og korrekte vurdering i en given sag, og i de situationer, ja, så står det selvsagt enhver frit for at erklære sig uenig i den vurdering, som vedkommende minister og dennes ministerium måtte være kommet med, således at der kan finde en grundig diskussion sted af det pågældende spørgsmål. Og det er efter min mening ikke noget, vi skal

ind at strafregulere, ud over hvad der i øvrigt allerede er gældende i vores straffelovgivning.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:20

Mads Rørvig (V):

Er ministeren blev klogere på det her område, siden ministeren blev minister?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 16:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg betragter mig generelt som velinformeret – det kan jeg se bliver modtaget med et smil af formanden, som ligefrem nikker, så det tager jeg selvfølgelig som en cadeau – og derfor synes jeg, at det, jeg her har stået og læst op, ganske godt svarer til de principper, som jeg mener embedsværket i Danmark arbejder efter og selvfølgelig også bør arbejde efter nu og i fremtiden.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:20

Mads Rørvig (V):

Det er jeg meget enig med ministeren i, det med nu og i fremtiden. Det, jeg så vil spørge ministeren om, er fortiden, for ministeren udtalte jo til Ritzau den 26. juni, at Finansministeriets beregninger i forbindelse med »En Fair Løsning« var et politisk smædeskift. Fastholder ministeren den påstand?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 16:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Når det handler om det konkrete spørgsmål, der er stillet, er virkeligheden den, som jeg også sagde, og det er jo velkendt, at der af og til kan være forskellige opfattelser af, hvad der er den mest korrekte vurdering af en given sag, og at det i de situationer jo selvsagt står enhver frit for at erklære sig uenig i den vurdering, som vedkommende minister eller dennes ministerium måtte være kommet med, således at der kan finde en grundig diskussion sted af de spørgsmål, der er rejst i offentligheden. Og når det handler om det mere konkrete opfølgende spørgsmål her, ja, så kan jeg vel rolig sige, at de pågældende udtalelser, som der henvises til – og måske også anledningen til dem, den politiske debat, der var i den tid – anser jeg for at være udtryk for en politisk kritik rettet mod den daværende regering og ikke noget som helst andet.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:22

Mads Rørvig (V):

Jamen det falder jo så tilbage på ministeren, for den nuværende finansminister har bekræftet de beregninger, som den tidligere finansminister lavede, og justitsministeren beskyldte jo den tidligere fi-

nansminister for at lave politiske smædeskrifter og bruge embedsmændene til det. Synes ministeren så, at finansministeren producerer politiske smædeskrifter også nu?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er et spørgsmål, som spørgeren må tage med den nuværende finansminister.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til justitsministeren af hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 514

23) Til justitsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Har embedsmænd i den offentlige forvaltning efter ministerens opfattelse tilstrækkeligt med muligheder for at forsvare sig mod beskyldninger om usaglig embedsførelse?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:22

Mads Rørvig (V):

Har embedsmænd i den offentlige forvaltning efter ministerens opfattelse tilstrækkeligt med muligheder for at forsvare sig mod beskyldninger om usaglig embedsførelse?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 16:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg kan som svar på spørgsmålet generelt oplyse, at offentligt ansatte ligesom andre borgere er beskyttet af bl.a. grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed. Offentligt ansatte kan på egne vegne deltage i den offentlige debat og fremsætte personlige meninger og synspunkter. Det gælder også emner, der vedrører ens eget arbejdsområde.

Der gælder nogle få begrænsninger i ytringsfriheden. Man må som offentligt ansat bl.a. ikke udtale sig om tavshedsbelagte oplysninger, og der kan være begrænsninger for centralt placerede medarbejdere tæt på en beslutningsproces. Det er formentlig også allerede spørgeren bekendt. Inden for disse rammer kan man som offentligt ansat selv og på egne vegne tage til genmæle mod beskyldninger om usaglig embedsførelse, og de faglige organisationer kan på vegne af de offentligt ansatte gå ind i disse sager.

Samtidig er det værd og ikke mindst væsentligt at være opmærksom på, at det i forhold til kritik af den karakter, som vi taler om her, i praksis vil være vedkommende minister, der går ud og forholder sig til den fremførte kritik, herunder forklarer, hvad der er baggrunden for, at ministeriet har ageret på en bestemt måde. Og sådan bør det efter min opfattelse også være.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Mads Rørvig (V):

Jeg er utrolig enig i det, ministeren siger. Det gælder både det forrige spørgsmål og det her spørgsmål. Men helt ærligt, var det så ikke på sin plads at give hr. Claus Hjort Frederiksen en undskyldning for de påstande, man fremførte her i foråret?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis det relaterer sig til spørgsmålet om debatten om de økonomiske planer i foråret, har jeg jo allerede opfordret spørgeren til at diskutere det med finansministeren.

Det er som sagt min opfattelse, at de pågældende udtalelser – og det synes jeg at man nok med en vis rimelighed kan finde belæg for i den debat, der var om det, der bliver spurgt til, og også om andre relaterede emner – har en politisk karakter, og at det som sagt var udtryk for en politisk kritik rettet mod den daværende regering og intet andet.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:25

Mads Rørvig (V):

Jeg forstår ikke rigtig det der med, at det er en politisk kritik rettet mod den tidligere regering. Når man siger, at Finansministeriet producerer politiske smædeskrifter, så anklager man jo centraladministrationen for at føre partipolitik og ikke være konsekvente i de beregninger, de laver. Var det så ikke på plads at give hr. Claus Hjort Frederiksen en undskyldning, når man nu står her og padler i land med sine tidligere beskyldninger mod centraladministrationen og den tidligere finansminister?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg startede med at sige i min indledning til det forrige spørgsmål, så er der jo situationer, hvor der bliver fremlagt dokumenter og beregninger, og hvor det jo vil stå enhver frit for at erklære sig uenig i de beregninger og vurderinger, som vedkommende ministre eller ministerium fremkommer med. Sådan har det været længe, og der kan med garanti findes masser af eksempler på det. Det er en naturlig del af den politiske debat. Derfor var de spørgsmål, der blev rejst, udtryk for en politisk kritik rettet mod den daværende regering og som sagt intet andet.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:26

Mads Rørvig (V):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal tolke det som en politisk kritik af den tidligere regering. Når man siger, at de oplæg, som en regering producerer, både i form af økonomiske beregninger og juridiske vurderinger, er direkte politisk bestillingsarbejde, sætter man så ikke spørgsmålstejn ved centraladministrationens måde at udarbejde ting

på og ved måden at føre partipolitik på i forhold til at føre regeringspolitik samt ved de metoder, der normalt benyttes?

Jeg kan ikke helt forstå det, justitsministeren siger. Er det en undskyldning til hr. Claus Hjort Frederiksen, som nu pakkes lidt ind, men som man alligevel giver? Eller fastholder man kritikken af, at det var et politisk smædeskrift, som Finansministeriet producerede, da de gennemregnede »En Fair løsning« her i foråret?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er der situationer, hvor der er en politisk debat om udspil og vurderinger. Der må det jo selvsagt i en fri og åben debat om, hvor eksempelvis Danmark skal bevæge sig hen, stå enhver frit for at erklære sig uenig i den type vurderinger. Det indgår naturligt i en politisk debat. Det kan der findes masser af eksempler på. Det er både fra den tidligere opposition, altså den nuværende regering, og der er temmelig sikkert også masser af eksempler på lignende debatter med dem, der i dag er i opposition.

Fælles for dem alle synes jeg skal gælde, at der her er tale om en debat, og at der er tale om en politisk kritik rettet mod den siddende regering og dens politik og intet andet. Hvis det er rammen for den type diskussioner – og det skal det efter min opfattelse være – så mener jeg ikke, at det er noget, der skader, men bidrager til den politiske debat.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren og tak til hr. Mads Rørvig.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 24, er stillet til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:28

Spm. nr. S 560

24) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Tina Nedergaard (V):

Hvorfor er der med forslag til finanslov 2012 ikke afsat ressourcer til flere uddannelsespladser ved de videregående uddannelser, sådan som det var blevet stillet de unge i udsigt forud for valget?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:29

Tina Nedergaard (V):

Spørgsmålet lyder:

Hvorfor er der med forslaget til finanslov 2012 ikke afsat ressourcer til flere uddannelsespladser ved de videregående uddannelser, sådan som det var blevet stillet de unge i udsigt forud for valget?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Kl. 16:29

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Først og fremmest vil jeg påpege, at jeg absolut ikke er enig i, at vi med finanslovsforslaget for 2012 ikke har afsat ressourcer til flere uddannelsespladser ved de videregående uddannelser. Ifølge den sene-

ste opgørelse fra Den Koordinerede Tilmelding er der i 2011 blevet optaget 5.311 studerende mere på de videregående uddannelser end i 2010. Og med finanslovforslaget for 2012 har regeringen fundet finansiering til denne øgede uddannelsesaktivitet på både ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser. Der er faktisk afsat mere end 1 mia. kr. i 2012 og 2013 til at dække den her uddannelsesaktivitet, og heraf anvendes mere end 630 mio. kr. til de videregående uddannelser alene på universiteterne. Det står i modsætning til vores forgænger, VK-regeringen, som på finansloven for 2011 valgte at lade de videregående uddannelsesinstitutioner selv finansiere deres øgede uddannelsesaktivitet. Vi har altså valgt at hjælpe universiteterne med at finansiere den øgede uddannelsesaktivitet, ligesom det gælder for de andre uddannelsesområder.

Regeringen har herudover afsat midler til, at der kan optages 170 flere studerende på maskinmesteruddannelsen i 2012. På den måde har vi altså taget hul på den udfordring, vi har sat os selv frem mod 2020, om, at da skal 60 pct. af alle unge have en videregående uddannelse. Derfor kan jeg sige, at vi er på vej, men vi opretter ikke alle de nye studiepladser næste år, ligesom vi heller ikke venter til 2020 med at oprette alle de nye studiepladser. Det vil ske gradvis, og vi har med finanslovforslaget taget de første skridt.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:30

Tina Nedergaard (V):

Jeg er glad for ministerens bekræftelse af, at den uddannelsespolitik, der blev ført under den tidligere regering, har haft den meget store effekt, at der netop er blevet optaget endnu flere på studierne igennem de år, end der blev i den tidligere SR-regerings tid. Derfor er der jo ganske rigtigt rigtig mange flere, der skal betales for. Men det ændrer sådan set ikke ved, at de jo blev optaget, faktisk inden valget var overstået og dermed under den tidligere regering.

Men Det Radikale Venstre, som ministeren jo selv er medlem af, og øvrige partier i den røde blok stillede i udsigt, at man ville skabe 10.000 ekstra uddannelsespladser, hvoraf man så opretter, kan jeg forstå, 170 på maskinmesteruddannelsen – og i øvrigt tak for det. Den har vi jo bl.a. i Nordjylland.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Først og fremmest tak for tilslutningen til, at vi får skabt flere studiepladser på maskinmesteruddannelsen. Det har været en vigtig prioritering for os. Nu diskuterer vi jo meget universiteterne og universiteternes økonomi, men det er altså afgørende for os, at man ser på ønsket om studiepladser mere bredt. Og den måde, man valgte at begrænse optaget på maskinmesteruddannelsen på, var uhensigtsmæssig, for det er faktisk et område, hvor der er overefterspørgsel efter uddannet arbejdskraft. Så jeg er glad for tilslutningen til det.

Så håber jeg også, vi kan være enige om, at vi jo i fællesskab med brede forlig har bragt os derhen, hvor vi er tæt på at nå målet om, at 50 pct. af alle unge får en videregående uddannelse. Og tiden var derfor kommet til at sætte nye mål om, at 60 pct. af alle unge skal have en videregående uddannelse. Det kræver selvfølgelig en øget kapacitet i uddannelsessystemet, og det vil vi meget gerne i et bredt samarbejde i de kommende år sikre, ligesom vi har samlet regningen op for den øgede uddannelsesaktivitet, som ikke var finansieret på VK's finanslovforslag, men som nu er det i regeringens.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:32

Tina Nedergaard (V):

Tak for bekræftelsen af, at ud af de 10.000 lovede uddannelsespladser afsætter regeringen midler til 170 pladser i 2012, og alene på én uddannelse. Jeg synes, det er interessant, at ministeren siger, at man har valgt at se mere bredt på det at skabe flere uddannelsespladser, men så opretter man pladser alene inden for én uddannelse og så i øvrigt kun 170 pladser. Historikken bag maskinmesteruddannelsen erindrer ministeren måske nok, altså at det, der foregik ovre i Økonomi- og Erhvervsministeriet ved en tidligere lejlighed, faktisk var udtryk for et bredt forlig. Men set i det lys må det vel alligevel være skuffende for de studerende, at der ikke bliver skabt nye pladser, men at der alene bliver betalt for pladser, der jo altså er skabt under den tidligere regering.

Er ministeren ikke enig i, at der må være skuffede, bristede forventninger derude?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det er jeg bestemt ikke enig i, men jeg er da glad for, hvis der er en erkendelse fra Venstres side af, at man ikke havde skabt en tilstrækkelig kapacitet. Og jeg er i hvert fald også uenig i, at det, at der har været et rekordstort optag, som følgelig giver en øget uddannelsesaktivitet, skulle være skabt af den forrige regering, som jo ikke havde afsat tilstrækkelige midler til at finansiere den aktivitet. Det er jo ikke nok, at folk bliver optaget. Uddannelsesaktiviteten skal også finansieres, og havde man vedtaget det finanslovforslag, den tidligere VK-regering fremsatte, ville det endnu en gang have været overladt til institutionerne selv at finansiere optaget.

Derfor tror jeg faktisk, at der er meget stor glæde rundtomkring over, at vi har valgt at samle regningen op og sikre finansieringen af det flotte optag, der har været på landets uddannelsesinstitutioner i år. Vi har taget hul på at skabe nye uddannelsespladser på en enkelt uddannelse, som har haft nogle problemer, der blev skabt i VK-regeringens tid med mangel på kvalificeret arbejdskraft på det område til følge. Det er jeg glad for at man nu også er enige i fra Venstres side. Og så ser vi selvfølgelig fremad, og jeg håber at få tilslutning til målsætningen om at øge uddannelseskapa- citeten i de kommende år.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:34

Tina Nedergaard (V):

Kan ministeren således her over for Folketinget sige, at det ikke er lovbestemte omkostninger, som tilføres uddannelserne, men at det er nye penge, som man kunne have valgt ikke at betale?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Hvis vi havde grebet det an på samme måde som VK-regeringen, havde vi overladt regningen til uddannelsesinstitutionerne, og så havde de selv måttet rode med det. Det har vi så valgt ikke at gøre, men i stedet for prioritere et meget stort beløb, altså mere end 1 mia. kr., til at sikre, at der bliver betalt for de her uddannelsespladser, så kvaliteten ikke forringes for dem, der nu bliver optaget. Det bringer os jo nærmere vores målsætning om 60 pct. Men vi lægger ikke skjul på, at vi ønsker at øge kapaciteten i de kommende år i forhold til uddannelsespladser, og det vil vi tage gradvis. Det giver selvfølgelig ikke mening i et enkelt år at oprette alle 10.000 nye studiepladser. Det må ske i en gradvis udvikling, og der vil vi løbende sørge for, at der er finansiering for aktiviteterne, og vi vil ikke sende regningen videre til institutionerne som i vores forgængers tid.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, og det er ligeledes fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 561

25) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Tina Nedergaard (V):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor bevillingerne til strategisk forskning reduceres med op til 25 pct. som følge af finanslovsforslaget?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:35

Tina Nedergaard (V):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor bevillingerne til strategisk forskning reduceres med op til 25 pct. som følge af finanslovsforslaget?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:35

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Nu er jeg jo glad for, at vi, mens vi så tager en pause her og mødes i Folketingssalen, egentlig har gang i forhandlinger om, hvordan midlerne til forskningsreserven skal fordeles for det kommende år. Man kan sige, at der er der jo lejlighed at præsentere de synspunkter, man måtte have, og så håber jeg, at vi kan finde en bred aftale om det.

Men lad mig endelig slå fast, at det fald i bevillingen til Det Strategiske Forskningsråd på 25 pct., som fru Tina Nedergaard henviser til i spørgsmålet, er en bevillingsskrænt fra 2010 til 2012, altså en skrænt, som er overtaget fra VK-regeringen, som selv har skabt den. På den måde er der altså besparelser på hele forskningsområdet, som der nu skal rettes op på. Regeringen har derfor valgt at forhøje forskningsreserven med 300 mio. kr. i 2012 for at rette op på en stor del af de skrænter, der var i forskningsbevillingerne med det finanslovsforslag, som VK-regeringen efterlod. Dermed vil der altså være mulighed for, hvis vi kan blive enige om det i de påbegyndte finanslovsforhandlinger, at udmønte næsten 1 mia. kr. til forskning.

Vi har i oplægget for 2012 prioriteret at genoprette bevillingerne til universiteternes basisforskningsmidler samt bevillingerne til Det Frie Forskningsråd og innovationsordningerne. Samtidig har regeringen afsat betydelige forskningsmidler til videreførelse af satsningen på energiforskning, sådan at denne satsning ikke reduceres med 35 pct., som den ellers ville være blevet, hvis man bare havde vedtaget vores forgængers, VK's, finanslovsforslag. Dermed foreslår vi altså, at der afsættes midler til at fortsætte den samlede indsats inden for forskning og udvikling og demonstration på energiområdet på samlet 1,25 mia. kr. i 2012.

For så vidt angår den strategiske forskning, efterlod VK-regeringen en skrænt på 340 mio. kr. for 2011 til 2012. I finanslovsforslaget har regeringen foreslået, at der afsættes 180 mio. kr. til strategisk forskning inden for fremtidens energisystemer og miljøteknologi. Dermed kan vi også på det område reducere den skrænt, som VK-regeringen efterlod på Det Strategiske Forskningsråds område, med 160 mio. kr., og det synes jeg faktisk er ganske flot.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:38

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal lige stille ministeren et spørgsmål om det, som regeringen har lagt frem til forhandling. Jeg fik indkaldelsen til forhandlingen – det kvitterer jeg for – efter at spørgsmålet var stillet, men jeg synes alligevel, at det er relevant nok at få det drøftet hermed. Kan ministeren redegøre for, hvorvidt den bevilling, der lægges op til på forskningsområdet generelt, er højere eller lavere end det, der anvendtes i 2011, altså på den sidste finanslov, som VK-regeringen har haft ansvaret for, nemlig de penge, der bliver brugt helt aktuelt på forskning i 2011? Er der flere eller færre penge i 2012 end i 2011?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Nu skal man jo holde tungen lige i munden her, for der er flere bolde i luften. Når jeg taler om, at vi øger med 300 mio. kr., så er det jo i forhold til VK-regeringens finanslovsforslag, som teknisk er fremsat af den nye regering, og derfor vil der, hvis vores finanslovsforslag samlet set vedtages, være flere penge i 2012 i forhold til, hvad VK-regeringen havde planlagt. Det vil også ligge over de 1 pct. i offentlige forskningsmidler, som vi ellers har haft som fælles målsætning, nemlig samlet set omkring 1,04 pct. Og det, der var pointen, tror jeg, med den aftale, man lavede, var jo, at man ønskede at bringe forskningsbevillingerne ned på 1 pct. Man opfattede det som et slags loft.

Men det er så også rigtigt – og det er vel det, spørgeren sigter til – at der set ud over det samlede landskab, hvor der forskes mange forskellige steder, også i staten, er nogle steder, hvor man drosler ned. Men det, vi har valgt at sige og at prioritere, er, at der ikke skal skæres ned på universiteternes basisforskningsmidler, og at bl.a. Det Frie Forskningsråd skal holde sit bevillingsniveau. Det betyder, at i hvert fald den frie forskning lever på samme niveau i 2012 som i 2011, hvis vi kommer igennem med det.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:39

Kl. 16:42

Tina Nedergaard (V):

Ministeren skal have tak for at erindre mig om, hvilken procentandel man bruger af BNP på forskning med det forslag, som regeringen nu er kommet med, og det, vi så rent faktisk bruger i 2011, altså med den sidste finanslov, som V og K har haft ansvaret for. Heri bruger vi 1,07 pct. af BNP, hvorimod den nye regering lægger op til at bruge 1,04 pct. Det er bare lige for at sige det helt præcist. Altså, den tidligere regering brugte flere penge proportionalt ud af BNP, en større andel af vores velstand i det danske samfund, på forskning, end den nye regering lægger op til. Det er fair nok, vi har stor forståelse for, at man passer på pengene. Det var det, vi gik til valg på. Det er bare ikke helt det billede, vi synes tegnede sig forud for valget hos Det Radikale Venstre og de øvrige partier, som indgår i regeringen. Det er derfor, vi spørger lidt interesseret til, hvorfor noget så væsentligt for det danske samfund som strategisk forskning skal beskæres, efter de løfter, man udstak under valgkampen.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:40

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det er jo en diskussion, som man kan vælge at tage på statistikkens præmisser eller på de politiske præmisser. VK-regeringen valgte at søge tilslutning til at bringe de offentlige forskningsbevillinger ned på 1 pct. af BNP, for det er det mål, vi har haft. Udviklingen i BNP, som jo ikke har været, som man kunne have ønsket sig, har så gjort, at forskningsbevillingerne er blevet højere i en periode. Man havde altså en plan om at bringe dem ned. Det er den plan, vi nu stopper. Vi siger: Vi skal ikke ned på 1 pct. Det skal ikke være et loft, det skal være et gulv, og derfor er det, vi har fundet flere midler til lægge til det finanslovsforslag, som den afgående regering efterlod i ministerkontorerne, inden man gik i valgkamp.

I det finanslovsforslag vælger vi at opprioritere forskningen, og jeg er rigtig glad for, hvis det, at vi er kommet på den anden side af valget og man måske har fået en lidt friere rolle i Folketinget, gør, at også Venstre nu synes, at der skal mere til end det, man lagde op til i sit sidste finanslovsforslag. Det lover godt for de kommende forhandlinger.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:41

Tina Nedergaard (V):

Ministeren nævner de statistiske præmisser, og det var så vist mig, der gjorde sig skyldig i at bruge de statistiske præmisser, eller også var det ministeren selv. Så var der noget, der hed de politiske præmisser, som man kunne argumentere ud fra. Men man kunne jo også vælge de faktiske præmisser, og de faktiske præmisser er, at i 2011, altså i den finanslov, i hvis periode vi er midt i lige nu, og som er den sidste, som den forrige regering har haft ansvaret for, og som vi lavede med Dansk Folkeparti, er bevillingerne til forskning og ikke mindst til strategisk forskning betydeligt over det niveau, som den nye minister nu lægger op til vi skal forhandle omovre i Uddannelsesministeriet.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det bliver jo altså sådan lidt en speciel diskussion, når man nu tilsyneladende er på faneflugt fra det finanslovsforslag, som man gik til valg på. Jeg har jo det synspunkt, at man skal stå ved sine synspunkter, men jeg synes også, det er fair, at man skifter synspunkt, hvis det er det, man lægger op til. Derfor håber jeg bare, at den melding, der kommer fra Venstre her i dag, om, at man også synes, at forskningsbevillingerne på den forrige regerings seneste finanslovsforslag var for lave, fører til, at vi kan få en god og bred aftale om forskningsbevillingerne for næste år og måske også sammen i fællesskab i de kommende år kan finde veje til at øge forskningsbevillingerne.

Det ville jeg synes var godt, men under alle omstændigheder kan jeg sige, at det er regeringens klare ambition at stoppe bevægelsen ned mod 1 pct. og betragte det som et gulv og samtidig også sikre, at den frie forskning – den, der foregår enten fra Det Frie Forskningsråds side eller via basisforskningsmidler til universiteterne – fortsætter på samme niveau i 2012 som i 2011 og ikke udsættes for de dramatiske nedskæringer, der var planlagt af vores forgængere.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til fru Tina Nedergaard, og tak til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 26, er stillet til skatteministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 546

26) Til skatteministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Frygter ministeren, at en virksomhed som cementfabrikken Aalborg Portland vil flytte sin produktion til udlandet, såfremt regeringen gennemfører en femdobling af den såkaldte NO_x-afgift som foreslået i regeringens finanslovsforslag?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:43

Karsten Lauritzen (V):

Spørgsmålet til skatteministeren lyder: Frygter ministeren, at en virksomhed som cementfabrikken Aalborg Portland vil flytte sin produktion til udlandet, såfremt regeringen gennemfører en femdobling af den såkaldte NO_x-afgift som foreslået i regeringens finanslovsforslag?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet.

Nej, det gør jeg ikke. Så kort kunne svaret være, men lidt uddybende alligevel vil jeg sige, at regeringen har lagt op til, at bundfradraget for afgift på NO_x videreføres. Cementfabrikken Aalborg Portland er omfattet af dette bundfradrag, godkendt som statsstøtte af Europa-Kommissionen.

I 2010 medførte bundfradraget, at Aalborg Portland fik reduceret det afgiftsgrundlag, de ellers skulle have betalt fuld afgift af, med ca. 70 pct. som resultat af bundfradraget. Der er altså tale om en ret betydelig støtte. Ved en afgiftsforhøjelse på NO_x videreføres bundfra-

dragsordningen, og ved en forøgelse af afgiften øges også værdien af bundfradraget. Dette skal naturligvis godkendes af Kommissionen efter EU's regler.

Desuden forventes det, at Aalborg Portland kan opnå yderligere reduktioner i udledningen af NO_x gennem driftsmæssige tiltag og dermed reducere den samlede belastning som følge af en kommende forhøjelse af afgift på NO_x.

Opsummerende mener jeg således, at der i forbindelse med afgiftsforhøjelsen fortsat tages meget betydelig konkurrencemæssige hensyn til Aalborg Portland, og jeg frygter derfor ikke, at produktionen flyttes til udlandet. Tak.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:45

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for det svar. Aalborg Portland frygter det selv. Det har de sagt til Nordjyske Stiftstidende den 4. november 2011, det var sidste fredag. Her siger direktøren, at de er i en svær konkurrencemæssig situation – og Aalborg Portland er jo enestående i forhold til den produktion, de har. Der er kommet en lang række afgifter, og det her kunne så være det, der får bægeret til at flyde over. Jeg kan sige, at man i hvert fald i Nordjylland og hos Aalborg Portland frygter, at Aalborg Portland vil lukke. Aalborg Portland er jo en del af en større koncern, der også har betydelige aktiviteter i udlandet, og derfor vil det være relativt let.

Overskriften på artiklen er: »FINANSLOV: Femdobling af afgift risikerer at koste 300 job – og gøre Aalborgs fjernvarme dyrere«. Det ansvar, som Aalborg Portland har påtaget sig her, er faktisk ganske fornuftigt, for noget af overskudsvarmen bruges til, at der er nogle folk i Aalborg, der kan få noget billigere varme. Det forsvinder jo også, i takt med at denne virksomhed – som følge af en femdobling af afgiften – vil forsvinde ud af Danmark. Man kunne måske forstå, hvis det var en fordobling af afgiften – det vil jeg ikke engang sige, det kunne man have håbet på, men det er altså en femdobling af afgiften.

Nu siger ministeren, at man så også hæver bundfradraget. Kan ministeren så ikke svare mig på her, for det er jo kendte tal for ministeren og for ministeriet, hvad den præcise afgiftsforøgelse for Aalborg Portland er, når man nu femdobler afgiften. Hvor mange millioner er der tale om? For det er selvfølgelig relevant, om det er 200 mio. kr. ud af de 600-700 mio. kr., afgiften vil indebære, eller det er 1 eller 2 mio. kr. Hvad er beløbet? Det kunne være dejligt, hvis skatteministeren kunne fortælle det. Det lyder, som om man har set på sagen.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Konkrete skatte- og afgiftsforhold for konkrete virksomheder er normalt omfattet af tavshedspligt. Derfor vil jeg opfordre spørgeren til at sende et skriftligt spørgsmål, for så kan jeg forholde mig til den konkrete situation – inden for min normale tavshedspligt – i forhold til den konkrete virksomhed, Aalborg Portland.

Jeg vil generelt sige, at regeringen har været meget optaget af at sikre og også fremtidssikre danske arbejdspladser. Derfor har vi taget betydelige konkurrencemæssige hensyn i udformningen af afgiftsstigningen på NO_x, og det er derfor, at vi viderefører bundfradraget, som bl.a. Aalborg Portland vil nyde godt af, og bundfradragets værdi vil også øges, når afgiften øges.

Det er på den baggrund, at vi mener at have taget de hensyn i udformningen af afgiftsstigningen, som kan sikre arbejdspladserne i Nordjylland og sikre bl.a. Aalborg Portland.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:48

Karsten Lauritzen (V):

Skatteministeren giver det indtryk, at de nærmest skulle være taknemlige på Aalborg Portland, for at man pålægger dem den her afgift, som vil føre til, at deres produktion bliver mere miljøvenlig. Jeg kan hilse og sige, at sådan fungerer det altså ikke helt.

Det er sådan, at Aalborg Portland beskæftiger 300 medarbejdere. Der er her tale om et stort millionbeløb, og jeg skal da gøre ministeren den glæde at spørge ham skriftligt om, hvad det kommer til at betyde for Aalborg Portland, men jeg kan forsøge mig med lidt høkerregning. Man foreslår at forøge afgiften fra 5 til 25 kr. pr. kilo NO_x. Aalborg Portland udleder 2.000 t, og det er 40 mio. kr. Så er det selvfølgelig rigtigt, at man kan se på bundfradraget. Ministeren kunne oplyse, hvad man fordobler bundfradraget med, og så kunne vi måske regne det ud.

Men vi er vel enige om, vil jeg spørge ministeren, at der er tale om et stort millionbeløb, som kommer til at forringe Aalborg Portlands konkurrenceevne i forhold til en række andre lande, f.eks. en række andre lande i Norden, som vi er naboer til? Er det ikke korrekt?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:49

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg kan blot gentage, at netop fordi vi viderefører bundfradraget, har vi taget betydelige konkurrencemæssige hensyn, som efter vores bedste vurdering også sikrer Aalborg Portland gode muligheder for at drive forretning i Nordjylland.

Men spørgeren har jo ret i, at det er vigtigt at være opmærksom på danske arbejdspladser, nordjyske arbejdspladser, og det er netop det, regeringen har været i udformningen af NO_x-afgiften.

Baggrunden for, at vi ønsker at øge NO_x-afgiften, er, at vi gerne vil reducere udledningen af kvælstofilter og dermed mindske luftforureningen. Det er til gavn for alle danskere. Vi kan også se, når vi sammenligner os med f.eks. Sverige, at Danmarks udledning er høj, og at en øget NO_x-afgift vil kunne afhjælpe det. Men det er klart, at det er afgørende at tage hensyn til industrien, og det mener vi også at have gjort i den konkrete udformning.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:50

Karsten Lauritzen (V):

Ministeren siger, at der er taget et konkurrencemæssigt hensyn til Aalborg Portland. Det er jo mærkeligt, for Aalborg Portland er den eneste virksomhed af sin art, som det rammer så hårdt. Det her er en afgift – man kunne godt kalde det en nordjysk afgift – for den rammer en nordjysk virksomhed, som er den eneste i Danmark, der laver lige præcis det, som man laver på Aalborg Portland, og som man lige så godt kunne lave et andet sted i verden. Man tvinger jo, hvis man gennemfører den afgiftspolitik, som skatteministeren lægger op

til, virksomheder som Aalborg Portland til at flytte til udlandet. Man vil i hvert fald stoppe med at investere.

Kl. 16:52

Aalborg Portland har jo f.eks. investeret et tocifret millionbeløb i netop at reducere udledningen af NO_x for nylig. Det bliver de så nu straffet yderligere for, når man fordobler afgiften. Og jeg bliver nødt til at spørge skatteministeren: Er det ikke en mærkelig argumentation? Er det ikke et mærkeligt signal at sende? De virksomheder som f.eks. Aalborg Portland, der rent faktisk har gjort noget, investeret et tocifret millionbeløb i at nedbringe NO_x-udledningen, straffer man så ved ikke bare at fordoble, men ved at femdoble afgiften. Det kan være den dråbe, der får bægeret til at flyde over og betyder, at 300 nordjyske arbejdspladser flytter til udlandet.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Vores ønske om at hæve NO_x-afgiften har det klare sigte at mindske luftforureningen, og det mener vi er til alle danskeres og også industriens gavn. Når vi har været optaget af at tage hensyn til bl.a. Aalborg Portland, skyldes det, at vi mener, det er vigtigt at bevare og også forstærke dansk industriproduktion og også sikre Aalborg Portland gode muligheder for på en ordentlig måde at kunne reducere NO_x-udledningen, samtidig med at afgiftsforøgelsen ikke pålægger virksomheden for store belastninger og dermed svækker Aalborg Portland konkurrencemæssigt. Og det er derfor, det har været regeringen magtpåliggende at tage de betydelige konkurrencemæssige hensyn ved bl.a. at videreføre bundfradraget, hvis værdi jo forøges i takt med afgiftsstigningen.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren og ligeledes stillet af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:52

Spm. nr. S 551

27) Til skatteministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig med finansministeren, der, jf. sine udtalelser til Nordjyske den 4. november 2011, vil »se på Aalborg Portlands bundfradrag« for på den måde at kompensere cementfabrikken for den af regeringen foreslåede femdobling af den såkaldte NO_x-afgift?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen, som bedes stille spørgsmål.

Kl. 16:52

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig med finansministeren, der, jf. sine udtalelser til Nordjyske den 4. november 2011, og det var i fredags, vil »se på Aalborg Portlands bundfradrag« for på den måde at kompensere cementfabrikken for den af regeringen foreslåede femdobling af den såkaldte NO_x-afgift?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som jeg for meget kort tid siden har redegjort for i mit svar på spørgsmål 546, er der lagt op til, at bundfradraget for afgift på NO_x videreføres. Jeg har også redegjort for, at Aalborg Portland tildeles et betydeligt bundfradrag. Alt dette synes jeg ligger meget fint i forlængelse af finansministerens udtalelser til Nordjyske den 4. november 2011 om, at den ekstra afgift på NO_x næppe vil tvinge Aalborg Portland til at flytte eller nedlægge sin produktion, og derudover henviser jeg naturligvis til det svar, jeg lige har afgivet. Men i forhold til det konkrete spørgsmål, som spørgeren stiller, er svaret: Ja, jeg er enig med finansministeren.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:53

Karsten Lauritzen (V):

Nu kan jeg forstå, at der har været en dialog mellem skatteministeren og finansministeren, og det er jo dejligt, at to så fornemme ministerier taler sammen. Man har fundet frem til noget, der ikke er en tilfredsstillende løsning, men som dog vil øge det her bundfradrag. Hvad er det procentvise bundfradrag? Kan skatteministeren ikke uddybe det lidt? Hvad er det, man har lavet, fra finansloven blev præsenteret, og indtil finansministeren udtaler sig? Det ser ikke ud, som om der ligger noget fast om det i det, som finansministeren udtaler sig om i Nordjyske, for der vil man se på det. Hvad er det så præcist, man er nået frem til i den der proces med, at finansministeren og skatteministeren har set på noget sammen? Det ville være rart, at skatteministeren uddybede det.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Den konkrete udformning af NO_x-afgiften og også forholdet vedrørende bundfradrag og lignende vil naturligvis fremgå af det konkrete lovforslag. Men det har hele tiden været magtpåliggende for regeringen, at man i forbindelse med en forhøjelse af NO_x-afgiften tog nogle betydelige konkurrencemæssige hensyn i forhold til f.eks. Aalborg Portland; det har sådan set været en rød tråd i regeringens arbejde med præcis det her forslag.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:54

Karsten Lauritzen (V):

Nu taler skatteministeren igen om det, som man talte om under besvarelsen af det tidligere spørgsmål, altså Danmarks og danske virksomheders konkurrenceevne. Hvis det nu viser sig, at det her er en afgift, som bliver meget konkurrenceforvridende i forhold til en række nordiske lande eller f.eks. Tyskland, som Danmark konkurrencemæssigt er i konflikt med, kan det så få skatteministeren og finansministeren, som jo ofte taler sammen, til at genoverveje den afgift, der ligger? For det ville sætte tingene i et specielt lys, hvis Danmark nu var det eneste land, som har en NO_x-afgift, eller som i hvert fald har en lige så høj NO_x-afgift som en række andre lande.

Det er jo helt åbenlyst, at vi skal konkurrere med Norge, Sverige, Tyskland og en række andre lande, og hvis ministeren mener det,

han siger om konkurrenceevne, så må ministeren vel også principielt være modstander af konkurrenceforvridende afgifter, selv om man drysser lidt krymmel over dem i form af et bundfradrag, der så mindsker det afgiftsslag, som Aalborg Portland og de nordjyske arbejdspladser, der ligger i Aalborg, får fra skatteministeren og regeringen.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:55

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Naturligvis mener jeg, hvad jeg siger. Det, jeg meget klart tilkendegiver over for Folketinget i dag, er, at det har været regeringen magtpåliggende at tage betydelige konkurrencemæssige hensyn i udformningen af den konkrete forhøjelse af NO_x-afgiften.

Baggrunden for, at vi ønsker at hæve NO_x-afgiften, er, at vi ønsker at mindske luftforureningen. Det vil gavne både miljøet og sundheden. Og hvis man f.eks. sammenligner den danske NO_x-afgift med den svenske, vil man se, at regeringens forslag vil være inden for rammen af det, man kan kalde nogenlunde ligelige forhold; på den konto har Danmark været lidt bagud indtil nu. Og med det synes jeg sådan set også jeg har svaret på spørgsmålet. For os har det været vigtigt i forbindelse med den konkrete udformning af og overvejelse vedrørende forslaget at sikre, at der blev taget hensyn til de danske virksomheder, som kunne risikere at blive meget belastet af forslaget.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:56

Karsten Lauritzen (V):

Det vil sige, at det, skatteministeren siger, er, at man har kigget på, hvad de gør i en række andre lande, og indstillet afgiften efter det. For det ville jo være lidt mærkeligt, hvis det nu viser sig, at de i nogle af de nordiske lande har lagt afgiften på et lavt niveau, mens de i andre måske slet ikke har den, og at Danmark så kommer med en enormt høj NO_x-afgift. Det ville jo være en enorm skævvridning. Men jeg kan forstå på skatteministeren, at det har man taget hensyn til. Så det bliver ikke tilfældet, og det vil jeg godt kvittere for.

Men jeg vil da glæde mig til efterfølgende at spørge skatteministeren skriftligt og få en redegørelse for, hvordan vilkårene er i en række andre lande. For det handler om at sikre, at danske virksomheder, særlig de nordjyske, ikke udsættes for uforholdsmæssige konkurrenceparametre, der forringer konkurrenceforholdene sådan, at de bliver nødt til at lukke, som er det, Aalborg Portland jo lægger op til at de bliver nødt til.

Jeg bliver også nødt til lige at høre skatteministeren, om skatteministeren har taget hensyn til alle de andre afgifter, som Aalborg Portland betaler. NO_x-afgiften er jo ikke den eneste afgift, som regeringen forøger, og som rammer Aalborg Portland.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen har i sin generelle politik og i sin øvrige økonomiske politik, både angående skatter og afgifter, været optaget af vækst, beskæftigelse og af at sikre gode vilkår for dansk erhvervsliv. Så svaret på spørgsmålet er ja.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til hr. Karsten Lauritzen.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til skatteministeren af fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 550

28) Til skatteministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at den tidligere formand for Dansk Ungdoms Fællesråd, Martin Justesen, ifølge en artikel i B.T. den 26. oktober 2011 i 2009 modtog kritik fra Rigsrevisionen for at have aflønnet medarbejdere med gavekort for ekstraarbejde, og mener ministeren, at denne omgæelse af skattereglerne er forenelig med jobbet som særlig rådgiver for skatteministeren?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:58

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at den tidligere formand for Dansk Ungdoms Fællesråd, Martin Justesen, ifølge en artikel i B.T. den 26. oktober 2011 i 2009 modtog kritik fra Rigsrevisionen for at have aflønnet medarbejdere med gavekort for ekstraarbejde, og mener ministeren, at denne omgæelse af skattereglerne er forenelig med jobbet som særlig rådgiver for skatteministeren?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:59

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg har også tidligere over for Folketinget svaret på spørgsmål i denne forbindelse, så jeg kan svare ganske kort, og det er, at jeg har noteret mig, at Dansk Ungdoms Fællesråd har fulgt alle Rigsrevisionens anbefalinger, og derfor betragter jeg sagen som afsluttet. Derudover vil jeg naturligvis gerne tilføje, at jeg har fuld tillid til min særlige rådgiver.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:59

Karina Adsbøl (DF):

Mener ministeren, at den af DUF anvendte fremgangsmåde med aflønning med gaver er acceptabel, og at den er forsvarlig over for skatteyderne?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:59

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg ønsker ikke at gå yderligere ind i den sag, fordi jeg betragter den som afsluttet. Jeg har noteret mig, at alle Rigsrevisionens anbefalinger blev taget til efterretning af Dansk Ungdoms Fællesråd, og at Martin Justesen er fratrådt hvervet som formand for DUF, og jeg har fortsat fuld tillid til min særlige rådgiver.

Kl. 17:00

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:00

Karina Adsbøl (DF):

Hvad mener ministeren om den signalværdi i offentligheden, der ligger i at have ansat en særlig rådgiver, der har set stort på reglerne, og mener ministeren ikke, at han samtykker i denne handling ved at have en rådgiver, der har set stort på disse regler?

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:00

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Min særlige rådgiver er fratrådt som formand for Dansk Ungdoms Fællesråd, og jeg har noteret mig, at Dansk Ungdoms Fællesråd fulgte alle anbefalinger fra Rigsrevisionen. Og jeg betragter sådan set sagen som afsluttet og har fortsat fuld tillid til min særlige rådgiver.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:00

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål om, hvad ministeren mener om den signalværdi, det sender ud til offentligheden at have en særlig rådgiver, der har set stort på reglerne. Hvilke faglige kompetencer har ministerens særlige rådgiver, når rådgiveren kan se stort på reglerne?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg deler ikke de præmisser, som spørgeren lægger til grund, og derfor kan jeg blot gentage, at jeg har noteret mig, at Dansk Ungdoms Fællesråd har fulgt alle Rigsrevisionens anbefalinger, og at Martin Justesen er fratrådt som formand for Dansk Ungdoms Fællesråd, og jeg har fuld tillid til min særlige rådgiver.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Karina Adsbøl.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, men af hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:01

Spm. nr. S 563

29) Til skatteministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvordan forholder ministeren sig til, at en afskaffelse af fradraget for sundhedsforsikringer vil øge skattebelastningen for en almindelig lønmodtager, der har sundhedsforsikring som en del af sin løn?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Joachim B. Olsen bedes stille spørgsmålet.

Joachim B. Olsen (LA):
Tusind tak.

Hvordan forholder ministeren sig til, at en afskaffelse af fradraget for sundhedsforsikringer vil øge skattebelastningen for en almindelig lønmodtager, der har sundhedsforsikring som en del af sin løn?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 17:01

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet.

Jeg vil starte med at slå fast, at regeringen ikke afskaffer arbejdsgivernes fradrag for udgifter til sundhedsforsikring til deres medarbejdere. Derimod vil regeringen afskaffe skattefriheden for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer og sundhedsbehandlinger m.v. Fremover vil lønmodtagere blive beskattet af præmien på sundhedsforsikringer, som arbejdsgiveren betaler, og vi vil også afskaffe fradragsretten for de selvstændigt erhvervsdrivendes udgifter til egne og ægtefælles sundhedsforsikringer.

Det er i øvrigt ikke en helt ny tanke at afskaffe skattefriheden for sundhedsforsikringer. Det blev også foreslået af Skattekommissionen, der blev nedsat under den tidligere regering. Skattekommissionen påpegede, at væksten i bl.a. sundhedsforsikringer medfører mindre gennemsigthed i skattesystemet og uensartede vilkår på tværs af erhverv og for forskellige uddannelsesgrupper.

Regeringen vil med afskaffelsen af skattefriheden sikre, at der igen er fri og lige adgang til sundhed, og det er da også meget naturligt, at sundhedsforsikringen beskattes som løn, når den gives som en del af lønnen, som spørgeren selv siger. Principielt mener regeringen, at al løn bør beskattes ens, og det relativt store provenutab, der er forbundet med skattefriheden for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, kan efter regeringens opfattelse anvendes meget bedre på en række andre områder.

I den aktuelle økonomiske situation, hvor der er brug for benhård prioritering af anvendelsen af de offentlige midler, finder jeg det derfor yderst fornuftigt at fjerne den skatteudgift, der er forbundet med at yde et offentligt tilskud gennem forsikringsordninger til ikke-specificerede sundhedsydelser. I stedet kan provenuet anvendes på målrettede initiativer, og det er præcis det, som fremgår af regeringens oplæg til finanslov.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:03

Joachim B. Olsen (LA):

Det synes jeg da var et klart svar, for ministeren siger jo her og vedkender sig, at det her er en skat på lønmodtagerne, fordi hvis man i dag har en sundhedsforsikring, betalt af sin arbejdsgiver, får man et fradrag for den. Det mister man nu, og derfor er det jo reelt en skat på arbejde. Det vil sige, at den LO-arbejder, som i dag har en forsikring betalt af sin arbejdsgiver, nu står til at få en skattestigning, når det her fradrag afskaffes. Det er jo det, der er virkeligheden. Det er sådan set bare det, jeg vil have svar på, nemlig at det her er en øgning af skatten på arbejde for f.eks. den helt almindelige LO-arbejder, som har en sundhedsforsikring.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 17:04

Kl. 17:07

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er korrekt, at det, der vil gælde fremover, hvis regeringen får flertal for sit forslag, vil være, at en sundhedsforsikring, som er givet af en arbejdsgiver som en del af lønnen, fremover også bliver beskattet som en del af lønnen. Det synes regeringen er fornuftigt, fordi vi faktisk ønsker at træffe nødvendige og også svære prioriteringer for dansk økonomi i en tid, hvor der er brug for krone for krone at finansiere nye, vigtige initiativer, f.eks. forbedring af det fælles sundhedsvæsen.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:05

Joachim B. Olsen (LA):

Men så er det slået fast, at her sætter man så skatten på arbejde op for den almindelige lønmodtager, som nu mister sit fradrag. Befriende ærlig snak, det kan jeg lide. Men det er jo også sådan, at regeringen har et ønske om at øge arbejdsudbuddet. Er det ikke sådan almindelig kendt, at når man sætter skatten på arbejde op, mindsker man arbejdsudbuddet? Hvordan hænger det sammen med regeringens målsætning om at øge arbejdsudbuddet, at man nu, som ministeren vedkender sig, hæver skatten på arbejde ved at fjerne det her fradrag? Er det ikke korrekt, at det her initiativ også vil mindske arbejdsudbuddet?

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 17:05

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der foreligger ikke oplysninger, der gør det muligt at skønne over de eventuelle afledte virkninger på de offentlige sundhedsudgifter og dermed i øvrigt heller ikke over øvrige afledte effekter i den forstand. I et vist omfang vil ophævelsen af skattefritagelsen formentlig medføre et fald i tegnede sundhedsforsikringer, og dermed kan der opstå en afledt effekt på det offentlige sundhedsvæsen, men det har ikke været muligt at kvantificere denne effekt nærmere. Hvad angår arbejdsudbudseffekten, som hr. Joachim B. Olsen henviser til, er der taget højde for det i provenuberegningerne, så vidt det er muligt på baggrund af regeringens regnemetoder.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:06

Joachim B. Olsen (LA):

Har man så også taget højde for, at når man nu fjerner den her sundhedsforsikring, må man formode, at det vil give flere udgifter i forhold til øgede udgifter til sygedagpenge? Det er jo sådan i dag, at de mennesker, som er begunstiget med en sundhedsforsikring, hovedsagelig er folk, som er i arbejde. Kommer de ud for et uheld, hvor de får brug for at komme på sygehuset, kommer de hurtigt på sygehuset, fordi de har en sundhedsforsikring. Nogle siger, at de springer over køen, fair nok, men det betyder så også, at køen bliver mindre, og at de, som ikke har en sundhedsforsikring, også bliver behandlet hurtigere. Men i forhold til det her med at øge arbejdsudbuddet vil det her da mindske arbejdsudbuddet, fordi man må formode, at køerne til behandling så vil blive længere, fordi trykket på det offentlige sundhedsvæsen vil blive større.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:07

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Netop det spørgsmål forsøgte jeg også at besvare i mit foregående indlæg, nemlig at der ikke er deciderede oplysninger, som kan pege på afledte virkninger på de offentlige sundhedsudgifter. Men lad mig slå fast, at spørgeren jo har ret i, at regeringen ønsker at beskutte sundhedsforsikringer, der er en del af lønnen, på linje med al anden løn. Det synes vi er ret og rimeligt i en tid, hvor der skal prioriteres, og den prioritering står regeringen ved. Vi synes, at det er mere fornuftigt at anvende provenuet fra skattefritagelsen, som vi ønsker ophævet, til f.eks. bedre offentligt sundhedsvæsen. Det er en prioritering, og vi mener, at det er den rigtige.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til hr. Joachim B. Olsen, og tak til skatteministeren, for det næste spørgsmål, netop til skatteministeren, det, der hedder nr. S 565, er efter anmodning fra spørgeren, hr. Dennis Flydtkjær, overgået til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 31, er stilet til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:08

Spm. nr. S 565

30) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvordan ser ministeren på det forhold, at professor Bent Greve mener, at ministeren risikerer at overtræde lovgivningen ved at offentliggøre navne på selskaber, der ikke betaler skat, men som i øvrigt overholder lovgivningen?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:08

Spm. nr. S 363

31) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at Lyngby-Taarbæk Kommune i konsekvens af regeringens planer om at indføre en betalingsring omkring København har besluttet sig for at indføre timebetaling på parkeringspladserne ved kommunens S-togs-station, og er ministeren enig i, at dette vil udgøre endnu en væsentlig fordyrelse for bilejerne og forringe mobiliteten i arbejdsstyrken?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:08

Kim Christiansen (DF):

Tak. Hvordan forholder ministeren sig til, at Lyngby-Taarbæk Kommune i konsekvens af regeringens planer om at indføre en betalingsring omkring København har besluttet sig for at indføre timebetaling på parkeringspladserne ved kommunens S-togs-station, og er ministeren enig i, at dette vil udgøre endnu en væsentlig fordyrelse for bilejerne og forringe mobiliteten i arbejdsstyrken?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:09

Kl. 17:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er ikke bekendt med, at Lyngby-Taarbæk Kommune har besluttet sig for at indføre timebetaling på parkeringspladserne ved kommunens S-togs-station, sådan som spørgeren oplyser.

Det er regeringens holdning, at den kollektive trafik skal gøres mere attraktiv for bilisterne. Regeringen lægger derfor vægt på, at der skal bygges flere parkeringspladser ved stationerne. Det gælder naturligvis også, når betalingsringen etableres – man kunne måske oven i købet tilføje, at det gælder ikke mindst, når den etableres.

Med oplægget til finanslov for 2012 foreslår regeringen, at der som led i etableringen af en betalingsring skal etableres parkeringspladser ved stationer og lignende steder. Regeringen vil dermed sikre, at der bygges flere parkeringspladser, så pendlere får en reel mulighed for at komme af med deres bil og tage tog eller bus ind til København.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:10

Kim Christiansen (DF):

Det er jo borgmesteren i Lyngby-Taarbæk Kommune, Søren P. Rasmussen, der har været ude at sige, at man frygter, at der vil komme en ophobning af biler der, hvor S-togs-stationerne støder op til betalingsringen. Derfor vil man selvfølgelig indføre forhøjede parkeringsafgifter for på den måde måske at adfærdsregulere en lille smule. Men det løser bare ikke det problem, at bilerne, hvis der kommer en betalingsring, skal have et sted at holde, så det er et ganske sandt udsagn fra den pågældende borgmester.

Jeg fik ikke rigtig noget svar på, hvordan ministeren ser på, at kommunerne måske bruger den her lejlighed til yderligere at beskatte bilejerne gennem parkeringsafgifter. Det kan jo blive så dyrt at parkere, at man vælger at sige, at det er billigere at betale for at køre ind i byen, og så har regeringen slet ikke opnået noget ved at lave den her betalingsring ud over at hælde nogle milliarder kroner ud i ingenting.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er det, så vidt jeg har forstået i min research på det her område, en anden ministers ansvarsområde. Men jeg tror faktisk, at den tidligere regering via indenrigsministeren har lavet en lovgivning, som betyder, at der er en grænse for, hvor meget kommunerne kan opkræve i parkeringsafgifter, uden at de skal betale pengene tilbage til staten. Det lyder i øvrigt som en rimelig fornuftig lovgivning. Så i sig selv har den tidligere regering været med til at dæmme op for det.

Som jeg sagde i mit første svar til hr. Kim Christiansen, er det netop regeringens agt at bygge flere parkeringspladser, for der er jo en eller anden logik i, når vi gerne vil have, at folk tager den kollektive trafik til København, og når vi giver bedre mulighed for, at den kollektive trafik kan udbygges, at de mennesker, der skal af med deres bil, selvfølgelig også skal kunne komme af med den på en forholdsvis nem måde.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Nu vil jeg meget nødig tages til indtægt for, hvad den tidligere regering har besluttet. Dansk Folkeparti var jo som bekendt ikke en del af den tidligere regering, men vi bakkede da op om den langt hen ad vejen. Det er muligt, der er et loft over det her, men hvad angår parkeringsafgifterne i Københavnsområdet i dag, vil jeg sige, at hvis man skal holde der i f.eks. 10 timer – man skal beregne lidt transporttid til sit arbejde og lidt tilbage igen, så det bliver nemt 10 timer, man skal parkere – vil det jo allerede i dag væsentlig overstige, hvad det koster at køre ind i betalingsringen.

Mit spørgsmål er så bare, om det vil få den ønskede effekt. Regeringen regner altså med et provenu på 2 mia. kr. – 4 gange så meget som i Stockholm – og det skal der jo altså lidt til alligevel.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:12

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at det, jeg prøver på at oplyse om, er, at der, som jeg har forstået det, men det er som sagt en anden ministers ressort, er lavet et loft over, hvor meget kommunerne kan indkræve i parkeringsafgift for ikke at kunne gøre det til en – populært sagt – pengemaskine, og det synes jeg sådan set er ganske fornuftigt. Så det var et forsøg på at svare på spørgsmålet, nemlig om man kunne tænke sig, at kommunerne her bare lavede en pengemaskine. Sådan forstod jeg i hvert fald det indledende spørgsmål. Og der var det, mit svar var: Nej, for der er af den tidligere regering indført en lov, der sætter loft over, hvor meget kommunerne kan lade parkeringsafgifterne stige. Samtidig tilkendegav jeg så også, at vi vil benytte muligheden for at bygge flere parkeringspladser, for jeg er enig i den problemstilling, som spørgeren rejser, nemlig at hvis man gerne vil bruge den kollektive trafik, så skal man også kunne komme af med sin bil.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:13

Kim Christiansen (DF):

Lad så det med parkeringsafgifterne ligge, for hvad det loft er, kan vi jo i hvert fald få undersøgt. Jeg ved bare, at det i dag koster langt over 100 kr., hvis man skal parkere i dagtimerne i 8-10 timer i København. Jeg vil godt vende tilbage til det med parkeringspladserne. I regeringens udspil til finanslov har man i 2013 regnet med 800 mio. kr., dels til etablering af en betalingsring, dels til parkeringspladser, dels til investering i nyt materiel til den kollektive trafik. Andre har tidligere sagt, det måske vil kræve investeringer i størrelsesordenen 2 mia. kr. til nyt materiel. Etablering af betalingsringen i Stockholm beløb sig til 1,4 mia. kr. Her vil man altså bygge parkeringspladser, betalingsring og investere i ny infrastruktur for 800 mio. kr. Lad mig lige som en serviceoplysning nævne, at der i transportaftalen fra januar 2009 blev afsat 1 mia. kr., som DSB kunne etablere parkeringspladser for rundtomkring på deres stationer på Sjælland, og det er man altså ikke nået ret langt med endnu. Så det virker ikke realistisk, at alt det her kan gøres for 800 mio. kr.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:14

Kl. 17:16

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må så sige, at det sådan set viser, hvor alvorligt regeringen tager det her, nemlig når vi allerede nu disponerer i forhold til at øge kapaciteten i den kollektive trafik, øge antallet af parkeringspladser. Det her er jo en proces, som kommer til at løbe over mange år. Vi har aldrig nogen sinde givet udtryk for, at hele den nye infrastruktur i og omkring København og for den sags skyld også Sjælland fra dag et er på plads. Det er en langsigtet strategi, som gerne skulle ende med, at vi får færre biler ind i København og bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 365

32) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren svare på, om regeringen har planer om at indføre betalingsring eller lignende såkaldte trængselsafgifter i andre danske byer end København, hvilket i en række byer, bl.a. Aarhus, Aalborg og Odense, har været et debateme både før og efter valget den 15. september 2011?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:15

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren svare på, om regeringen har planer om at indføre betalingsring eller lignende såkaldte trængselsafgifter i andre danske byer end København, hvilket i en række byer, bl.a. Aarhus, Aalborg og Odense, har været et debateme både før og efter valget den 15. september 2011?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke har nogen planer om at indføre trængselsafgifter andre steder i Danmark end i hovedstadsområdet.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:15

Kim Christiansen (DF):

Nu har vi jo set rigtig mange løftebrud, i forhold til hvad der blev lovet i valgkampen. Der skal ikke komme nogen kritik fra Dansk Folkeparti lige på det her område, hvis der skulle ligge et løftebrud her, fordi fru Anne Bastrup, som jo er trafikordfører og regeringspartner, i valgkampen udtalte – og oven i købet havde det stående på sin hjemmeside – at man selvfølgelig også skulle have en betalingsring i Aarhus. Men der kan jeg så forstå nu at man har ændret opfattelse. Er det sådan, at fru Anne Bastrup er blevet banket på plads, hvad det her angår?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:16

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Regeringen er imod vold, så vi går ikke og banker nogen, men jeg har tilkendegivet over for hr. Kim Christiansen, hvad regeringens politik er, og regeringens politik er meget klar: Vi ønsker en betalingsring i og omkring hovedstaden.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:16

Kim Christiansen (DF):

Det her kan vi jo så gøre ganske kort, for det eneste, jeg egentlig bare afslutningsvis godt kunne tænke mig, var selvfølgelig en håndfast garanti fra transportministeren på, at der ikke bliver etableret betalingsring andre steder end i København i denne regerings levetid. Det kan man forhåbentlig heller ikke nå.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Regeringsgrundlaget for den her regering er offentligt tilgængelig, og der står der, at der ønskes og etableres en betalingsring omkring hovedstaden.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Jeg skal så sige tak til transportministeren, og tak til hr. Kim Christiansen.

Det næste spørgsmål, nr. 33, til ministeren for by, bolig og landdistrikter er stillet af hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 17:17

Spm. nr. S 526

33) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hvorledes vil ministeren sikre, at borgerne i de sydfynske vandkantskommuner kan modtage hurtig og kvalificeret behandling i tilfælde af akut opståede lidelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:17

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tillykke med embedet.

Hvorledes vil ministeren sikre, at borgerne i de sydfynske vandkantskommuner kan modtage hurtig og kvalificeret behandling i tilfælde af akut opståede lidelser?

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:17

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu fornægter hr. Jakob Ellemann-Jensens fortid og hans fars fortid som lystfisker sig jo ikke, når han kalder dem vandkantskommuner, men det skal ikke forhindre mig i at svare på det stillede spørgsmål.

Alle borgere i Danmark skal have adgang til fornøden sundhedsbehandling, uanset hvor de bor. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ud over afstanden til det nærmeste sygehus med fuldt udbygget akutmodtagelse afhænger sikkerheden og trygheden af en lang række andre tiltag. Jeg kan nævne ambulancebetjening, lægebiler, helikopterordning, lokale akutklinikker osv.

Hvordan man nærmere konkret sikrer, at borgerne kan få akut sundhedsbehandling, er en afgørelse, som regionerne træffer, og det gør de efter faglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen. Og i øvrigt hører området som bekendt under Sundhedsministeriet, og det ved hr. Jakob Ellemann-Jensen godt.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 17:18

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er ganske klar over, at det hører under Sundhedsministeriet. Jeg er også klar over, at beslutningen ligger hos Region Syddanmark, men det forhindrede jo ikke ministeren i at have en rimelig kraftig mening om det, som altså var tilstrækkelig stærk til, at ministeren garanterede bevarelsen af akutmodtagelsen i Svendborg, såfremt Socialdemokraterne fik overladt regeringsmagten af folket, hvilket blev tilfældet.

Så vidt jeg husker fra den fynske valgkamp, var det ministerens indstilling på daværende tidspunkt, at en akutmodtagelse placeret i Svendborg ikke alene var den bedste, men nærmest den eneste forsvarlige løsning.

Skal jeg så forstå ministerens svar således, at ministeren ikke længere mener, at en akutmodtagelse, som er placeret i Svendborg, vil være den bedste løsning for de berørte patienter?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:19

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg bliver helt rørt over hr. Jakob Ellemann-Jensens omsorg for akutfunktionen i Svendborg, men vil dog gøre opmærksom på, at den tidligere regering med Venstre i spidsen jo nægtede Region Syddanmark at få to akutfunktioner. Derfor stikker det vist ikke så dybt, som det fremgår af spørgsmålet her.

Men jeg vil sige, at det er vigtigt, at borgerne kan få den nødvendige sundhedsbehandling. Det ligger den her regering meget på sinde. Men det er som sagt op til regionerne efter rådgivning fra Sundhedsstyrelsen, og de sundhedspolitiske retningslinjer henhører under Sundhedsministeriet.

Som jeg har sagt før, er der jo en igangværende proces mellem regionerne og sundhedsministeren. Hr. Jakob Ellemann-Jensen er bekendt med, at der skal være et møde mellem embedsmændene fra Region Syddanmark og fra Sundhedsministeriet. Og spørgsmålet om sundhedsbehandling vedrører således – og ikke overraskende – sundhedsministerens område.

Som spørgeren godt er klar over, ville sundhedsministeren også gerne have svaret på de her spørgsmål, men det ønskede spørgeren ikke. Så jeg synes, det meget godt viser, hvor dybt spørgerens bekymring stikker for de borgere, det i virkeligheden handler om. Og

som jeg nævnte i min indledning til svaret, har Venstre jo i virkeligheden hele tiden været imod to akutfunktioner, på trods af at det er en Venstremand, der er leder af Region Syddanmark.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 17:20

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan bekræfte for ministeren, at Venstre har været imod en bevarelse af akutfunktionen, og det har vi sagt hele vejen igennem. Vi har sagt, hvad vi mente, og det har vi sagt åbent og ærligt.

Er ministeren blevet forelagt nye oplysninger i den her sag, som har ændret ministerens holdning, eller er der tale om, at ministeren i løbet af valgkampen har lovet noget for at opnå en regeringsmagt, som har vist sig ikke rigtigt at kunne holde vand?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:21

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kender hr. Jakob Ellemann-Jensen mig jo ganske godt og ved, at jeg er en politiker, der siger, hvad jeg mener, og det tror jeg egentlig godt vælgerne kan lide. Min holdning har hele tiden været, at det var bedst med to akutfunktioner, men også at man skulle følge regionerne. Og i modsætning til den tidligere regering er det jo faktisk sådan, at man i det brev, som regeringen og sundhedsministeren har sendt til Region Syddanmark, åbner op for to akutfunktioner. Derefter er det jo efter rådgivning fra Sundhedsstyrelsen, og så må man tage den diskussion, som er i gang.

Men som jeg har sagt flere gange, vedrører den her diskussion jo sundhedsministeren og Region Syddanmark. Der er en politisk proces i gang imellem de to myndigheder.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 17:21

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil lige vende tilbage til bekymringen fra før. Min bekymring for de sydfynske patienter er absolut ægte. Jeg mener bare ikke, at akutfunktionen er den rigtigste løsning. Det er et synspunkt, jeg deler med den ledende overlæge på akutmodtagelsen på Svendborg Sygehus, der må antages at vide, hvad han taler om.

Jeg citerer nu ordret fra det af ministeren underskrevne løfte på ministerens daværende brevpapir som gruppeformand for landets næststørste parti:

»Jeg afgiver hermed løfte til, at akutfunktionen på Svendborg Sygehus skal bevares, hvis Socialdemokratiet kommer til magten ved næste valg.«

Vil ministeren bekræfte følgende: 1) at der er tale om et løfte, 2) at akutfunktion på Svendborg Sygehus ikke bevares?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:22

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er jo meget rørt over hr. Jakob Ellemann-Jensens bekymring for akutfunktionen, men den stikker jo ikke så dybt, som jeg har redegjort for. Det andet er, at den her regering i modsætning til den tidli-

gere regering jo har åbnet op for, at der kan blive to akutfunktioner på Fyn. Det er en politisk proces, der nu er i gang mellem Sundhedsministeriet og Region Syddanmark. Så der er vi nået et skridt videre, end vi gjorde med den tidligere regering, der bare hældte den beslutning, som Region Syddanmark havde truffet, fuldstændig ned ad brættet ved hjælp af nogle eksperter. Men det var jo hr. Jakob Ellemann-Jensens partifæller, der styrede eksperterne.

Så lad mig sige, at jeg synes, det her er en lille smule polemisk, for hr. Jakob Ellemann-Jensen ved godt, at der er åbnet op for en politisk proces, der nu kører imellem sundhedsministeren og Region Syddanmark.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og det er fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:23

Spm. nr. S 557

34) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er baggrunden for, at ministeren efter folketingsvalget har skiftet holdning til finansieringen af renoveringer i den almene sektor, jf. Socialdemokraternes tidligere boligordfører Thomas Jensen, der i sin ordførertale til L 60 i folketingsåret 2010-11 sagde, at »Derfor har Socialdemokraterne sammen med SF i finanslovsforslaget og også i vores skatteudspil afsat en statslig milliard kroner til renovering af boliger i ghettoområder. Men den chance, at bruge statslige midler, forspilder regeringen desværre. Det er fortsat 20 pct. af den danske befolkning, nemlig dem, der bor i de almene boliger, som skal betale 100 pct. af renoveringsopgaverne«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:23

Louise Schack Elholm (V):

Jeg har ellers hørt, at man også må motivere sit spørgsmål.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det er kun en oplæsning i den her fase.

Kl. 17:23

Louise Schack Elholm (V):

O.k. Hvad er baggrunden for, at ministeren efter folketingsvalget har skiftet holdning til finansieringen af renoveringer i den almene sektor, jf. Socialdemokraternes tidligere boligordfører, hr. Thomas Jensen, der i sin ordførertale til L 60 i folketingsåret 2010-11 sagde, at »Derfor har Socialdemokraterne sammen med SF i finanslovsforslaget og også i vores skatteudspil afsat en statslig milliard kroner til renovering af boliger i ghettoområder. Men den chance, at bruge statslige midler, forspilder regeringen desværre. Det er fortsat 20 pct. af den danske befolkning, nemlig dem, der bor i de almene boliger, som skal betale 100 pct. af renoveringsopgaverne«?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg medgiver, at det var et langt spørgsmål. Jeg skal prøve at se, om jeg kan give et lige så langt svar til fru Louise Schack Elholm.

Jeg kan sige, at jeg på ingen måde har skiftet holdning til renoveringen af den almene boligsektor. Jeg er fortsat af den opfattelse, at der er et stort behov for at give dele af sektoren et stort løft. Fru Louise Schack Elholms tidligere regering godtgjorde jo, at der er et kæmpe renoveringsbehov på et sted mellem 60 og 120 mia. kr., så den bliver attraktiv også for de boligsøgende og vi modvirker en opdæmpning af boligmarkedet. Jeg er også af den opfattelse, at det skal gå hurtigt. Derfor foreslår vi bl.a. at fremrykke renoveringsinvesteringer, som støttes af Landsbyggefonden. Det vil betyde, at den meget lange venteliste, som er opbygget i fonden i de senere år, allerede vil kunne afvikles i år. Jeg havde gerne set, at det også fra samfundets side havde været muligt at afsætte midler hertil. Det har rigtignok været Socialdemokraternes ønske. Men samtidig må jeg sige, at vi nu står i en meget vanskelig økonomisk situation – ja, fru Louise Schack Elholm ved jo, at efter et kasseeftersyn er underskuddet ikke mere 85 mia. kr., men 96 mia. kr. Det er noget af et håndværkertilbud, kan man sige i boligjargon, vi overtager efter VKO her.

Det er et underskud på statsbudgettet, som er gigantisk, og det kan ikke lade sig gøre at fortsætte med det. Derfor gør det det bydende nødvendigt med en skarp prioritering af udgifterne, sådan som det er sket i regeringens oplæg til finanslov 2012, »Ansvar og handling«, og derfor er der i denne omgang afsat statslige midler til renovering af den almene sektor.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:25

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jamen der er jo blevet plads til andre ting på finansloven, så det er jo et spørgsmål om prioritering. Regeringen har simpelt hen bare ikke prioriteret at sætte statslige penge af til renovering af den almene sektor, så hvorfor indrømmer ministeren ikke bare, at det ikke er en prioritering fra regeringens side?

Kl. 17:26

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:26

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at det er rigtigt, at der er en benhård prioritering her. Vi sætter fuldstændig målrettet ind med at skabe vækst og beskæftigelse i modsætning til den tidligere regering, der lod arbejdsløsheden eksplodere. Vi mistede 180.000 job i den private sektor, og man ville ikke sætte ind med en kickstart. Der tager den her regering fat om problemstillingerne. Jeg håber, at Venstre vil være med til fremrykning af investeringer i den almene sektor. I en tid, hvor beskæftigelsen falder og arbejdsløsheden stiger så voldsomt – vismændene sagde, at den ville stige meget voldsommere end Finansministeriets prognoser – håber jeg virkelig ikke, at Venstre vil blokere for det her.

Så vil jeg sige, at jeg synes, at det er både rigtigt og godt, at Landsbyggefonden går ind og støtter der, hvor der er behov. Men behovet er jo større, end Landsbyggefonden har midler til, så folk må låne sig frem for at kunne dække deres forpligtelser. Der er det jo rimeligt at vi så træder til som samfund i den forbindelse.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 17:27

Louise Schack Elholm (V):

Jeg har fuld respekt for, at man ønsker at sikre den nationale økonomi. Det skal man bare overveje, inden man udsteder en masse løfter. Ministeren kryber udenom. Ministeren vil ikke rigtig fortælle, hvorfor det er, at man har lavet prioriteringer, men ikke har prioriteret det her område, netop at sætte statslige penge af, som man lovede inden valget. Hvorfor har man ikke sat dem af? Hvorfor har man valgt andre projekter at sætte penge af til? Hvorfor var det vigtigere end at sætte penge af til at sætte statslige penge i renoveringer, når nu man havde lovet det før valget?

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren igen, værsgo.

Kl. 17:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Ja, jeg skal ikke klandre fru Louise Schack Elholm for, at hun ikke kan vide alting, men det er faktisk sådan, at det var tre partier, der gik til valg på hver deres valggrundlag. Vi gik til valg sammen med SF, og De Radikale gik til valg på deres grundlag. Det har vi lavet et regeringsgrundlag på, som jeg både er stolt over og glad for. Jeg vil sige, at med den kickstart, vi laver med næsten 18 mia. kr., er det virkelig noget, der rykker. Folk derude bliver arbejdsløse, folk derude mister deres job, og derfor er det så vigtigt, at vi får gang i samfundet igen med uddannelse, vækst og beskæftigelse. Det håber jeg som sagt ikke at Venstre vil blokere for i boligforligskredsen.

Når det så er sagt, er det da klart, at det er en prioritering. Det er altså den prioritering, vi har lavet. Jeg vil også sige, at vi har lavet et fælles regeringsgrundlag, som jeg er stolt over og glad for, og de prioriteringer, der ligger i det, står jeg gerne ved. I modsætning til den tidligere regering, som troede, at man kunne spare sig ud af krisen, tror vi, at vi kan finansiere det, og så har vi indført et forsigtighedsprincip, nemlig at vi ikke bruger penge, som vi ikke har. Vi kan nemlig ikke blive ved med at arbejde med sådan et kæmpe underskud, som der er efterladt fra VKO.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det fru Louise Schack Elholms sidste spørgsmål i denne omgang. Værsgo.

Kl. 17:28

Louise Schack Elholm (V):

Jamen det var da dejligt med noget klar tale. Ministeren anerkender, at ministeren og resten af regeringen ikke har prioriteret at sætte statslige penge af til renoveringer i den almene sektor. Skal jeg så forstå ministeren således, at ministeren ikke længere er enig i Socialdemokraternes tidligere ordførers, hr. Thomas Jensens, udtalelse i sagen, som nemlig er, at det udelukkende er lejernes egne opsparede midler i Landsbyggefonden, der skal betale for renoveringer og løft af nedslidte boligområder, og at det ikke er fair over for lejerne? Er det, fordi ministeren så har ændret holdning?

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg gentager gerne mig selv en gang til for – arveprins Knud blev der sagt i sin tid, nu er det denne gang for – fru Louise Schack Elholm. Vi overtog et kæmpe hul i kassen, 96 mia. kr. er der i underskud på de offentlige finanser. Det er et kæmpe hul. Det er et hånd-

værkertilbud, vi overtager. Derfor har vi været nødt til at prioritere benhårdt, men vi har prioriteret og fremrykket investeringer i den almene sektor. Vi prioriterer faktisk sådan: 10,1 mia. kr. i 2011, 15,1 mia. kr. frem til 2013 og mere end 20 mia. kr. frem til 2016. Der er et kæmpe efterslæb, som er oparbejdet under den tidligere regering, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke håber, at Venstre vil stille sig i vejen for det her.

Så vil jeg sige, at jeg selvfølgelig vedgår mig både arv og gæld. Vi er gået til valg på ét grundlag, vi har nu lavet et nyt regeringsgrundlag, og jeg er stolt over og glad for de prioriteringer, der ligger, for her tager vi nemlig hånd om en række problemer, samtidig med at vi ikke bruger penge, som vi ikke har.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 34.

Vi går til spørgsmål nr. 35 til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og det er af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:30

Spm. nr. S 559

35) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Når ministeren til Boligen, nr. 11, oktober 2011, udtaler: »Enten tilslutter en ny regering sig det boligforlig, der ligger, eller man forhandler et nyt på plads« og dele af regeringen allerede er dækket af forlig med boligaftalen fra 2010, lægger ministeren så med den førnævnte udtalelse i Boligen op til, at regeringen er parat til at begå forligsbrud på boligområdet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Louise Schack Elholm, værsgo.

Kl. 17:30

Louise Schack Elholm (V):

Når ministeren til Boligen, nr. 11, oktober 2011, udtaler: »Enten tilslutter en ny regering sig det boligforlig, der ligger, eller man forhandler et nyt på plads« og dele af regeringen allerede er dækket af forlig med boligaftalen fra 2010, lægger ministeren så med den førnævnte udtalelse i Boligen op til, at regeringen er parat til at begå forligsbrud på boligområdet?

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lediggang er roden til alt ondt. Jeg tror, at Venstre sådan er gået rundt i de senere dage og har tænkt: Hvad kan vi dog finde på?

Det er utroligt, at Venstre kan tolke min udtalelse til Boligen på den måde. Jeg siger jo intet om forligsbrud, jeg siger netop, at enten tilslutter regeringen sig forliget, eller hvis regeringen ønsker at ændre aftalen eller dele heraf, skal det forhandles på plads. Jeg har indbudt til forhandlinger i morgen kl. 14.00, og jeg håber, at fru Louise Schack Elholm har tid til at møde op. Jeg håber, at Venstre tager arbejdstøjet på i stedet for at være sure, som jeg sådan kan lytte mig lidt til at de er. Det siger sig selv, at forhandlingerne skal ske med aftalepartierne, da dele af regeringen er med i boligaftalen, så jeg kan klart afvise, at der er tale om et forligsbrud.

Jeg går ud fra, at fru Louise Schack Elholm er bekendt med, at regeringen ønsker at fremrykke renoveringerne fra Landsbyggefonden, og det er jo dækket af boligaftalen. Jeg har derfor også, som jeg sagde, indbudt forligspartierne til en drøftelse i morgen, og jeg har stor tiltro til, at Venstre her ikke blokerer med alle mulige øvelser

om proces osv., men at vi på dette punkt kan blive enige om, at en fremrykning er vigtig, også sådan at vi kan skabe en vækstpakke, der siger sparto og sætter gang i væksten. Det er 30.000 boliger og 5.000 håndværkere, der kan få beskæftigelse, vi taler om her.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Så er det fru Louise Schack Elholm, værsgo.

Kl. 17:32

Louise Schack Elholm (V):

Men ministeren fordrejede lidt sit eget citat, for ministeren siger i citatet: »... eller man forhandler et nyt på plads«, altså som alternativ til, at man tilslutter sig et boligforlig. Sådan må det forstås. Så hvis ikke man tilslutter sig et boligforlig, må man jo nødvendigvis bryde det, eller hvad var tanken med det her?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og så er det ministeren.

Kl. 17:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jamen den her regering vedstår sig arv og gæld, især gæld, må vi sige, for den er voldsomt stor fra den tidligere regering. Det er sådan, at der er et boligforlig, hvor Radikale er med, og det er jo sådan, som det altid har været, og det var det også, da den tidligere regering kom til. Jeg tror ikke, fru Louise Schack Elholm var i Folketinget på det tidspunkt, men jeg husker tydeligt, at der tilsluttede Konservative sig også folkeskoleforliget og alle mulige andre forlig. Og så var det sådan, at hvis man åbnede op for yderligere partier, holdt man møder om det.

Men jeg kan garantere for, at jeg vil indkalde til en drøftelse af regeringens kickstart – det er jo det, jeg har gjort til i morgen – og fremrykningen af renoveringsinvesteringer som det, der blev aftalt i boligpakken 2010, hvor vi fremrykker yderligere. Jeg mener, at VK tidligere har talt for fremrykning, og jeg forventer derfor også, at vi forholdsvis hurtigt kan blive enige om forslaget og få sat gang i beskæftigelsen. Det skylder vi jo danskerne. Så jeg kan ikke forstå, at fru Louise Schack Elholm læser det, der står i Boligen, som en vis herre læser Bibelen.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:33

Louise Schack Elholm (V):

Det glæder mig, at ministeren har ændret holdning og nu i hvert fald bakker op om, at vi skal forhandle om et boligforlig. Det ser jeg meget frem til. Jeg er så spændt på, om man vil overholde god forhandlingsskik, da man altid har været efter den tidligere regering, og sørge for at indkalde til møderne og svare på spørgsmål og sådan noget fra forhandlingsparterne. Jeg håber, ministeren vil vise den gode forhandlingsvilje i forhandlingerne.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 17:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes ikke, der er grund til at glæde sig over, at der er ændret holdning, for min holdning er den samme, som den hele tiden har været, nemlig at vi selvfølgelig indkalder forligspartierne til boligaf-talen. Vi vedstår den aftale, som er lavet med et af regeringspartierne

tidligere. Det, vi beder om, er at få ændret i aftalen, det er et væsentligt element i den her kickstart, som jeg håber at Venstre ikke vil blokere for.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi selvfølgelig vil overholde god forligsskik med at indkalde parterne. Men det er ikke så voldsomt kompliceret, skal jeg sige til fru Louise Schack Elholm. Det at fremrykke for over 5 mia. kr. betyder jo, at Landsbyggefonden godkender og kvalitetsgodkender projekterne, og fru Louise Schack Elholm ved jo som boligordfører i den tidligere regerings tid, hvordan processerne er. Så jeg betragter det ikke som særlig kompliceret og håber, at Venstre vil medvirke og ikke blokere med en hel masse utidige procedurespørgsmål. Jeg håber, vi kan komme ind til kernen og hurtigt komme i gang, for det har Danmark brug for.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og så er det det sidste spørgsmål fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:34

Louise Schack Elholm (V):

Det er meget morsomt, hvordan det, man tidligere gik rundt og sagde var de demokratiske spilleregler og god forhandlingsskik, nu er forhandlingsprocedurer, vi går op i for at trække tiden ud. Jeg håber, at man stadig væk lever op til de ting, man efterspurgte fra den tidligere regering, netop med at invitere i god nok tid og sørge for, at vi har papirerne i tide, så vi har mulighed for at læse dem igennem, altså alle de her ting: at sørge for, at tingene rent faktisk kører efter de samme demokratiske spilleregler, som man selv efterlyste, da man var i opposition.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og ministeren.

Kl. 17:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det her ligger lidt uden for spørgsmålet, men jeg skal gerne svare på det alligevel.

Det er sådan, og det ved fru Louise Schack Elholm, at vi faktisk har fremsat den tidligere regerings finanslovforslag. Nu er der kommet en række ændringsforslag til, som vi har stillet i en pakke, og et af de forslag er jo i virkeligheden, at vi nu tager hul på at fremrykke investeringer i den almene sektor. Jeg skal sige, at det store notat, som er fremsendt til fru Louise Schack Elholm i dag, fylder to sider, nemlig spørgsmålet om, hvor meget man fremrykker. Det tror jeg at man kan nå at læse til i morgen. Når jeg ved, hvor flittige og dygtige folketingsmedlemmer er, er jeg helt sikker på, man kan nå at læse to sider. Mekanikken er jeg sikker på at fru Louise Schack Elholm forstår, så jeg håber, vi forholdsvis hurtigt kan blive enige. Og jeg overholder selvfølgelig gerne god forhandlingsskik, det gør den her regering.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 35.

Vi går til spørgsmål nr. 36, som er til børne- og undervisningsministeren af fru Karen Ellemann.

Kl. 17:36

Spm. nr. S 296

36) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Af ministerens besvarelse på spørgsmål nr. S 25 fremgår, at de kommunale børne- og skolechefer gennem de sidste mange år har argumenteret for nødvendigheden af, at der sker en fælles lovgivning og

regulering af hele børne- og ungeområdet på statsniveau – er det et ønske, som ministeren har tænkt sig at imødekomme, og i givet fald hvordan?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karen Ellemann, værsgo.

Kl. 17:36

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Af ministerens besvarelse på spørgsmål nr. S 25 fremgår det, at de kommunale børne- og skolechefer gennem de sidste mange år har argumenteret for nødvendigheden af, at der sker en fælles lovgivning og fælles regulering af hele børne- og ungeområdet på statsniveau – er det et ønske, som ministeren har tænkt sig at imødekomme og i givet fald hvordan?

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 17:36

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for spørgsmålet. Der er jo en god grund til, at vi har lavet et nyt Børne- og Undervisningsministerium. Det er, fordi vi synes, at det giver en meget bedre sammenhæng mellem hele dagtilbudsområdet, folkeskolen og fritidstilbuddene – præcis på den måde, som man jo har organiseret sig ude i kommunerne.

Vi har ikke nogen planer om, at der skal være fælles lovgivning, men der er jo ikke nogen tvivl om, at der er en række steder, hvor der er fælles flader og samarbejder. Og det er da noget af det, som vi er optaget af at kigge på, når nu vi har det nye Børne- og Undervisningsministerium, om der er nogen steder, hvor vi kan styrke samarbejdet. Det er også inden for nogle områder, som man måske ikke lige tænker på, nemlig når man snakker om sundhed, krop og bevægelse. Alt det, der også hører til det gode børneliv, vil jo også være noget, som det er naturligt at diskutere. Men vi har i regeringen ikke på nuværende tidspunkt nogen planer om, at der nødvendigvis skal være fælles lovgivning.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det fru Karen Ellemann, værsgo.

Kl. 17:37

Karen Ellemann (V):

Tak for den første del af svaret, som overrasker mig en smule, fordi jeg netop af det skriftlige svar faktisk fik det indtryk, at man sådan ligesom er trukket i arbejdstøjet for at se på, om man skulle lave fælles lovgivning på det her område. Jeg har været ude at anerkende, at jeg faktisk synes, at det er en rigtig god idé, at man har lavet det her samlede børneministerium, og jeg venter mig rigtig meget af det.

Når man så kigger på alle de forskellige lovgivninger, der er på området, kunne det jo godt være, at det måske er på sin plads at overveje, om det ikke kunne være en fordel for børns opvækst i Danmark, at der på det her område er noget fælles, så vi i højere grad kigger både på dagtilbudsloven, folkeskoleloven og hele diskussionen om skolefritidsordningen, der ligger i en lovgivning, og fritidshjemsordningen, der ligger i en anden lovgivning. Vil ministeren bruge den mulighed, der ligger, og er der nogle ambitioner, der går i den retning?

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:38

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er rigtigt, at jeg i et skriftligt svar til spørgeren har tilkendegivet det synspunkt, som har været der i en del år, nemlig at de kommunale chefer i højere grad skulle se på, om man kunne integrere noget lovgivning bedre. Det var egentlig bare en serviceoplysning til spørgeren.

Når jeg tager det afsæt, at vi ikke her og nu har nogen planer, er det, fordi vi i stedet for, når vi nu på Børne- og Undervisningsministeriets område statslig har den fælles ramme, som matcher kommunerne, gerne vil afdække, hvor der er behov for nogle samarbejder, men det behøver jo ikke nødvendigvis at være ved at lave fælles lovgivning. Spørgeren kom i øvrigt selv med et udmærket eksempel på, hvor der både er fælles og delt lovgivning på det samme område, nemlig inden for hele fritidspansningsområdet, fordi SFO jo er reguleret under folkeskoleloven og fritidshjemmene under serviceloven. Der er endda nogle klubtilbud, som man kan finde under folkeoplysningsloven.

Det er bare for at sige, at det jo kan være nyttigt, når vi nu har det fælles felt, at se på, hvad det giver af muligheder, og hvad det giver af problemer. Det vil vi meget gerne indgå i en dialog om, og derfor vil jeg også tage imod det tilbud, som Venstres ordfører giver om, at det er værd at kigge det efter. Vi har jo lagt op til et bredt partnerskab om udvikling af folkeskolen og de tilhørende områder, så det glæder jeg mig til at vi kan få en dialog om.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 17:40

Karen Ellemann (V):

Det tager jeg lidt som en tilkendegivelse i retning af, at en reform af folkeskolen måske i virkeligheden handler om en reform af hele børneområdet, og dermed kunne det altså også være at få kigget på dagtilbudsloven og at få kigget på folkeoplysningsloven og alle de fritidstilbud, der er der. Jeg ved godt, jeg måske er en kende utålmodig, men når man nu har lavet det her spændende store ministerium med fokus på børns opvækst i Danmark, er det jo klart, at der er en vis utålmodighed i forhold til, hvad man så vil med det. Der er også en enighed om, at der egentlig ikke var nogen hindringer i vejen, da det var adskilt, man kunne sådan set godt lave fællesskaber, det gør man jo i stor grad ude i kommunerne. Når man eksempelvis kigger på dagtilbudsområdet, så ser man, at der i mange kommuner er de her selvejende daginstitutioner, og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren kunne forestille sig, at vi også kommer i retning af at give mulighed for selvejende folkeskoler?

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:41

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak. Jeg kender en del til de selvejende daginstitutioner og synes, det er en meget flot tradition, der er omkring de selvejende daginstitutioner, fordi de på ene side skal leve op til den kommunale børnepolitik, der er, det er nonprofit selvejende daginstitutioner, men på den anden side er der stor frihed til, at både medarbejdere og forældre har stor indflydelse på, hvordan man udvikler dagligdagen for børnene. De selvejende daginstitutioner har i mange år også været i front med den pædagogiske fornyelse inden for daginstitutionsoverordnet. Så det synes jeg er rigtig spændende. Noget af det, jeg er optaget af, er, hvordan der stadig væk skal være plads til, at de selvejende

daginstitutioner kan udvikle sig, når man kigger på, hvad der i øvrigt er af diskussion om, hvordan man laver forskellige strukturer ude i kommunerne. Så jeg vil ikke udelukke, at der kunne være inspiration i at tænke i noget af det samme i forhold til en slags selvejermodel for folkeskolerne. Det er ikke noget, jeg har taget stilling til, men det er noget, jeg gerne vil drøfte. Men det, jeg synes er vigtigt at få præciseret, er lige præcis, at man følger den kommunale overordnede børnepolitik, det nonprofit, og det, der er hele ideen, er, hvordan man laver det pædagogisk-didaktiske udviklingsarbejde. Og det er noget andet end at lave flere privatskoler, for de kan f.eks. lave social sortering ved gadedøren, hvis de vil, der er elever, de kan sige ja til eller nej til, og sådan er det jo ikke for de selvejende daginstitutioner, fordi de jo netop følger de sociale kriterier, en kommune har lavet. Så jeg synes, der er mange kvaliteter ved det, som vi godt kunne kigge på, også i forhold til andre områder.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Ordførerens sidste spørgsmål.

Kl. 17:42

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Det synes jeg er en positiv tilkendegivelse, og som sagt er jeg måske en kende utålmodig i forhold til at komme i gang med alt det her arbejde, og jeg synes netop, at udmeldingen om det store fællesministerium giver mange muligheder – muligheder, som jeg anser det for ansvarligt at gribe og gøre noget ved. Derfor er jeg glad for den tilkendegivelse, der ligger i, at man da i hvert fald gerne vil kigge på området. Nu er det jo ikke mig, der skal diktere, hvordan ministeren arbejder, men jeg håber da på, at ministeren kommer i gang med de her ting, hellere nu end om et halvt år, og at der i det hele taget måske er behov for netop det her serviceeftersyn af de mange lovgivninger, som på nogle områder måske kan opleves noget vanskelige i den dagligdag, som danske børn vokser op i.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 17:43

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er mindst lige så utålmodig som Venstres ordfører, og det er jo derfor, vi nu har en intens proces omkring finansloven, hvor regeringen bl.a. har lagt op til, at der skal afsættes en lille halv milliard kroner til reform af folkeskolen. Venstres ordfører og ordførerne i Venstres gruppe på uddannelses-, børne- og undervisningsområdet er jo også inviteret til møde hos ministeren netop for at drøfte, hvilke ideer Venstre har. Vi har en tilsvarende møderunde med de andre partier. Der er en finanslov, hvor vi bl.a. sætter den her lille halve milliard af til forsøgs- og udviklingsarbejdet i den næste tid, men lige så snart finansloven er i hus, går vi i gang med at invitere til et bredt partnerskab både med partierne og med interessenterne, lærerne, skolelederne, pædagogerne, forældrene, eleverne, sådan at vi får en reel reformproces i et medejerskab med de personer, som det berører, og det drejer sig selvfølgelig også om de partier, som er en del af at udvikle politikken på det her område.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Det var afslutning på spørgsmål nr. 36 på dagsordenen.

Vi går til spørgsmål nr. 37 på dagsordenen, og det er også til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 17:44

Spm. nr. S 346

37) Til børne- og undervisningsministeren af:

Benedikte Kiær (KF):

Hvad er, ifølge ministerens opfattelse, årsagen til, at regeringen ifølge sit regeringsgrundlag ikke vil følge den aftale om lukkedage, som er indgået mellem KL og regeringen i »Aftale om kommunernes økonomi for 2012«?

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Fru Benedikte Kiær. Værsgo.

Kl. 17:44

Benedikte Kiær (KF):

Tak. Hvad er, ifølge ministerens opfattelse, årsagen til, at regeringen ifølge sit regeringsgrundlag ikke vil følge den aftale om lukkedage, som er indgået mellem KL og regeringen i »Aftale om kommunernes økonomi for 2012«?

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo til Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 17:44

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak. Det er sådan, at regeringen i øjeblikket er ved at forberede, hvordan vi går ind i forhold til den tidligere regerings aftale med Kommunernes Landsforening og den kommuneaftale, der er lavet. Og det er fuldstændig korrekt, at vi i regeringen ønsker at begrænse antallet af lukkedage. Vi har jo med nogen beskæmmelse set, at det, der er sket hen over de senere år, jo er, at antallet af lukkedage er steget under den tidligere regering. De er nemlig steget i de sidste 3 år fra syv til knap ti lukkedage årligt, og i 2011 var der 34 kommuner, som havde 2 eller 3 ugers ferielukket.

Vi tager en dialog med kommunerne nu i forhold til at få begrænset antallet af lukkedage. Jeg vil gerne helt konkret kommentere det, som spørgeren går ind i, nemlig den kommuneaftale, der var tidligere. For at sige det, som det er, så er det jo en noget uklar aftale, der blev lavet i den tidligere regerings tid lige præcis i forhold til spørgsmålet om lukkedage, for der står faktisk intet konkret om, hvordan den forhenværende regering vil lovgive om lukkedagene, og heller ikke et ord om, hvor finansieringen skal komme fra. Og det ved ordføreren, fordi ordføreren selv var minister på det tidspunkt.

Det er derfor, vi har en målsætning i regeringen: Vi vil nedbringe antallet af lukkedage, som er steget under den tidligere regering. Vi kan konstatere, at der ikke er nogen håndtag, vi kan bruge, i det, der ligger i kommuneaftalen, og derfor går vi nu i gang med en dialog med kommunerne, sådan at vi får et forløb for en aftale om begrænsning i antallet af lukkedage.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 17:46

Benedikte Kiær (KF):

Jeg må så sige, at jeg er meget uenig med ministeren i udtalelsen om, at det står i kommuneaftalen, skulle være uklart, for kommuneaftalen læner sig jo op ad de tidligere aftaler om afskaffelse af løsevne lukkedage. Og kommuneaftalen læner sig jo også op ad den vejledning, der er i forhold til den aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening. Og det, som kommuneaftalen sådan set også lægger vægt på – når ministeren taler om finansiering – er jo, at man sådan set har finansieret afskaffelsen af løsevne lukkedage. Det har man jo faktisk finansieret, da man oprindeligt lavede aftalen, så finansieringen er jo egentlig klar. Det, der ligesom var problemet, var, at man ved stikprøvekontrol kunne se, at der var masser af løsr-

evne lukkedage, selv om man havde aftalt, at de ikke skulle være der, og havde finansieringen på plads.

Nu har man så en klokkeklar aftale med kommunerne om, at den skal overholdes, og derfor bliver jeg nødt til at høre ministeren igen: Hvordan kan det være, at man ikke vil følge den egentlig meget klokkeklare aftale om at følge tidligere tiders aftale om at afskaffe løsrevne lukkedage, som er finansieret?

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og det er ministeren. Værsgo.

Kl. 17:47

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg kan godt forstå, at den tidligere minister i den tidligere regering er noget beskæmmet over, at det ikke er lykkedes for den tidligere regering at gøre noget ved antallet af lukkedage overhovedet. Tværtimod er det steget. Det er steget fra i gennemsnit syv lukkedage om året til ti lukkedage om året under den tidligere regering og under den tidligere minister. Jeg vil gerne citere, hvad det er, der står i den kommuneaftale, som den tidligere regering lavede på det her område, netop for at illustrere, hvor uklart det rent faktisk er. For det, der står, er, at regeringen, altså den tidligere regering med den tidligere minister i spidsen, senest i efteråret 2011 vil fremsætte et lovforslag, som fastlægger, hvilke dage der kan holdes lukket i daginstitutioner. Lovforslaget trækkes tilbage, hvis kommunernes budgetter for 2012 lever op til aftalen om afskaffelsen af løsrevne lukkedage. Det er næsten så ukonkret, som det kan være. Der er ikke noget lovforslag, der er ikke nogen præcisering overhovedet – vi har heller ikke hørt den tidligere minister sige, hvad det skulle være – og der er heller ikke noget omkring finansiering. Det er derfor, vi siger: Vi starter på en frisk, vi har en målsætning i regeringsgrundlaget, vi vil have færre lukkedage, og det tager vi en drøftelse med kommunerne om nu.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:48

Benedikte Kiær (KF):

Så vil jeg henlede ministerens opmærksomhed på den vejledning, som fulgte med den aftale, som man oprindeligt indgik med Kommunernes Landsforening, en aftale, som er finansieret, DUT-finansieret, med 65 mio. kr. om netop afskaffelsen af løsrevne lukkedage. Af den vejledning fremgår det meget, meget klart, og jeg vil anbefale ministeren at finde den vejledning frem, hvad det betyder, i forhold til at det skal være uforholdsmæssig omkostningstungt, hvis man skulle kunne holde lukket. Det, som vi så så med stikprøvekontrol, var, at det ikke var sådan, at de her løsrevne lukkedage var afskaffet, plus der var mange eksempler på, at det nok ikke var uforholdsmæssig omkostningstungt. Så jeg vil egentlig høre ministeren igen: Hvorfor kan ministeren ikke henholde sig til den vejledning, der ligger som bilag til den her aftale? Den er jo egentlig meget klar.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:49

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Sådan set siger den tidligere minister jo selv med henvisning til vejledningen lige præcis det, der ikke står noget om. Der står ikke noget om, hvad det præcis er, som den tidligere regering forestillede sig i forhold til færre lukkedage, hvordan de skulle placeres eller ikke skulle placeres.

I forhold til økonomi må jeg bare konstatere, at det, der er sket de sidste 3 år under den tidligere regering, er, at antallet af lukkedage er steget og steget. Derfor indleder vi i den nye regering en dialog med kommunerne med den klare målsætning at nedbringe antallet af lukkedage, og det er med det udgangspunkt, at vi ikke længere ønsker, at det bare skal stige. Vi synes ikke, at der er nogle konkrete håndtag i det, der lå i forhold til den tidligere aftale. Vi kan konstatere, at det har regeringen gjort 3 år i træk, samtidig med at antallet af lukkedage er steget. Vi kan konstatere, at den tidligere regering ikke har gjort sig nogle forestillinger om, hvad den lovgivning skulle gå ud på. Vi vil hellere vælge dialogen, den forpligtende dialog, med kommunerne om at nedbringe antallet af lukkedage.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:50

Benedikte Kiær (KF):

Nu har jeg jo adskillige gange i min tid som socialminister haft en dialog med ministerens partifæller og også med regeringspartiet SF om netop de her problemstillinger med hensyn til lukkedage, hvor netop det her spørgsmål om dialog var noget, hvor man sagde, at man hellere ville se handling. Det er jo sådan set det, der også ligger af mulighed i den her økonomiaftale, som er indgået her i foråret, som netop er indgået, fordi regeringen kunne se, at den aftale, man indgik oprindeligt, ikke blev overholdt af kommunerne. Derfor vil man jo gerne handle og sige, at den skal overholdes.

Jeg bliver nødt til at henlede ministerens opmærksomhed på, at oprindeligt, da man indgik den her aftale om afskaffelse af lukkedage, var der finansiering på 65 mio. kr., som man var enig med kommunerne om ville dække afskaffelsen af lukkedage, så det med at sige, at finansieringen ikke var på plads, er helt forkert, for man har oprindeligt finansieret det med afskaffelsen af de løsrevne lukkedage med 65 mio. kr.

Men en anden ting, der ligger i kommuneaftalen, er jo sådan set, at kommunerne skulle forpligtige sig til at lade det fremgå af deres hjemmeside, hvornår der ville være lukket i institutioner, og hvilke institutioner der ville være lukket, fordi det var meget uigennemskueligt for forældrene. Der vil jeg egentlig høre ministeren, hvorfor ministeren ikke følger det, for det er jo egentlig meget klart, når man tager de aftaler, der var indgået oprindeligt, og sammenholder dem med den vejledning, som jeg kunne forstå ministeren ikke har læst, og den er egentlig meget klokkeklar, og hvorfor ministeren ikke tager den her mulighed og følger den aftale, der egentlig ligger i forårets forhandlinger.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:51

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes virkelig, at det er sympatisk, og det siger jeg af et ærligt hjerte, at den tidligere minister og De Konservatives ordfører brænder så meget for, at vi skal nedbringe antallet af lukkedage. Det har vi som en fælles interesse. I regeringen konstaterer vi bare nu, at det er gået den modsatte vej de sidste 3 år. Vi har det som en klar målsætning i vores regeringsgrundlag, at vi vil nedbringe antallet af lukkedage. Jeg synes, at det er nogle udmærkede eksempler, som den konservative ordfører kommer med, i forhold til hvordan man kan få mere viden om og dele hinandens erfaringer om, hvordan man kan lave nogle ordentlige tilbud også i forhold til at håndtere i ferieperioder og andet. Det er udmærket, men det ændrer ikke ved, at det, der er målsætningen, er, at der skal være færre lukkedage, og derfor tag-

er jeg spørgerens engagement som udtryk for, at der vil være opbakning til det, når vi i fællesskab skal arbejde for, at det lykkes den her gang.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var slutningen på spørgsmål nr. 37.

Spørgsmål 38 er til social- og integrationsministeren af hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:52

Spm. nr. S 510

38) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan agter ministeren at dæmme op for det stigende problem med muslimske ægteskaber indgået mellem henholdsvis muslimer og danskere og muslimer, som ikke er retligt bindende i Danmark, men som i allerhøjeste grad er bindende i de muslimske miljøer, og hvor et ønske om skilsmisse kan resultere i udstødelse af kvinderne?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:52

Martin Henriksen (DF):

Tak. Hvordan agter ministeren at dæmme op for det stigende problem med muslimske ægteskaber indgået mellem henholdsvis muslimer og danskere og muslimer, som ikke er retligt bindende i Danmark, men som i allerhøjeste grad er bindende i de muslimske miljøer, og hvor et ønske om skilsmisse kan resultere i udstødelse af kvinderne?

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak og værsgo til ministeren.

Kl. 17:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet og tak for spørgsmålet til en debat, som er rigtig vigtig. Vi havde lidt af debatten i morges, da vi havde samråd i Integrationsudvalget, men for dem, der ikke hørte debatten der, synes jeg, det er fint, at vi gentager den her.

Jeg vil sige, at vi i Danmark har love, og de vedtages her i dette rum. Det er det danske Folketing, der vedtager de love, som skal gælde alle, der bor i Danmark. Når der er borgere i Danmark, som ikke har en fornemmelse af, at en dansk lov er en lov, der gælder for dem, vil jeg sige, at vi i fællesskab har et problem; et problem, som vi skal tage rigtig alvorligt, og som vi skal finde løsninger på.

SFI har netop offentliggjort en meget omfattende og nuanceret undersøgelse af parallelle retsopfattelser i Danmark. Ud over at rapporten peger på et meget alvorligt problem ved indgåelse og opløsning af muslimske ægteskaber set i forhold til dansk ret, viser den også, at problemerne med parallelle retspraksisser på det familieretlige område ofte er ganske komplicerede.

Jeg vil sige, at det for mig er fuldstændig og absolut afgørende, at vi får hjulpet de kvinder og mænd, som er underlagt forskellige former for sociale normer.

Derfor har jeg nedsat en arbejdsgruppe, som skal arbejde hurtigt. Den kommer til at aflevere sit papir allerede i starten af marts måned, og til den tid vil det være gennemgået, om der er behov for lovgivningsmæssige tiltag, og hvad der ellers er behov for. Jeg vil selvfølgelig være fuldstændig åben over for at se på, hvad der er muligt.

Ud over lovgivningen synes jeg også, det er vigtigt at snakke om, hvad vi ellers kan gøre. Hvordan kan vi styrke mennesker, der bor i Danmark? Hvordan kan vi styrke deres rettigheder og oplevelse af,

at de er lige for loven, og at de danske love også beskytter og gælder dem.

Der har jo igennem århundreder været en kamp, hvor vi i Danmark har vundet nogle frihedsrettigheder, og de frihedsrettigheder, som handler om kønnenes ligestilling og om frihed til at vælge, hvem man vil giftes med, hvilken uddannelse man vil tage, og hvilket liv man vil føre, skal vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for at alle individer, der vokser op og er i vores samfund, skal nyde.

Derfor handler det om rettigheder. Det handler om at oplyse om rettigheder. Det handler om at tage den holdningssnak med unge mennesker, som oplever at være udsat for social kontrol eller oplever, at der er parallelle retsopfattelser i de kredse, de befinder sig i. Det handler om oplysning, det handler om lovgivning, det handler om rettigheder.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:55

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Der er jo meget af det, som ministeren siger, som de fleste fornuftige mennesker er enige i. Problemet er bare, at der ikke er så meget konkret handling i det, ministeren siger.

Vi kan alle sammen holde en tale om, hvor vigtigt det er, at man selv vælger, hvem man skal gifte sig med, og om, hvor vigtigt det er, at man selv tilrettelægger sit liv. Det kan vi alle sammen holde en tale om. Det, vi er interesseret i fra Dansk Folkepartis side, er at sikre, at det så rent faktisk også sker.

Når der nu har været flere undersøgelser og rapporter, der viser, at social kontrol er meget udbredt, og at der i det her tilfælde er mennesker, typisk kvinder, som ikke kan få anerkendt en skilsmisse – de ønsker at gå fra manden – fordi f.eks. imamen eller familien ikke ønsker at anerkende, at vedkommende rent faktisk er blevet skilt, og hvor vedkommende dermed bliver udstødt, så har vi behov for nogle initiativer, som konkret går ind og tager hånd om det her. Der er det altså ikke nok, at ministeren siger det, ministeren gør, og holder den tale, ministeren holder.

Vi kunne godt fra Dansk Folkepartis side tænke os at høre, hvilke konkrete initiativer man har, ud over at man f.eks. ønsker at nedsætte en arbejdsgruppe.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren, værsgo.

Kl. 17:56

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at spørgeren sådan set tager fejl, når spørgeren siger, at der kan være kvinder, der oplever ikke at få anerkendt deres skilsmisse, for skilsmissen bliver anerkendt, når den bliver givet af de danske myndigheder. Så kan det være, at der nogle i familien, som ikke vil anerkende den, og det er en problemstilling, som vi skal tage fat på, og den løser vi måske ikke nødvendigvis med lovgivning, men med holdningsbearbejdning.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det her er et ekstremt kompliceret, men også meget, meget vigtigt område. Vi har fået nogle forskellige rapporter inden for de sidste par dage, som har været rigtig rystende. Jeg tror, at vi alle sammen har været bevidst om, at der finder social kontrol sted i Danmark, men jeg synes, at omfanget af det er slemt.

Det er også slemt at konstatere, at der er opbakning til den sociale kontrol, og at der sker mere social kontrol af efterkommere af de indvandrere, der kom i første omgang. Det vil sige, at denne proces

og metode med social kontrol altså bliver bakket op og videreført af nye generationer.

Derfor skal vi sætte ind med holdninger. Derfor skal vi sætte ind med viden om rettigheder. Derfor skal vi sætte ind med undervisning og med hjælp til de frontpersonaler, der møder vores borgere ude i første led. Der skal man være meget bevidst om, hvad det er for en opgave, vi har foran os, og den handler primært om oplysning om rettigheder.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:57

Martin Henriksen (DF):

De her kvinder kan selvfølgelig gå ned på statsforvaltningen og dér få papir på, at de er skilt, men sådan er deres virkelighed ikke. Efterfølgende er de ikke skilt i en religiøs og kulturel forstand i deres familie og i det miljø, hvor de nu færdes. Det er problemet. Dermed har vi jo en lovgivning i Danmark, som bliver tilsidesat, som ikke bliver efterlevet, som ikke bliver respekteret, og det kan vi ikke løse ved kun at holdningsbearbejde, for det har vi gjort igennem lang tid. Det er ikke noget nyt, det har vi gjort igennem lang tid, og det er altså ikke alle mennesker, vi kan nå ved at holdningsbearbejde.

Hvordan forholder ministeren sig f.eks. til, at hvis imamer er involveret i social kontrol og ikke anerkender de skilsmisser, som ellers er lovlige ifølge dansk ret, så tager man vielseskompetencen fra de trossamfund, der har vielseskompetence, og siger: Hvis I har imamer ansat hos jer, som er med til at lave social kontrol, som er med til at undertrykke kvinder, så tager vi vielseskompetencen fra jer, så I ikke længere har mulighed for at vie folk efter dansk ret? Hvordan forholder ministeren sig f.eks. til, at man fratager et trossamfund dets status som anerkendt trossamfund? Dermed mister de jo en række fordele, bl.a. skattefordele.

Er det nogle forslag, som regeringen vil være med til for at sikre, at vi ikke bare taler om, at vi synes, det er vigtigt, at kvinder har frihed og lighed, men at vi rent faktisk også sætter handling bag ordene og også med lovgivningsinitiativer viser, at det altså ikke er rimeligt, at man kommer til et land, og at man så stort set siger til den befolkning, man kommer til, at man er fuldstændig ligeglad med dets værdier, at man er fuldstændig ligeglad med den lovgivning, som bliver vedtaget i Folketinget, fordi man har sine egne love og regler?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 17:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes egentlig, at når hr. Martin Henriksen siger, at det ikke er den virkelighed, de oplever, og at vi skal finde på nogle andre løsninger, så er den løsning, der ligger lige for, jo en løsning, som jeg ved at både Dansk Folkeparti og regeringen er imod. En løsning kunne nemlig være at indføre shariaråd. Det kunne jeg forestille mig at der ville være nogen der ville pege på. Det ville aldrig være fra mig, det kom, men der ville være nogle, der ville sige, at det er shariaråd, der er løsningen. Og det vil jeg bare gerne sige at regeringen bestemt vil tage afstand fra.

Vi skal ikke løse de problemer, der er med, at der er nogle selvbestaltede grupper, der ikke vil anerkende den danske lovgivning, ved at imødekomme den tanke, at den danske lovgivning ikke gælder for alle. Den danske lovgivning gælder for alle, og det må alle acceptere. Det må alle anerkende. Derfor handler det her om oplysning. Det handler om at gøre de mennesker, som lever i vores land, oplyste nok, til at de tør stå ved, at de bor i Danmark, at den danske

lovgivning beskytter dem, at man ikke har behov for shariaråd eller for imamernes velsignelse eller alt muligt andet. Den danske lovgivning gælder for alle. Sådan er det, og det kan ikke være anderledes.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:00

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, ministeren siger, at de må acceptere de regler, vi har i Danmark. Det er vi fuldstændig enige i. Problemet er bare, at det gør de ikke. Og hvad vil vi så gøre ved det? Vil vi lave nogle kampanjer, hvor vi oplyser om, at det skal de? Det kan vi da godt gøre, men det virker ikke. De hører ikke efter. De fortsætter, som de hidtil har gjort, og som de har gjort i lang tid, og derfor skal der jo noget nyt til.

Derfor er spørgsmålet, om man vil lave sanktioner over for de her grupper, om man vil sikre, at det f.eks. bliver kriminaliseret at oprette parallelle retssystemer, at det i højere grad bliver kriminaliseret at nægte at anerkende skilsmisser, som er lovlige ifølge dansk ret. For vi kan da godt stå her og sige, at dansk ret er det, der er gældende, og at man skal respektere og efterleve den. Selvfølgelig skal man det, men nogle steder er det bare ikke virkeligheden.

Derfor må vi bare bede regeringen om at komme med noget, der er lidt mere konkret end at sige, at man vil holdningsbearbejde, at man vil iværksætte projekter osv. Det er altså ikke nok.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:01

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu har der siddet en borgerlig regering i 10 år, og til det kan man sige: Hvorfor pokker er der ikke sket noget mere, når det åbenbart har været så tydeligt for alle, at der her har været et problem? Det synes jeg da faktisk giver stof til eftertanke. Der er ikke sket noget, fordi den tidligere regering ikke ville anerkende, at det her faktisk er et problem for de mennesker, der er involveret i bl.a. de her ægteskaber, som man ikke kan få anerkendt og ikke kan få opløst, medmindre der er andre instanser end den danske lovgivning, der har sanktioneret, at de skal ophæves.

Så jeg vil bare sige, at den nye regering ser med andre øjne på de her problemer. Vi anerkender, at problemerne findes. Vi anerkender, at vi har udfordringer, som skal løses, og vi er sådan set også parate til at tage fat for at levere de svar, der skal til. Vi skal ikke ud i inettensigende symbollovgivning. Når vi skal lave noget for at rette op på de her skader og de her manglende frihedsrettigheder, som borgere oplever i vores land, så skal vi sørge for at lave en indsats, der virker. Jeg har nu nedsat en arbejdsgruppe. Den ser på alt, der er behov for at se på i den her forbindelse. Den kommer med et papir primo marts. Der vil vi så lægge forslag frem, hvis der er forslag om noget, der enten kan løses ved lovgivning eller på anden måde.

Til det sidste, som hr. Martin Henriksen spørger til, nemlig tvang, vil jeg bare sige: Det er i forvejen ifølge dansk straffelov ikke tilladt at tvinge nogen til noget, det er i forvejen en strafbar handling. Tak.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Det var afslutningen på spørgsmål 38.

Vi går nu til spørgsmål 39, som er til handels- og investeringsministeren, og det er stillet af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:03

Spm. nr. S 554

39) Til handels- og investeringsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er ministeren ikke enig i, at der aldrig før er kommet så mange udlændinge til Danmark for at studere og arbejde, som tilfældet var under den tidligere regering, og kan ministeren i den forbindelse forklare, hvordan det kan være, at ministeren i Berlingske Tidende den 2. november 2011 tilkendegiver, at det er for svært at få udlændinge til at komme til Danmark for at arbejde, og kan ministeren oplyse, hvad ministerens succeskriterium er for, hvor mange udlændinge der skal komme til Danmark for at arbejde, for at ministeren er tilfreds?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak.

Er ministeren ikke enig i, at der aldrig før er kommet så mange udlændinge til Danmark for at studere og arbejde, som tilfældet var under den tidligere regering, og kan ministeren i den forbindelse forklare, hvordan det kan være, at ministeren i Berlingske Tidende den 2. november 2011 tilkendegiver, at det er for svært at få udlændinge til at komme til Danmark for at arbejde, og kan ministeren oplyse, hvad ministerens succeskriterium er for, hvor mange udlændinge der skal komme til Danmark for at arbejde, for at ministeren er tilfreds?

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til ministeren.

Kl. 18:03

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Det er korrekt, at der under den tidligere regering er kommet flere udlændinge til Danmark. Der er kommet flere i 2010 end i 2001. Men jeg synes, at spørgeren skal notere sig, at titlen handler om, at vi skal skaffe arbejdspladser til Danmark. Det kræver bl.a., at kinesiske investorer, brasilianske investorer har mulighed for at få visum og adgang til at komme til Danmark forholdsvis simpelt.

Jeg oplever, at vi har andre regler end andre EU-lande. Vi har en interesse i at sørge for, at det bliver nemt at komme til Danmark, og her kigger vi så helt konkret på, hvad det er for nogle elementer, der har gjort det vanskeligt. Der står meget klart i regeringsgrundlaget, at vi vil satse målrettet på at forbedre vilkårene for at tiltrække udenlandske virksomheder og højt kvalificeret arbejdskraft fra udlandet, og et af de områder, vi vil styrke, er den internationale rekruttering. Det kræver bl.a., at man forbedrer modtagelsen, når folk kommer til landet. Deres ægtefæller skal opleve, at de kan få et arbejde i Danmark, og deres børn skal opleve, at de har en mulighed for at gå i internationale skoler.

Vi vil ganske enkelt åbne Danmark op, så vi får flere arbejdspladser til landet.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Allerførst tak for svaret. Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren synes, at vi skal lukke Danmark op, sådan som det bliver sagt, men der er jo ingen grund til at åbne en dør, der i forvejen er ganske åben. Hvis man kigger på tallene fra f.eks. 2004 til 2010, er det jo sådan, at antallet af dem, der kommer for at arbejde i Danmark, faktisk er mere end firdoblet. I den periode er man gået fra omkring

6.700 job i Danmark i 2004 til godt 30.000 job i 2008. Det er nogle tal, som bl.a. er verificeret i Berlingske Tidende tilbage fra den 21. november sidste år, så det er ganske klare tal, som jo beskriver, at der faktisk er store muligheder for de folk, som har behov for at få udenlandsk arbejdskraft til Danmark, sådan at de også kan få de her job besat.

Det er også bare derfor, jeg ønsker at få ministeren til at bekræfte, at der sådan set er rig mulighed for at få den her ønskede arbejdskraft til Danmark.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:06

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg er ikke enig med spørgeren i, at det er nemt at komme til Danmark. Det er korrekt, at der er kommet flere til Danmark under den tidligere regering, men Danmark taber i den internationale konkurrence med hensyn til investeringer. Det gør vi, for hvis vi sammenligner os med Sverige og Tyskland, ser vi, at vi får langt færre investeringer til Danmark.

Hvad handler det helt konkret om? Det handler om, at når en udenlandsk virksomhed kigger sig rundt i verden og spørger om, hvorvidt den skal lægge sin virksomhed i Belgien eller i Danmark, kigger den på flere parametre. Den kigger bl.a. på, om det er nemt at få et visum til medarbejderne, om de godt kan komme frem og tilbage, for selv om man lægger en virksomhed i Silkeborg og åbner 1.000 danske arbejdspladser, kan det jo godt være, at man får lyst til at tage en eller to kinesere til Danmark i en periode for netop at hjælpe virksomheden i gang og lære noget kultur i forhold til det kinesiske hovedsæde. Der oplever vi vanskeligheder i dag, og det er, fordi den gældende administration og bureaukratiet ikke har fungeret godt nok.

Her har vi sagt, at det vil vi gøre op med. Vi vil kigge på regelforenkling, for vi er nødt til at sikre danske arbejdspladser også på sigt. Vi kan ikke på den måde lukke os for omverdenen.

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg anerkender ikke ministerens præmisser, og det er jo også derfor, at vi tager denne diskussion i dag. Altså, jeg synes, det er underligt, at man skal opleve en relativt nytiltrædt minister gå ud og sige, at Danmark er et lukket land, og at det er meget svært at få udenlandsk arbejdskraft til landet. Vi kan se, at tallene på, hvor mange der kommer til Danmark enten for at arbejde eller studere, er steget fra omkring 30.000 pr. år tilbage i 2001 til godt 80.000 i 2010. Det er jo sådan, at der aldrig nogen sinde før har været så store muligheder for at få udenlandsk arbejdskraft til Danmark og i øvrigt for at komme til Danmark for at studere.

Vi kan også tage de nyeste tal fra Danmarks Statistik, som jo viser, at der er stor tilgang af internationale studerende ved de videregående uddannelser i Danmark. Der er faktisk sket et stigning fra 2008 til 2010 på 34 pct. Det er jo et tegn på, at der både er et stigende antal studerende fra udlandet i Danmark, og at der også er sket en firedobling af antallet af udlændinge, der kommer til Danmark for at arbejde. Så er det jo en kende underligt, at ministeren stadig væk påstår, at det er meget svært at komme til Danmark.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Når jeg kigger på tallene, kan jeg konstatere, at det er korrekt, som spørgeren siger, at der kom flere udlændinge til Danmark i 2010, end der gjorde i 2001. Jeg er til gengæld ikke enig i de tal, spørgeren nævner. Vi taler ikke om, at 80.000 kom til Danmark i 2010 – vi taler om, at der alt i alt af både tredjelandsborgere og EU-borgere i 2010 kom lidt over 21.000 til Danmark for at arbejde.

Jeg tror faktisk, at både spørgeren og jeg har en interesse i, at vi får arbejdspladser til Danmark, så vi kan klare os i den internationale konkurrence, og at vi ikke, som vi gør i dag – og det gør vi – skal opleve, at man vælger at investere i Sverige, Tyskland og Storbritannien, bare for at nævne nogle af vores nærmeste markeder. De lægger arbejdspladserne der, og det betyder, at vi i virkeligheden taber arbejdspladser i Danmark, og det gjorde vi de sidste 10 år under den borgerlige regering, hvor vi tabte 100.000 arbejdspladser.

Den problemstilling tager vi fat på, for vi mener ikke, at Danmarks velfærdssamfund kan eksistere på sigt, hvis vi ikke også sørger for, at der kommer arbejdspladser. Og en af problemstillingerne her er bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt det er nemt at få visum eller ej, og der må vi erkende, at de danske regler for at få adgang til at få visum ikke er de samme som f.eks. i Tyskland og Sverige; de er mere besværlige og kringledede, end de er i vores nabolande.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 18:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg håber jo så bare, at ministeren til trods for den her uenighed vil anerkende – så kan vi diskutere tallene bagefter over en kop kaffe – at der har aldrig nogen sinde været flere udlændinge, end der er nu, som er kommet for at uddanne sig eller få et arbejde i Danmark. Der har aldrig været flere i Danmark, end der er nu ifølge de nyeste tal, vi har til rådighed.

Danmark har aldrig været mere tilgængeligt, end Danmark er i dag, og det synes jeg at ministeren skal have med, når ministeren bl.a. til Berlingske Tidende siger, at det er 10 års forkert politik, som har gjort, at Danmark er et lukket land. Det synes jeg er en ganske grov form for overdrivelse, som ministeren giver udtryk for, og det er derfor, jeg har ønsket den her præcisering i dag. Men jeg vil trods alt gerne takke for svaret.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:11

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Nu synes jeg, man skal passe på med »aldrig nogen sinde«, for det kan være, at der i 1800-tallet har været mere udenlandsk arbejdskraft i Danmark, end vi har i dag, og derfor ville jeg passe på med de der store generaliseringer. Men jeg noterer mig, at under den tidligere borgerlige regering kom der mere udenlandsk arbejdskraft til Danmark – også flere studerende – i forhold til i 2001; det vil jeg anerkende, og det har jeg sagt hele tiden i mine svar. Men jeg har samtidig understreget, at vi har et problem med at få investeringer til Danmark, og når vi spørger, hvad udfordringen bl.a. er, og spørger uden-

Kl. 18:08

landske virksomheder, så er et af de parametre, der dukker op, at Danmark er et svært land at komme til.

Så handler det selvfølgelig også, som ordførerens næste spørgsmål kommer til at handle om, om Danmarks omdømme og Danmarks image ude i verden. Hvis Danmark virker lukket, er det heller ikke specielt attraktivt at komme hertil.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 39.

Spørgsmål nr. 40 er også til handels- og investeringsministeren, og det er også af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:12

Spm. nr. S 555

40) Til handels- og investeringsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan Danmark har tabt arbejdspladser, og hvor mange arbejdspladser Danmark har tabt som følge af, at »den tidligere regering etablerede grænseboom og gav efter for Dansk Folkepartis nationalistiske snæversynethed«, jf. Berlingske Tidende den 2. november 2011?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan Danmark har tabt arbejdspladser, og hvor mange arbejdspladser Danmark har tabt som følge af, at den tidligere regering etablerede grænseboom, og »gav efter for Dansk Folkepartis nationalistiske snæversynethed«, jf. Berlingske Tidende den 2. november 2011?

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:12

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Toldkontrolaftalen fra maj 2011 blev mødt med meget stærke reaktioner fra flere europæiske lande. Det kan man også notere sig i udenlandsk presse i den periode. Derudover blev den jo kritiseret af Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen. Og man kan vist godt sige, at udlandets generelle opfattelse af toldkontrolaftalen var grundlæggende negativ. På den baggrund er der ingen tvivl om, at sagen har skadet Danmarks omdømme i udlandet med afledte negative konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Toldkontrolaftalen sendte de forkerte signaler til vores EU-partnere og nabolande. Mange steder var der en opfattelse af, at Danmark lukkede sig inde og satte spørgsmålstejn ved værdien af det indre marked og den fri bevægelighed. Samtidig var der en frygt for, at aftalen kunne puste til ilden andre steder, hvor protektionisme og fremmedfjendskhed kan være en første umiddelbar, men letkøbt reaktion på den økonomiske krise, som vi alle sammen står over for. Det vil være skadeligt for alle, også for Danmark.

Den negative opfattelse af toldkontrolaftalen i udlandet er blevet bestyrket af de møder, regeringen har haft med vores EU-partnere, efter at vi er tiltrådt. Alle steder er ophævelsen af aftalen som noget af det første blevet mødt med lettelse og meget positive tilkendegivelser. I international sammenhæng har Danmark en lille, åben økonomi, og det har tjent os godt. Hvis vi i Danmark vil styrke vores konkurrencekraft som en af forudsætningerne for vores velfærdssamfund, er det altafgørende, at udenlandske forbrugere og virksom-

heder har en positiv opfattelse af Danmark. I den sammenhæng trak toldkontrolaftalen Danmark i den helt forkerte retning.

Kl. 18:17

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 18:17

Kl. 18:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er interessant, at ministeren bl.a. siger det her med, at der er en negativ opfattelse i udlandet af Danmark som et lukket land. Der var problemer, siger ministeren, med det danske image. Både image og opfattelse har jo noget med smag at gøre, altså noget, som man kan synes hvad man selv vil om – ud fra hvad man lige har læst i avisen, eller hvad man har hørt fra den tyske udenrigsminister, eller hvad man nu har hørt fra en eller anden tilfældig dansk politiker. Det er sådan noget comme ci comme ça, det er ikke noget, man rigtig ved noget om rent konkret.

Jeg synes jo, man skal tage udgangspunkt i facts i stedet for. Og der er det jo så, at jeg rent konkret spørger ministeren, når nu ministeren giver udtryk for i Berlingske Tidende, at Danmark har mistet arbejdspladser som følge af den tidligere regerings etablerede grænsebomme: Hvor mange job er det, at ministeren kan dokumentere at Danmark har tabt på baggrund af de her grænsebomme, som ministeren er citeret for at omtale i Berlingske Tidende? For vi har jo en klar opfattelse af, at Danmark ikke har mistet job på grund af grænsebomme. Vi har mistet en masse job, men det er på grund af nogle andre kendsgerninger, som vi kan komme mere ind på senere i den her spørgerunde.

Men grundlæggende synes jeg, at ministeren skulle prøve at forklare: Hvad er det for nogle job, vi rent konkret har mistet på grund af nogle grænsebomme? For jeg har ikke kunnet finde det nogen steder, at vi har mistet nogen job på grund af netop grænsebomme.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes, det er fint, at ministeren prøver at svare på det her meget kildne spørgsmål og bruger ord som brand og image. Det her er jo ikke noget reklamebureau, altså, det er jo et parlament. Det er ikke et reklamebureau, hvor man skal fortælle, hvor godt det hele er. Det er da muligt, at nogle ministre fra andre lande tilkendegiver over for vores nye minister, at det faktisk er godt, at vi har fjernet de her nye toldinitiativer. Men netop med hensyn til hvorfor job er gået tabt i Danmark, hvorfor vi har mistet de her arbejdspladser i Danmark, er det jo et forkert signal at sende til folk, at man siger: Det er, fordi der skulle sættes nogle grænsebomme op.

Grunden til, at vi har mistet job, er jo eksempelvis, at statslige vejprojekter i Danmark bliver udført af udenlandsk arbejdskraft, hvor udenlandske firmaer har vundet store licitationer i Danmark. Det er udenlandske firmaer, der graver fibernet ned rundtomkring i danske kommuner. Det er danske vognmænd, der udfører, hvilket har gjort, at danske chauffører har mistet deres arbejde. Det er danske fabrikker, der har mistet arbejdspladser på grund af tabt konkurrenceevne. Og det er håndværkere, der bliver udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft, som er op til to tredjedele billigere, når de skal give et bud.

Det er faktuelle kendsgerninger, som vi kan se, hvis vi spørger de forskellige: Dansk Erhverv, Dansk Industri, Håndværksrådet og alle mulige andre, som er aktører på det her område. Det er danske job, som vi har tabt ud fra en masse forskellige parametre, men det er jo ikke på grund af en toldkontrol og ikke på grund af en grænsebom, at vi har mistet de her 175.000 job.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:18

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Når udenlandske virksomheder i fremtiden tænker over, hvor de skal placere deres virksomhed, kigger de også på, om landet er åbent, er interesseret i omverdenen, aktivt deltagende i globaliseringen, og om det er muligt for f.eks. medfølgende ægtefæller, børn osv. at være en del af den pakke.

Der må vi bare erkende, at under den tidligere regering er Danmark blevet lidt sig selv nok. Med det image sender vi også et klart signal til investorer i omverdenen om, at vi egentlig ikke har brug for dem. Når man siger til investorer, at man ikke har brug for dem, er det ikke underligt, at de vælger at kigge andre steder hen. Og så vil spørgeren spørge – og jeg mener, at det er vigtigt at svare på de spørgsmål, der bliver stillet – hvad det konkrete tal er. Jeg har ikke noget konkret tal, jeg kan bare notere mig, at når jeg taler med mine kollegaer rundtomkring i Europa – og det har regeringen gjort på adskillige møder, siden vi tiltrådte – så har samtlige lande nævnt det, at vi har afskaffet toldkontrolaftalen, som noget positivt, noget, der gør, at Danmarks brand i verden er godt.

Vi må erkende, at noget af det, Udenrigsministeriet bruger rigtig mange kræfter på, jo netop også er at sørge for, at vores brand er godt. Det har taget skade af grænsekontrolaftalen, det er der bare ingen tvivl om, og det har også haft konsekvenser for, om udenlandske investorer har villet bruge deres penge i Danmark.

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg tror, at en af de faktorer, der er god, når det handler om at hive udenlandske investeringer til Danmark, bl.a. er vores kongehus. Når kongehuset tager rundtomkring i verden – når de f.eks. har været en tur i New York og snakket med udenlandske virksomheder og gjort dem opmærksomme på Danmark – måler vi jo ikke ligefrem bagefter på, hvad det præcis giver i kroner og øre, men vi ved, at det har en positiv effekt.

Vi ved, det har en positiv effekt, at der tales om Danmark på en bestemt måde. Vi ved, at det, at den lille havfrue var i Kina, og at næsten alle kinesiske børn lærer om H. C. Andersen i folkeskolen, har en positiv effekt for Danmark. For det gør, at Danmark, som jo er et ganske lille land i den store verden, bliver noget særligt. Vi kan også blive noget særligt ved negativ omtale, og det er vi blevet i forbindelse med toldkontrolaftalen.

Så vi må sige, at når man vægter, i forhold til hvor man skal lægge investeringer, kigger man altså også på, om landet er attraktivt at bo i. Hvis man synes, at man næsten fra starten af bliver stemplet som ikke ønsket, er det sværere at tage til det land. Og det indgår i virksomheders bedømmelse. Det kan jeg jo se helt klart, når jeg mødes med dem og diskuterer det her med dem. Men det er da korrekt, at det skal vi måle på, og vi laver faktisk også en måling på Danmarks omdømme i verden. Og så glæder jeg mig til at komme tilbage og snakke med spørgeren om det igen.

Kl. 18:20

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 18:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, det er fint, at vi har en minister fra Socialistisk Folkeparti, som også kerer sig om kongehuset; det var måske lidt nye toner.

Men hvis nu vi tager udgangspunkt i dagbladet Licitationen, er de kommet med nye tal så sent som den 26. september. Ifølge deres seneste opgørelser har Danmark inden for det seneste år fået 5.000 nye job. Men det er vel at mærke udenlandske håndværkere, som har fået job i Danmark. Altså, antallet af udenlandske ansatte inden for håndværksfag i Danmark er steget med 5.000, og samtidig skønner man, at 1.000 danske håndværkere så til gengæld har mistet deres arbejde.

Det er jo faktisk, og jeg synes måske, at ministeren – i stedet for at snakke om kongehus, havfruer og alt muligt andet, som er vældig hyggeligt – skulle prøve at tage udgangspunkt i de faktuelle konkurrencemæssige vilkår, de store udfordringer, som vores håndværkere og vores arbejdsgivere faktisk har med, at de bliver udkonkurreret af bl.a. østeuropæisk arbejdskraft. Det fremmer jo ikke væksten inden for det, som ministeren er minister for. Det fremmer ikke antallet af eksportordrer, at arbejdskraften i Danmark bliver udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft og alt muligt andet. Jeg synes jo, at ministeren skulle prøve at tage det med ind i sine overvejelser og så have fokus på de her helt velbegrundede saglige problemstillinger.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Så er det ministeren for det sidste svar.

Kl. 18:21

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg gør spørgeren opmærksom på, at jeg er handels- og investeringsminister og ikke beskæftigelsesminister, og reglerne om østeuropæisk arbejdskraft og deres ageren i Danmark hører faktisk under beskæftigelsesministerens ressort. Når det er sagt, synes jeg, at man skal være opmærksom på, at selvfølgelig skal østeuropæisk arbejdskraft arbejde i Danmark under samme løn- og arbejdsvilkår som dansk arbejdskraft. Det synes jeg er helt centralt.

Men jeg synes, at ordføreren taler lidt uden om selve problemet, netop at vi har mistet 100.000 arbejdspladser de sidste 10 år, og de kommer ikke igen, ved at vi lukker os inde i vores egen lille skal. Det gør de til gengæld, hvis vi siger: Vi vil gerne resten af verden. Vi byder faktisk udenlandske investeringer velkommen i Danmark. Vi kommer ikke til rynke på brynene af, at de taler kinesisk, eller at de taler portugisisk. Vi siger velkommen til brasilianske og kinesiske virksomheder, der vælger at etablere sig i Danmark, for det skaber arbejdspladser, også på sigt. Vi ved helt konkret, at når en dansk virksomhed vælger at lukke ned, fordi de lægger arbejdspladserne et andet sted, hvor de mener det er billigere at producere, kan vi lykkes med at fastholde arbejdspladserne, hvis vi bl.a. siger, at en kinesisk ejer gerne må lægge sin virksomhed i Danmark. Der synes vi at vi har spændt alt for meget ben. Det vil vi gerne gøre op med, og det kigger vi helt konkret på. Her kommer Danmarks omdømme også i spil.

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Det var afslutning på spørgsmål nr. 40.

Vi går til spørgsmål nr. 41, som er stillet til handels- og investeringsministeren af Thomas Danielsen.

Spm. nr. S 566

41) Til handels- og investeringsministeren af:

Thomas Danielsen (V):

Hvorfor mener ministeren ikke længere, at man skal give eksportambassadørordningen tid til at virke, før man kan evaluere ordningen, når ministeren udtalte netop dette til Berlingske Tidende den 8. oktober 2011?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Thomas Danielsen, værsgo.

Kl. 18:23

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Hvorfor mener ministeren ikke længere, at man skal give eksportambassadørordningen tid til at virke, før man kan evaluere ordningen, når ministeren udtalte netop dette til Berlingske Tidende den 8. oktober 2011?

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:23

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Da jeg tiltrådte som minister, overtog jeg en eksportambassadørordning, som på mange måder var velfungerende. Efterfølgende og som et led i forberedelsen af den netop fremlagte finanslov blev der gennemført en vurdering af ordningen. Resultatet af den vurdering er, at konstruktionen med eksportambassadører er for dyr, og at vi i forhold til vækstmarkederne, som er Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, kan anvende vores midler bedre. Mere specifikt blev det klart, at vi vil kunne realisere en bedre og mere effektiv brug af vores ressourcer ved at iværksætte konkrete initiativer på vækstmarkederne.

Her tror jeg, at jeg deler den holdning med Venstre, at vi selvfølgelig skal bruge pengene dér, hvor de bruges bedst. Det handler i høj grad om kendskab til og tilstedeværelse på de lokale markeder. De kompetencer har vi på de danske ambassader rundtomkring i verden, og jeg har vurderet det som værende et stærkere kort end udsendelsen af en eksportambassadør.

Ud over besparelsen ved afskaffelsen af eksportambassadørordningen, ca. 18 mio. kr., har regeringen yderligere sat 32 mio. kr. af til indsatsen i BRIKS-landene og de øvrige vækstøkonomier. Det vil altså sige, at vi har valgt at opprioritere den danske indsats på vækstmarkederne.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:24

Thomas Danielsen (V):

Jeg kan ikke lige forestille mig, at det kan være en særlig grundig vurdering, da jeg for det første ikke har hørt om den og for det andet er den foregået ret hurtigt, må man sige.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ministeren vurderer, at det er ansvarligt, at man afskaffer en ordning, inden man har et alternativ klar.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:25

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Vi har et alternativ klar. Vi arbejder i øjeblikket på udarbejdelse af nogle BRIKS-strategier. Arbejde går meget snart i gang. Derudover prøver vi i øjeblikket at organisere et BRIKS-sekretariat i Udenrigsministeriet, så vi i virkeligheden får lavet den løbende koordinering mellem det, der sker i Udenrigsministeriet, og det, der sker på ambassaderne.

Så skal man jo være opmærksom på, at det, vi laver ude på vores ambassader, i den grad er handelsrelateret. Vi har jo medarbejdere, der sidder og snakker med både kinesiske, brasilianske og indiske virksomheder for ikke alene at finde ud af, hvad der skal til for at hive investeringerne til Danmark, men så sandelig også for at finde ud af, hvad der gør det nemmere at få danske virksomheder ud på de her markeder, og det er ganske komplekst.

Vi har mange forskellige ordninger, som jo har eksisteret et stykke tid. Dem kigger jeg på med nye briller, men mange af dem fungerer godt, og de får selvfølgelig lov til at fortsætte. Men vi skal hele tiden turde tage nye briller på. Bare fordi man har gjort noget altid, er det ikke nødvendigvis det bedste.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ministeren og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:26

Thomas Danielsen (V):

Jeg er ikke lige enig med ministeren i det med: bare fordi vi har gjort det altid. Det er en ordning, der har eksisteret i 4 måneder. Den har ikke rigtig fået mulighed for at vise, om den fungerer, og hvor godt det fungerer.

Ministeren ønsker så at have nogle AC'er, eller hvad ved jeg, ude på ambassaderne til at gøre arbejdet. Det er netop i de lande, hvor man ved, at det er særlig vigtigt at have ambassadører, personer, til at bane vej, som har en lidt tung fortid, og det er positivt ment – altså nogle, som har et godt image, og som kan åbne døre. Jeg kan gennem pressen forstå, at ministeren vurderer, at det er ministeren selv, der skal ud at åbne døre. Hvordan kan man påstå, at en ordning, som har eksisteret i 4 måneder, er noget, som man altid har gjort? Og vurderer ministeren, at ministeren selv kan komme ud og åbne lige så mange døre, som de fire ambassadører?

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:27

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Nu tror jeg, at spørgeren mener de fem eksportambassadører. Jeg mener, at de alle fem er meget kvalificerede personer, men man skal være opmærksom på, at i den udenrigsministerielle verden og i diplomatiet, som de jo skulle agere i, er der ikke nogen kendte definitioner på en eksportambassadør. I lande som BRIKS-landene ved man godt, hvad en ambassadør er. Man ved også, hvad en minister er. Og på en eller anden måde må man jo sige, at en eksportambassadør stod som et underligt skisma for nogle de her lande: Hvad er det egentlig, at vedkommende kan bidrage med?

Vi har ganske dygtige ambassadører i de her lande. Vi har desuden også folk ansat, der er lokale, og noget af det, vi oplever i et land som Kina, er, at det har utrolig stor betydning, at det er et vedvarende engagement, at vedkommende er der hele tiden og ikke er en, der flyver ind og ud af landet, men netop kan være der hele tiden, f.eks. på ambassaden, som så kan følge op på de løbende sager, som en eksportvirksomhed vil opleve med problemer eller udfordringer,

og som kan melde tilbage ikke bare til den danske virksomhed, men så sandelig også til de kinesiske forbrugere om, hvad det er, der skal til. Det kræver altså lange, seje træk. Det har vi sagt at vi bliver nødt til at bruge nogle flere ressourcer på, fordi vi vil have, at Danmark også skal være til stede på de her markeder. Og det tror jeg at vi er helt enige om.

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo til spørgeren for et sidste spørgsmål.

Kl. 18:28

Thomas Danielsen (V):

Vi er meget enige i, at det er vigtigt, at vi er til stede på disse markeder. Det er vel også derfor, at vi netop har lavet den her ordning, som så ikke fik lov til at bevise sit værd. Det mener ministeren så at der er lavet en analyse af, som viser, at det ikke kunne svare sig.

Jeg har talt med virksomheder, som var meget begejstrede for den her ordning. Der var en virksomhed, som sagde: Vi har faktisk lige lavet vores eksportstrategi sammen med Mariann Fischer Boel. Nu har den fået lov til at køre i 4 måneder. Vi har lagt et arbejde i det. Så slår man den ihjel, og det gør Danmark til grin.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge til den rapport, som ministeren henviser til. Den 8. oktober ønskede ministeren, at den her ordning skulle blive evalueret, hvilket ministeren så siger at den er. Kan ministeren fortælle mig, hvordan jeg kan finde den rapport?

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og så er det ministerens sidste svar.

Kl. 18:29

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Vi har lavet en vurdering i ministeriet. Det er ikke det samme, som at vi har lavet en rapport – for det første. For det andet noterer jeg mig i hvert fald, at dengang ordningen blev opstartet, var der ingen på erhvervsområdet, der umiddelbart begejstret bød ordningen velkommen. Der var lidt henholdende følelser, og jeg har senere hen jo talt med flere danske virksomheder. Jeg gjorde også det, da jeg besluttede at lukke eksportambassadørordningen, at jeg skrev til mange af de partnere, vi har på eksportområdet, for at gøre opmærksom på, at vi lukkede ordningen. Af de svar, jeg har fået tilbage, er der ingen af dem, der har været kritiske over for at lukke den.

Jeg ved, at der er flere af eksportambassadørerne, som på samme måde, som ordføreren gør opmærksom på, har gjort en indsats, og at der er nogle, der er særlig begejstrede lige præcis for en bestemt eksportambassadørs indsats. Jeg synes også, at deres indsats har været fin. Det tror jeg at jeg startede med at sige. Men vi må bare erkende, at de penge, vi bruger der, kan bruges endnu bedre. Vi kan få mere ud af pengene ved et langvarigt, vedholdende engagement ude på ambassaderne. Det tror jeg altså er det, der skal til, hvis vi reelt skal komme til at eksportere til de her lande, og det skal vi, hvis vi skal sikre arbejdspladser i Danmark.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 41.

Vi går til spørgsmål nr. 42, som også er til handels- og investeringsministeren, af Thomas Danielsen.

Kl. 18:31

Spm. nr. S 567

42) Til handels- og investeringsministeren af:

Thomas Danielsen (V):

Hvilke saglige begrundelser har ministeren lagt vægt på ved afgørelsen om at nedlægge eksportambassadørordningen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Thomas Danielsen, værsgo.

Kl. 18:31

Thomas Danielsen (V):

Mit spørgsmål er: Hvilke saglige begrundelser har ministeren lagt vægt på ved afgørelsen om at nedlægge eksportambassadørordningen?

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:31

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Lad mig understrege, som jeg også sagde før, og jeg vil gerne understrege det igen, at jeg har stor respekt for alle eksportambassadørerne. De har gjort en fin indsats.

Men som allerede nævnt peger min vurdering og ministeriets vurdering på, at eksportambassadørordningen var for dyr. Vi vurderer ganske enkelt, at vi får mere ud af pengene ved at anvende dem på en anden måde, nemlig først og fremmest ved at prioritere initiativer, der skaber direkte kontakt mellem danske virksomheder og samhandelspartnere på vækstmarkeder. Det efterlyser de, det er vi nødt til at sikre. Dernæst handler det om at iværksætte tiltag på de områder, hvor Danmark har styrkeposition og anses som en god samarbejdspartner. Det handler om hele det grønne område, det handler om sundhed og velfærdsteknologi, og det handler om oplevelsesøkonomi. Her kommer ambassaderne til at spille en større rolle via deres veludviklede evne til at forstå de nye og ofte komplicerede markeder. Sidst, men ikke mindst skal vi sikre, at Danmark får en større del af de udenlandske investeringer fra vores vækstmarkeder.

Men vigtigst af alt vil den her regering prioritere vækstmarkederne endnu højere. Det har vi understreget, ved at vi har fået en minister for handel og investering. Jeg er glad for, at der er lagt op til en større bevilling til den her indsats, og at der i alt afsættes 50 mio. kr. over 2 år til at styrke indsatsen over for BRIK-landene og de andre vækstområder. Så vi har opprioriteret indsatsen og herunder også brugt midlerne fra eksportambassadørerne.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:32

Thomas Danielsen (V):

Jeg kan godt høre, at ministeren har nogle flotte ord for, hvad regeringen gerne vil. Men det, jeg efterlyste i mit spørgsmål, var: Hvilke faglige begrundelser har ministeren lagt til grund for den beslutning, hun har taget?

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:33

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Vi har vurderet, at hvis man sammenligner det beløb på 28 mio. kr. fordelt over 2 år brugt på eksportambassadørerne med, hvad man kan bruge af f.eks. lokalt ansatte, kan vi få en del flere menneskelige ressourcer ud af samme beløb. Jeg lagde mærke til, at ordføreren tidligere sagde, at for de her særlige personer – eller tunge personer, tror jeg at ordføreren sagde – er det rigtig, at de i en dansk kontekst

og til dels også i en international kontekst er anerkendte individer. Men vi må bare anerkende, at rundtomkring i verden er det enten en ambassadør eller en minister eller en statsminister eller et kongehus, som reelt er dem, som de andre lande forstår og derfor også åbner døre for. Det anerkender vi, og derfor har regeringen også fået en handels- og investeringsminister, og noget af det, jeg skal bruge min tid på, er bl.a. BRIK-landene.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:34

Thomas Danielsen (V):

Ministeren sagde ganske rigtigt, at der skal skabes en direkte kontakt. Det er jeg meget enig i, og det er det, som jeg synes er det gode ved netop de eksportambassadører, man har udvalgt. De skaber netop en direkte kontakt, fordi de er ude at besøge den enkelte virksomhed og derefter tager med til f.eks. Rusland og sælger staldinventar, hvilket f.eks. Jyden Bur var ude at lave et samarbejde om. Det var de meget tilfredse med, og det havde de rigtig gode erfaringer med i den korte periode, det nu stod på.

Så siger ministeren, at det er en opgave, som hun bl.a. skal varetage, men mener ministeren dermed, at hun er et mere kendt ansigt i BRIK-landene end de eksportambassadører, der er udvalgt?

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:34

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Nu tror jeg ikke, at det handler om min person. Jeg tror, det handler om, at det er en minister, der kommer. En af de udfordringer, der kommer, er jo, at vi konkurrerer med lande, hvor man sætter ind med hele paletten. Man benytter sig af alle muligheder for både at hive investeringer til ens land og så sandelig også at sørge for bedre eksportmuligheder.

Jeg vil også have gang i at bruge den palet. Regeringen har meget ambitiøs sagt i regeringsgrundlaget: Vi vil satse på de her markeder, vi vil have andel i deres vækst. Det er jo ikke kun voksende økonomier, det er førende økonomier i verden, og derfor har vi en interesse i at have en tæt forbindelse til dem. Det kræver jo, at vi nu tænker kreativt. Vi går i gang med arbejdet med at lave BRIK-strategier for netop at nytænke og sætte alle ideer i spil.

Jeg vil ikke foregribe arbejdet i de næste måneder, men det, der bliver væsentligt, er jo bl.a. at kigge på, om andre ministre, når de rejser ud, også skal varetage den her opgave. For jeg er sådan set enig med spørgeren i det om at putte fem personer ind i en person. For det første kan man ikke det, men man skal være opmærksom på, at en ministertitel er noget andet end en ambassadørtitel. For det andet er jeg meget interesseret i at bruge mine kollegaer på hele regeringsholdet til også at løfte den her opgave, for der er ingen tvivl om, at hvis Danmark skal sikre arbejdspladser på sigt, kræver det, at vi alle sammen spiller sammen. Det regner jeg bestemt også med at vi kan gøre sammen med en aktiv opposition, når de rejser ud i verden, altså sådan at de også vil være med til at skabe de her kontakter.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren med det sidste spørgsmål.

Kl. 18:36

Kl. 18:38

Thomas Danielsen (V):

Nu siger ministeren så, at der er et alternativ klar. Hvad kan vi melde ud til vores virksomheder, som var i gang med den her eksportstrategi og allerede havde lagt en strategi for at indtage BRIK-landene? Hvad kan vi melde ud at den nye ordning går ud på? Hvad er alternativet til den nuværende ordning?

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:36

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg tror, at jeg meget klart sagde, at vi går i gang med arbejdet med BRIK-strategierne. Jeg har ikke noget liggende i lommen, som jeg lige kan ryste op, så jeg kan sige, at vi gør en, to, tre, fire, fem ting, men sammen med Folketingets partier og ikke kun regeringspartierne regner jeg faktisk med, at vi skal i gang med at udvikle nogle strategier for de her lande, hvor vi tager alle virkemidler i brug. For vi taber lige nu, og vi har i de sidste 10 år tabt i den internationale konkurrence med hensyn til at sørge for at få investeringer til Danmark, som sikrer danske arbejdspladser. Det er vi nødt til at tage alvorligt, og det kræver altså en indsats på et helt andet niveau.

Derfor siger vi også, at vi opprioriterer indsatsen. Vi bruger 50 mio. kr. fordelt over 2 år på netop at bringe alle virkemidler i spil. Og så ser jeg frem til en konstruktiv dialog, for jeg tror, at vi har brug for med åbent sind at vende de ideer, der skal til. Hvis der så er en konkret virksomhed, som siger, at de kommer i klemme, fordi man har afskaffet eksportambassadørerne, så vil jeg gerne række min hånd frem og sige: Det tror jeg vi kan finde en løsning på. Jeg forventer så også, at jeg snakker med de her virksomheder, for endnu har jeg ikke fra en eneste af dem, overhovedet, hørt noget som helst kritisk. Jeg har faktisk kun hørt positive tilkendegivelser. Det kan jo være, fordi dem, der vil kritisere, ikke kommer til mig, men kommer til spørgeren. Der må vi så finde en udveksling af informationer efterfølgende.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 42.

Vi skal til spørgsmål nr. 43 til miljøministeren af hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 18:38

Spm. nr. S 386

43) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at fabrikker opbevarer krudt og sprængstof i større mængder i områder, der ligger tæt på boligområder, og har ministeren overvejet at formulere en afviklingsstrategi for farlige virksomheder i boligområder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:38

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge om ministerens holdning til, at fabrikker opbevarer krudt og sprængstoffer i større mængder i områder, der ligger tæt på boligområder, og har ministeren overvejet at formulere en afviklingsstrategi for farlige virksomheder i og omkring boligområder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til miljøministeren.

Kl. 18:38

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak for spørgsmålet. Reglerne for opbevaring af fyrværkeri er beskrevet i fyrværkerilovgivningen, som henhører under Erhvervs- og Vækstministeriet. Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for erhvervs- og vækstministeren, som oplyser følgende:

Når det drejer sig om opbevaring af større mængder fyrværkeri, er det kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune, der giver tilladelse på baggrund af tekniske forskrifter. Forskrifterne stiller en række krav til opbevaring af fyrværkeri, bl.a. indretningskrav og afstandskrav til eksempelvis boligbebyggelse. Der er således i dag skrappe regler for opbevaring af fyrværkeri.

Efter ulykken i Seest blev reglerne strammet, så alle større fyrværkerioplæg blev flyttet væk fra boligområder. Ulykken i Andst for nylig understreger, hvor vigtigt det er, at reglerne følges.

Hertil kan jeg tilføje, at såfremt der er tale om oplag på mere end 10 t eksplosivt stof, vil en virksomhed desuden skulle godkendes som risikovirksomhed efter skærpede regler, som hører under Miljøministeriet. Miljøstyrelsen har oplyst over for mig, at det er relativt få. I 2008 var der syv fyrværkerivirksomheder af den størrelse i Danmark, og ingen af dem ligger tæt på boligområder. Denne type virksomheder er således afviklet nær boligområder.

En generel fast forbudszone for risikovirksomheder omkring boligområder blev ikke anbefalet af det kulegravningsudvalg, som blev nedsat efter ulykken i Seest. En landsdækkende fast afgrænset forbudszone omkring boligområder vil ikke være mere sikker for borgere end den grundige konkrete vurdering af den enkelte risikovirksomhed, hvor reglerne i dag kræver, at risikoen for den enkelte virksomhed vurderes i forhold til virksomhedens omgivelser, f.eks. boligområder og natur.

Derfor er der ikke behov for en afviklingsstrategi.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til ordføreren.

Kl. 18:40

Jørn Dohrmann (DF):

Det, jeg også efterspurgte, var jo ministerens holdning, og ikke det, som nogle embedsfolk har skrevet rundtomkring. Vi kender alle sammen til, at der er virksomheder, som laver udstyr, hvor der kræves sprængstof for at udløse bestemte mekanismer, og dermed har de fabrikker jo også sprængstof på deres lager. Derfor spurgte jeg til ministerens holdning til, om de her fabrikker virkelig skulle ligge ved siden af boligområder.

Så er det klart, at der har været nogle ulykker omkring Seest og andre steder, hvor man har haft fyrværkeri. Men vi må jo erkende, at der ligger en del farlige virksomheder, som oplagrer bl.a. sprængstof; der er nogle steder, hvor man udskiber gas og den slags ting. Og er det da ministerens holdning – som jeg forstår det, ministeren giver udtryk for – at man egentlig ønsker, at man skal bygge boliger tæt på de her virksomheder, nye boliger, og hvor mange boliger synes ministeren der er plads til man skal bygge, før hun vil skride ind som minister? Eller har hun ingen holdning til det her spørgsmål?

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:41

Miljøministeren (Ida Auken):

Det var jo mange spørgsmål på en gang. Ammunitionsspørgsmål henhører under justitsministeren. Fyrværkerispørgsmål henhører under erhvervs- og vækstministeren. Som miljøminister kan jeg svare på spørgsmålet om risikovirksomheder og vurderingen af dem. Spørgeren spørger til, om vi ikke skal have sådan en generel zone for, hvor langt man skal bo fra sådan en virksomhed; hvor langt der skal være til boligområder.

Jeg kan bare sige, at der i øjeblikket er en grundig konkret vurdering ved hver eneste risikovirksomhed, og den er sådan set bedre og sikrere for borgerne end bare at lave en eller anden regel som f.eks. 500 m. Hvis man lavede den her regel med 500 m, ville der være nogle steder, hvor det er alt, alt for langt, og der ville være nogle steder, hvor det faktisk er for kort. Så det er meget bedre at gå ind og kigge på den konkrete virksomhed og lave en konkret vurdering, hvis man spørger til min holdning.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:42

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan forstå på ministeren, at man egentlig ønsker at etablere nye boliger op ad højrisikovirksomheder. Det er ministerens holdning, som jeg forstår den. Derfor vil jeg jo gerne have en klar besked på, hvor mange boliger man kan etablere ved siden af sådan nogle højrisikovirksomheder. Vi har alle tilfældet ved Seest i baghovedet. Det var netop et område, som var et industriområde, der var godkendt til at være i et boligområde.

Så vil jeg bare spørge: Har ministeren slet ingen planer for netop sådan nogle virksomheder, da det jo flere gange har vist sig, at der dér kan ske uheld? Har man ingen respekt for, at de sådan set i byrådene også kan tage fejl? Og har ministeren ikke den holdning, at her bør man skride ind?

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:43

Miljøministeren (Ida Auken):

Efter ulykken i Seest blev der jo nedsat et kulegravningsudvalg, der kiggede på reglerne. Det her udvalg af dygtige mennesker, som ved meget om det her, kom frem til, at det er sikrere at foretage en vurdering af hver enkelt virksomhed frem for at lave en eller anden general regel. Man kan jo spørge ordføreren, om ikke det er meget mere bekymrende at sætte en grænse på f.eks. 500 m, hvis der sådan er nogle, der egentlig har brug for noget meget længere. Er det ikke risikofyldt? Jeg synes, det er bedre at kigge på forholdene og sige: Her er der brug for så langt, og her er der brug for så langt. For det giver borgerne en større tryghed.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til ordføreren, og det er det sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 18:44

Jørn Dohrmann (DF):

Det betyder vel så, at vi i fremtiden også vil se nogle kedelige uheld, hvor nogle af de her virksomheder vil sprænge i luften og dermed også have en indflydelse på nabobebyggelsen. Man har ikke taget hensyn til, at det måske ville have været bedre, at man havde en mi-

nimumsregel, og derudover kunne man jo godt vurdere det, så man kunne få en længere afstand til de her særlig farlige virksomheder. For man kunne spørge ministeren: Hvorfor laver vi ellers en liste over særlig farlige virksomheder, hvis man ikke også er parat til at lave nogle minimumsafstande, som vi kender fra minimumsstraffe og den slags ting?

Så jeg vil godt spørge ministeren, om man ikke vil revurdere, altså om der ikke i nogle af de her tilfælde kunne være god reason i, at man havde en minimumsafstand til de her virksomheder.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:44

Miljøministeren (Ida Auken):

Hvis vi nu tager ulykken i Andst, ser vi, at der sådan set var nogle, der brød loven, og det er jo meget svært at lave regler på anden måde end at sige, at de selvfølgelig skal overholdes. Man kan jo ikke gå rundt og åbne alle lader i det her land for at se, om folk opbevarer noget, de ikke må have. Så vi har nogle regler, også for de farlige virksomheder, og jeg synes ikke, det klæder Dansk Folkepartis ordfører at stå og skræmme befolkningen, som om deres naboer kan eksplodere hvert andet minut. Jeg ville i stedet for være ærlig over for dem og sige, at der er nogle med forstand på det her, der går ind og kigger på hver eneste virksomhed og fastslår, om det her er et sted, hvor der skal være meget langt, eller det er et sted, hvor der skal være kortere afstand. Vi må jo stole på myndighederne i det her land, og så må man sørge for ikke at bryde loven. Vi kan jo ikke stille noget op med kriminelle andet end at holde så godt øje med dem, som vi overhovedet kan, og det tror jeg både Dansk Folkepartis ordfører og jeg er enige om at vi selvfølgelig skal.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 43.

Så er der det sidste spørgsmål i dag. Det er spørgsmål nr. 44, og det er også til miljøministeren fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 18:46

Spm. nr. S 424

44) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at den danske europaparlamentariker Margrete Auken har indklaget Miljøministeriet for Kommissionen i sagen om det nationale vindmøllecenter i Østerild Plantage og hævder, at beslutningen strider mod EU's naturdirektiver, hvordan forventer ministeren, at Kommissionen vil reagere, og er det ministerens opfattelse, at Danmark har overholdt EU's direktiver i sagen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Jørn Dohrmann, værsgo.

Kl. 18:46

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at den danske europaparlamentariker Margrete Auken har indklaget Miljøministeriet for Kommissionen i sagen om det nationale vindmøllecenter i Østerild Plantage og hævder, at beslutningen strider mod EU's naturdirektiver, hvordan forventer ministeren at Kommissionen vil reagere, og er det ministerens opfattelse, at Danmark har overholdt EU's direktiver i sagen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til miljøministeren.

Kl. 18:46 gen, der har den her opfattelse, at det skulle indklages for Europa-Kommissionen?

Kl. 18:49

Kl. 18:46 **Tredje næstformand** (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:49

Miljøministeren (Ida Auken):

Folketinget vedtog i forrige folketingsår lovforslaget om etablering af vindmølletestcenteret ved Østerild i Thy, som jo bl.a. hr. Jørn Dohrmann stemte for. Danmarks Naturfredningsforening mener, at loven ikke, som det ellers er forudsat, med vedtagelsen er i overensstemmelse med vores EU-forpligtelser. Foreningen klagede derfor i august 2010 til Europa-Kommissionen og Parlamentet. Det er velkendt, at medlem af Europa-Parlamentet for SF fru Margrete Auken bl.a. er medlem af Danmarks Naturfredningsforenings forretningsudvalg.

Som jeg har fået det oplyst af mine embedsmænd i Miljøministeriet, hindrer sagerne ved Europa-Kommissionen eller de danske domstole ikke arbejdet med at udmønte loven om Østerild og etablere testcenteret. I den sag, der verserer ved Vestre Landsret, har landsretten truffet beslutning om, at vi kan fortsætte arbejdet. SF er som bekendt med i den politiske aftale bag Østerild. Det fremgår af aftalen, at miljøministeren bærer ansvaret for, at et nationalt testcenter i Østerild ikke er i strid med EU-retten. At miljøministeren nu er en anden, ændrer ikke ved sagen.

Jeg indlader mig ikke på hypotetiske spekulationer om lovens gyldighed i forhold til EU-retten og Kommissionens stillingtagen i sagen; det spørgsmål afklares i den proces, som er i gang med Kommissionen.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, og værsgo til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 18:47

Jørn Dohrmann (DF):

Tak, men jeg vil jo gerne have et klart svar fra ministeren på, om man mener, der har været problemer i den aftale, den forrige regering lavede, bl.a. med SF og Dansk Folkeparti, om det her testcenter i Østerild, som man nu er indklaget for i henhold til EU's direktiver. Det må ministeren jo kunne give et klart svar på. Har man været i god tro som forligspartner i den her aftale, eller er man af den opfattelse, at her er der måske noget at komme efter?

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til hr. Jørn Dohrmann, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:48

Miljøministeren (Ida Auken):

Som det fremgår af mit svar, er miljøministeren ansvarlig for, at testcenteret i Østerild ikke er i strid med EU-retten, og det ændrer sig jo ikke, uanset om det er en SF-miljøminister eller en Venstremiljøminister.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 18:48

Jørn Dohrmann (DF):

Så lad mig spørge på en anden måde: Jamen har man gjort arbejdet i Miljøministeriet godt nok, når man har været til de her forhandlinger? Er der nogle ting, der kunne have været gjort bedre, kunne man have været mere opklarende, og kunne man have svaret mere præcist på de spørgsmål, som er stillet i forhandlingsrunden, siden der er no-

Miljøministeren (Ida Auken):

Vi ser jo, at der er rigtig mange sager, der bliver indklaget for Europa-Kommissionen, og som sagt er det ikke min opgave som miljøminister at stå og spekulere i hypotetiske afgørelser ved Kommissionen, og hvad de kan komme frem til. Jeg kan jo ikke stille noget op med, at nogen klager.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til hr. Jørn Dohrmann med det sidste spørgsmål.

Kl. 18:49

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg havde tænkt mig at spørge ministeren, om man nu ligesom vil prøve at udrede, hvad skal man kalde det, tidsforløbet og sige, at man måske har nogle opklarende svar til Europa-Kommissionen. Og hvornår forventer ministeren så at der kommer en endelig afgørelse på den her sag, så alle kan få ro i sindet og sige, at det her var godt nok, eller at man skal have en ny proces, hvilket vi jo har prøvet en gang før?

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:50

Miljøministeren (Ida Auken):

Vi har svaret Kommissionen engang i juni måned første gang, og vi har svaret igen på nogle opfølgende spørgsmål her i november, og som hr. Jørn Dohrmann udmærket ved, kan sager, der har med EU at gøre, trække ud i lang tid. Vi har travlt, vi skal have Danmark igen en grøn omstilling, vi skal have skabt arbejdspladser, vi kan leve af i fremtiden, og det er jeg optaget af som miljøminister. Jeg er optaget af, at vi får et testcenter, så vindmølleindustrien har mulighed for at vise resten af verden, hvad vi er rigtig dygtige til, så de kan udvikle nogle møller, som kan skabe produktionsarbejdspladser i Danmark. Det synes jeg vi skal bruge tiden på i stedet for at rode rundt i EU-juraen.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, det var sidste spørgsmål.

Så er spørgetiden afsluttet.

Kl. 18:50

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. november 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:51).
